

ความพึงพอใจของผู้ใช้งานที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรและการบริหารงาน

ବାରାତୀ ପଦିଷ୍ଠନ୍ୟମ

ជាប្រព័ន្ធឌីជីថល និងការអភិវឌ្ឍន៍របស់ខ្លួន ដើម្បីបង្កើតការងារ និងការងារប្រចាំឆ្នាំ

สาขาวิชาการศึกษาและงานปักครอง

ບໍລິຫານວິທະຍາລີ່ມ ພາວິທະຍາດ້ວຍກາງຄູ່ຮັບວິທະຍາດ້

ພະທິການ ໄກສະ

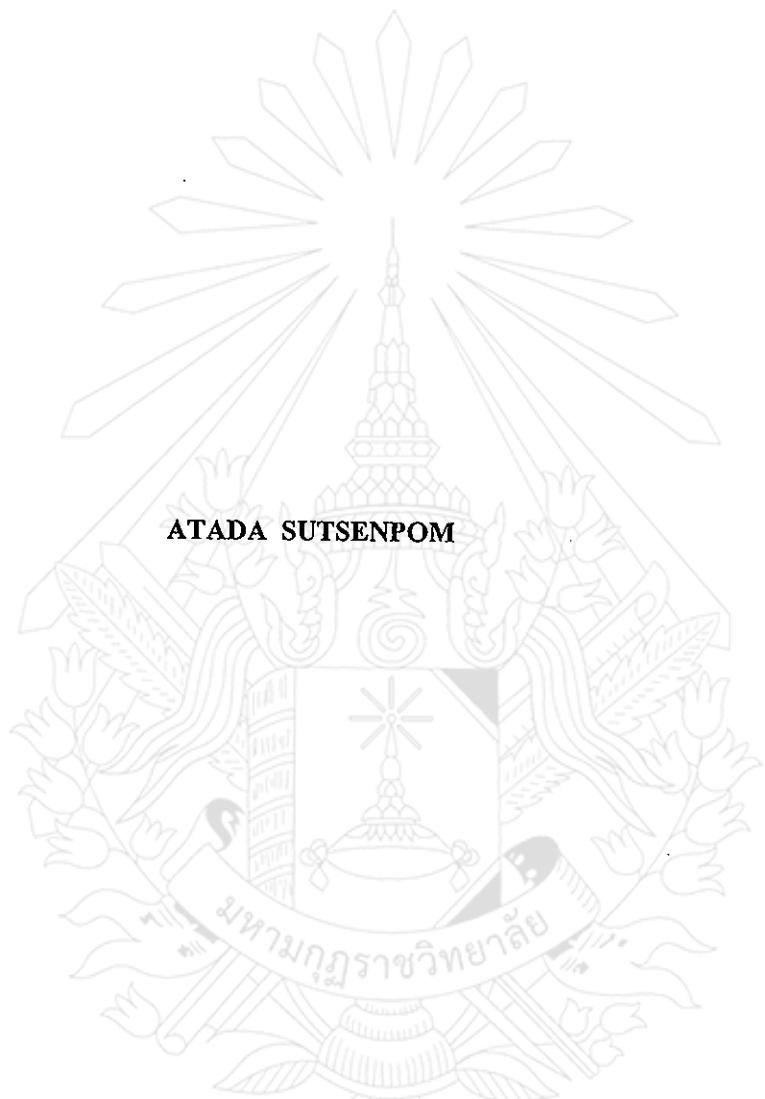
ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วน
ตำบลตรratedแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐศาสตร์การปักธง
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาคุณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2552

B 144632

**PEOPLE'S SATISFACTION TOWARDS PERFORMANCE TAMBOL
TRASAENG ADMINISTRATION ORGANIZATION,
MUEANG DISTRICT, SURIN PROVINCE**

**A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
DEPARTMENT OF GOVERNMENT
GRADUATE SCHOOL
MAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
B.E. 2552 [2009]**

หัวข้อสารนิพนธ์ : ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหาร
ส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
ชื่อนักศึกษา : อาจารดา สุดเส็นผน
สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. สุกิจ ชัยมุสิก
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : พระมหาวิโรจน์ คุตุภิรโ (ดร.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาบูรพา จัดทำให้นับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(พระครูปัลลังสันพิพัฒนวิริยาจารย์ (ดร.))

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ชัยวัฒน์ อัตตพัฒน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. สุกิจ ชัยมุสิก)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(พระมหาวิโรจน์ คุตุภิรโ (ดร.))

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ครชัย ท้าวมิตร)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวิญ รักสัตย์)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาบูรพา จังหวัดสุรินทร์

**Thematic Title : People'Satisfaction Towards Performance Tambol Trasaeng
Administration Organization, Muang District, Surin Province**

Student's Name : Atada Sutsenpom

Department : Government

Advisor : Asst. Prof. (Emeritus) Dr. Sukit Chaimusik

Co-Advisor : PhramahaViroj Kuttaveero (Dr.)

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial
Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.

P. Sampipattanavirajarn Dean of Graduate School

(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn (Dr.))

Thematic Committee

Chairont Att Chairman

(Assoc. Prof. Chaiwat Attapat)

S. Chaimusik Advisor

(Asst. Prof. (Emeritus) Dr. Sukit Chaimusik)

V. Kuttaveero Co-Advisor

(PhramahaViroj Kuttaveero (Dr.))

R. Member

(Assoc. Prof. Sornchai Taomitr)

D. Suvin Member

(Asst. Prof. Dr. Suvin Ruksat)

หัวข้อสารนิพนธ์ : ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วน
ตำบลลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

ชื่อนักศึกษา : อาราดา สุดเส็นผสม

สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. สุกิจ ชัยมุสิก

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : พระมหาวิโรจน์ คุตุตะวีโร (ดร.)

ปีการศึกษา : 2552

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้ 1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 2) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการนำเสนอเดินงานขององค์การบริหารองค์การส่วนตำบลลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และระยะเวลาที่อาศัยต่างกัน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

หากดูมูลตัวโดยใช้วิธีการของทาโนะ ยามานะ (Taro Yamane) จากจำนวนประชากร 5,223 คน ได้จำนวน 371 คน แล้วนำมาหาสัดส่วนของประชากร โดยใช้เทคนิคและวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ หลาบขั้นตอน ใช้สถิติการบรรยาย คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมาน คือ การทดสอบค่าที (t -test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way NOVA) หากพบความแตกต่างจะทดสอบเป็นรายคู่คิววิธีของเชฟเฟ่ แล้วนำมาวิเคราะห์และประมาณผลคู่คิว คอมพิวเตอร์

ผลการวิจัยพบว่า

1) ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินการขององค์การบริหารส่วน ตำบลลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งโดยรวมและรายด้าน โดยในรายด้านเรียง ค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านสังคมและสาธารณูปโภค ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม และ ด้านเศรษฐกิจ

2) ผลการเปรียบเทียบความความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วน ตำบลลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ของประชาชนที่มีระดับการศึกษาและรายได้ ต่างกัน แตกต่างกันกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วน

ประชาชนที่มี เพศ อาชุ ระยะเวลาที่อาศัย ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กร
บริหารส่วนตำบลตระแสง ไม่แตกต่างกัน

3) ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินงานขององค์กรบริหาร
ส่วนตำบลตระแสงทุกค้านที่สำคัญ คือ

ค้านเศรษฐกิจ ปัญหา คือ การส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ และโครงการต่าง ๆ ไปไม่ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน
แต่จะรวมตัวกันอยู่บ้างกลุ่ม แนวทางแก้ไขปัญหา คือ ควรมีโครงการต่าง ๆ ทุกหมู่บ้าน

ค้านสังคมและสาธารณูปโภคปัญหา คือ ระบบถนน ไฟฟ้า และ ประปา โทรศัพท์ อินเตอร์เน็ต
ที่ใช้ ชำรุดและมีไม่ทั่วถึง สังคมมีจิตใจเสื่อม เกิดความแตกแยก เป็นต้น แนวทางแก้ไขปัญหา คือ
ควรมีแผนการพัฒนาไปให้ทุกหมู่บ้าน

ค้านการศึกษาและวัฒนธรรมปัญหา คือ การเรียน การศึกษา เยาวชนอ่านหนังสือไม่ออก
ขาดอุปกรณ์ทางค้านการศึกษา และทุนการศึกษา แนวทางแก้ไขปัญหา คือ ควรสนับสนุนงบประมาณ
และทุนการศึกษา

Thematic Title	: People's Satisfaction Towards Performance of Tambol Trasaeng Administration Organization, Muang District, Surin Province
Student's Name	: Atada Sutsenpom
Department	: Government
Advisor	: Asst. Prof. (Emeritus) Dr. Sukit Chaimusik
Co-Advisor	: PhramahaViroj Kuttaviro (Dr.)
Academic Year	: B.E. 2552 (2009)

ABSTRACT

The aims of this research were: 1. To study the people's satisfaction towards performance of Tambol Trasaeng Administration Organization, Mueang District of Surin Province, 2. To compare the people's satisfaction according to their gender, age, education level, monthly income and period of time they reside in Trasaeng sub-district, and 3. To study suggestions concerning problems and ways to resolve the problems in the operations of the Tambol Trasaeng Administration Organization.

The data, collected through questionnaires from 371 samplings out of 5,223 subjects obtained by Taro Yamane's method, were used in the study. Statistic instruments used for analyzing the data were Percentage, Mean, Standard Deviation-test and One-Way ANOVA. Sheffe's method was also used to find out the difference of the data.

The results of the research show that:

1.The level of people's satisfaction towards performance of Tambol Trasaeng Administration Organization, Mueang District of Surin Province is average in total and aspect. The ratio from maximum to minimum is from society and public utility, education and culture, and economic.

2.The people with different educational background and monthly income have different satisfaction towards the performance of Tambol administration organization with a significance statistic figure at 0.05 which goes together with the study hypothesis. The people having different gender, age and duration of the stay in Tambol Prasaeng are satisfied in the performance of Tambol administration organization indifferently.

3.The prominent suggestions and ways to resolve the problems in operations of the Trasaeng sub-district administration organization of Surin province are; 1. Village projects should be implemented in every village in order to improve its economic, 2. Since social norm is gradually declined and there is division in society, improving plans concerning infrastructures and mental quality should be parallel implemented in villages, and 3. Educational budget and scholarships should be increased in order to cope with the urgent problems in illiteracy and the shortage of educational equipments.

กิตติกรรมประกาศ

**ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยมหากรุณาธิราชวิทยาลัย ที่เป็นสถาบันการศึกษาที่ให้การสนับสนุน
การศึกษาวิจัยครั้งนี้**

กราบขอบพระคุณท่านพระครูปัลลังสัมพิพัฒนวิริยาหารย์ คณะศิลปะมหาวิทยาลัยมหากรุณาธิราชวิทยาลัย
ประธานกรรมการ และคณะ กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการแก้ไขสาร
นิพนธ์นี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สุกิจ ชัยนุสิก และพระมหาวิโรจน์ คุตติวีโร (ดร.)
ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษา และตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงงานสารนิพนธ์
เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านทั้งสองเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์สาขาวิชาสรุคศาสตร์การปกคล้อง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหากรุณาธิราชวิทยาลัยและบูรพคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้แก่ผู้วิจัยและ
พระบิจิตร ศากยะ พระมหาสมเจต สมจารี ที่ให้ความช่วยเหลือในทุกด้าน ขอขอบคุณเข้าหน้าที่
มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิราชวิทยาลัยทุกท่านที่ได้ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาที่
ศึกษาตลอดมา

ขอขอบคุณบิคามารดา ผู้บังเกิดเกล้า และนายวิวัฒน์ชัย สุดเส้นผม ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องที่
ได้ช่วยประสานงานในการ แจกจ่ายและเก็บรวบรวมแบบสอบถาม เป็นต้น ตลอดจนผู้มีพระคุณ
ทุก ๆ ท่าน และกัลยาณมิตรทุกคนที่ ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจด้วยต่อความพยายาม
จนทำให้ การศึกษาสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยคาดหวังว่า งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่นำไปใช้อ้างอิงและศึกษาตลอดจน
องค์กรบริหารองค์การส่วนตำบลตระแสลง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ และองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นอื่น ที่จะนำไปพัฒนาและช่วยแก้ไขปัญหาต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล
ให้มีความเข้มแข็งและความเจริญรุ่งเรืองให้แก่ชุมชนและประเทศชาติต่อไป

คุณความดีและประโยชน์ที่ได้รับจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศให้แด่บุพการีและผู้มี
พระคุณทุก ๆ ท่าน อนึ่งงานวิจัยฉบับนี้หากมีความผิดพลาด บกพร่อง ที่พึงจะมี ผู้วิจัยขอน้อมรับ
เพื่อคำแนะนำการแก้ไขในโอกาสต่อไป

อาจารา สุคเส้นผม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	น
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญแผนภูมิ	ด
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	6
2.2 ทฤษฎีองค์ประกอบอุ่นเอร์ชเบอร์กที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	8
2.3 แนวคิดที่เกี่ยวกับ ความพึงพอใจ	9
2.4 ความหมายของความพึงพอใจ	13
2.5 แนวคิดที่เกี่ยวกับ ความพึงพอใจด้าน การบริหารงาน	19
2.6 แนวคิดที่เกี่ยวกับ ความพึงพอใจด้านที่เกี่ยวกับขอบเขต โครงสร้างและ ภาระหน้าที่ของคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล	22
2.7 สภาพพื้นที่ทำการวิจัย	28
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
2.9 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	32

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	34
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	34
3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง	35
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	36
3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	37
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล	39
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	39
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	43
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	44
ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กร บริหารงานส่วนตำบล ตรวจสอบ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์	47
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการเมือง ดำเนินงานขององค์กรบริหารงานส่วนตำบล ตรวจสอบ อำเภอ จังหวัดสุรินทร์	51
ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขต่อการดำเนินงาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลลงทะเบียน ตรวจสอบ อำเภอเมือง จังหวัด สุรินทร์	78
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	83
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	84
5.1 สรุปการวิจัย	84
5.2 อภิปรายผล	89
5.3 ข้อเสนอแนะ	94
5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	94
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	95

บรรณานุกรม	100
ภาคผนวก	100
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เขี่ยવชาญตรวจเครื่องมือ	105
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์	107
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เขี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ	111
ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	117
ภาคผนวก ฉ ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม และการทดสอบ (Try out) และการหาความเชื่อมั่น	122
ประวัติผู้วิจัย	125

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การบริหารส่วนตำบล ตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ เดิมเป็นส่วนหนึ่งของตำบลคล้อโโค พึ่งແยກออกจากในภายหลังและมีความหมายว่า ต้นไม้ชนิดหนึ่งซึ่งชื่อว่า กันແแสง จึงเรียกชื่อนี้อยู่เรียงรายริมหนองน้ำในตำบล แต่ซึ่งไม่เป็นมงคล จึงเปลี่ยนเป็นตระแสงมาจนถึงปัจจุบัน จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540 ตาม พระราชบัญญัติสถาดำเนลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เป็นกฎหมายที่ใช้จัดระเบียบการบริหารงานในตำแหน่งแทนประกาศคณะกรรมการปฏิริวติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ในปี พ.ศ. 2542 รัฐบาลได้มีการเสนอขอปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติสถาดำเนลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ในประเด็นต่าง ๆ ทั้งโครงสร้างที่มาของสมาชิก อบต. อำนาจหน้าที่ของ อบต. เป็นต้น ซึ่งในที่นี้จะนำเสนอให้เป็นทั้งโครงสร้าง อบต. ตามกฎหมายเดิม และในส่วนที่เป็น อบต. ที่ได้รับการแก้ไขใหม่พร้อม ๆ กันไป รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ให้ความสำคัญกับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น โดยมีบทบัญญัติว่าด้วยการบริหารส่วนท้องถิ่น ไว้ในหมวด 9 และ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ให้ความสำคัญกับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมากขึ้น โดยมีบทบัญญัติว่าด้วยการบริหารส่วนท้องถิ่น ไว้ในหมวด 14 ซึ่งการตระหนักรถึงความสำคัญดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงศักยภาพการบริหารประเทศ เพราะการกระจายอำนาจบริหารสู่ท้องถิ่นเป็นเสมือนการกระจายอำนาจสู่ประชาชน และเน้นการบริหารคุ้มครองในชุมชนของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้การบริหารและการแก้ไขปัญหาสามารถทำได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่นั้น ได้ดีอีกด้วย

องค์การบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีความสำคัญและมีบทบาทมากที่สุดในชุมชนในชนบท ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลที่มีศักยภาพต่อการพัฒนาพื้นที่ชุมชนและการบริหารงานได้ด้วยตนเอง ความเป็นมาของ องค์การบริหารส่วนตำบลนี้ หากเริ่มนับจากการจัดระเบียบบริหารงานในตำบลที่เกิดขึ้นตาม

พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2475 เป็นต้นมา แต่ถ้าขึ้นตามพระราชบัญญัติฉบับล่าสุดคือปี พ.ศ. 2537 ด้วยจัดว่าเป็นระยะเวลาการก่อตั้งไม่นานนัก

ปัญหา คือ การที่มีองค์การบริหารส่วนตำบลตรวจสอบการดำเนินงานที่ปรากฏผลอย่างเด่นชัดในสายตาของผู้วิจัยได้สัมผัสจากประชาชนแล้วทราบ ว่าประชาชนบางส่วนมีความขัดแย้งกันเอง เกี่ยวกับเรื่องการเลือกตั้งและผลประโยชน์ เป็นต้น ทำให้มีความสนใจที่จะทำการวิจัยในหัวข้อความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลตรวจสอบ ซึ่งผลจากการศึกษาวิจัยนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์การบริหารส่วนตำบล และประชาชนในเขตพื้นที่ ที่ได้ศึกษาและหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้น ด้วยเหตุผลตามที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัย ในหัวข้อความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตรวจสอบ เพื่อจะได้ทราบของด้านเหตุของปัญหาร่วมทั้งแนวทางแก้ปัญหาและผลประโยชน์ต่อส่วนรวม ทั้งทางตรงและทางอ้อม ประกอบกับมูลเหตุที่ผู้วิจัยมีพื้นเพ็ และความผูกพันกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยคาดว่าจะได้นำความรู้ที่ได้จากการวิจัยไปพัฒนาห้องถิน ไม่มากก็น้อย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลตรวจสอบ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล ตรวจสอบ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และระยะเวลาที่อยู่อาศัยต่างกัน

1.2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตรวจสอบ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.3.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตรวจสอบ แตกต่างกัน

1.3.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตรวจสอบ แตกต่างกัน

1.3.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตรวจสอบ แตกต่างกัน

1.3.4 ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตรระแสง แตกต่างกัน

1.3.5 ประชาชนที่มีระยะเวลาอยู่อาศัยต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตรระแสง แตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบลตรระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ทุกสาขาวิชาชีพ จำนวน 5,223 คน

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ เป็นการศึกษาแนวความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตรระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 3 ด้าน คือ 1) ด้านเศรษฐกิจ 2) ด้านสังคม และสาธารณูปโภค 3) ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนตำบลตรระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตรระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

1.5.2 ทำให้ทราบ ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตรระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และระยะเวลาที่อยู่อาศัยต่างกัน

1.5.3 ทำให้ทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาเพื่อนำไปเป็นแนวทางแก้ไข การดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตรระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

1.5.4 สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานองค์กรบริหารส่วนตำบลต่อไป

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง ความรู้ การรับทราบที่นำไปสู่ความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายหลังจากได้พิจารณาวิเคราะห์เป็นประสบการณ์ในสิ่งนั้นมาแล้วในลักษณะของถึง

ความพอใจ นิยมชมชอบสนับสนุน หรือ เจตคติที่ดีของบุคคล เมื่อเข้าได้รับการตอบ สนองความต้องการในทางตรงข้ามถ้าไม่ได้รับการตอบสนองตามความต้องการแล้วความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

การดำเนินงาน หมายถึง การพัฒนา การส่งเสริม การสนับสนุน การปรับปรุง การเปลี่ยนแปลง การช่วยเหลือประชาชนจากองค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 3 ค้าน คือ

1. ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การปรับปรุง การส่งเสริม การสนับสนุน การพัฒนาทางค้าน อุตสาหกรรมในครัวเรือน ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์ การพาณิชย์ ส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน เป็นต้น

2. ด้านสังคมและสาธารณูปโภค หมายถึง การปรับปรุง การส่งเสริม การสนับสนุน การพัฒนาทางค้านคุณภาพชีวิต ด้านสาธารณสุข ของประชาชนและโครงการพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้าประปา ของตำบล เป็นต้น

3. ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม หมายถึง การปรับปรุง การส่งเสริม การสนับสนุน การพัฒนาทางค้านการให้ความรู้ ให้การศึกษา แก่ประชาชนทั้งในและนอกระบบ รวมถึง วิธีชีวิต ของประชาชนในเรื่องการดำรงไว้ซึ่งศิลปะ ชาติประเพณีอันดีงาม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการส่งเสริมสนับสนุนภูมิปัญญาชาวบ้านเป็นต้น

การบริหารงาน (Management) หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารใช้ศักดิ์และกลยุทธ์ต่าง ๆ ในการดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอน โดยอาศัยความร่วมแรงร่วมใจของสมาชิกในองค์กรซึ่งได้ ตระหนักรถึงความสามารถ ความสนใจ ความต้องการและความมุ่งหวัง ด้านความเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์กรควบคู่ไปด้วยทั้งเพื่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ “องค์กรบริหารงาน ส่วนตำบล” หมายถึง หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาร่างบด และการบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการส่วนท้องถิ่น โดยรายบุรเดือกตั้งผู้แทนแต่ละหมู่บ้านเข้าไปเป็นสมาชิกสภา อบต. มีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจในการบริหารงานของตำบลที่กฎหมายกำหนดไว้ซึ่งมีผลใช้บังคับ ตั้งแต่ วันที่ 2 มีนาคม 2538

คณะกรรมการ องค์กรบริหารส่วนตำบล หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่บริหารงานและกิจการของ อบต. ตาม พ.ร.บ. สภาร่างบดและองค์กรบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) ซึ่งประกอบด้วยประธาน กรรมการบริหาร และกรรมการบริหาร ตามมาตรา 59

องค์กรบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติ สภาร่างบด และองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม จนถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 ในที่นี้ หมายถึง องค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

ประชาชน หมายถึง ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลคระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาที่อาศัย

เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถามตามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) เพศชายและ 2) เพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถามตามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 5 กลุ่ม คือ น้อยกว่า 30 ปี, 30–40 ปี, 41–50 ปี และ 51 ปี ขึ้นไป

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถามตามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 5 กลุ่ม คือ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา/ปวช., ปวส., ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ขึ้นไป

รายได้ หมายถึง รายได้ของผู้ตอบแบบสอบถามตามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 5 กลุ่ม คือ ต่ำกว่า 3,000 บาท, 3,000 - 6,000 บาท, 6,001 - 9,000 บาท, 9,000 - 12,000 บาท และสูงกว่า 12,000 บาท

ระยะเวลาที่อาศัย หมายถึง ระยะเวลาที่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถามตามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ไม่เกิน 10 ปี, 10 – 21 ปี และ 22 ปีขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความกระชากในปัญหาและสามารถดำเนินการวิจัยได้อย่างถูกต้อง โดยครอบคลุมเนื้อหาดังนี้

- 2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
- 2.2 ทฤษฎีองค์ประกอบคุณของเอร์เชบอร์กที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
- 2.3 แนวคิดที่เกี่ยวกับ ความพึงพอใจ
- 2.4 ความหมายของความพึงพอใจ
- 2.5 แนวคิดที่เกี่ยวกับ ความพึงพอใจด้านการบริหารงาน
- 2.6 แนวคิดที่เกี่ยวกับ ความพึงพอใจด้านที่เกี่ยวกับขอบเขต โครงสร้างและการหน้าที่ของคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล
- 2.7 สภาพพื้นที่ที่ทำการวิจัย
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.9 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

มาสโลว์ (Maslow) ได้ให้แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ไว้ว่า “มนุษย์มีความต้องการที่จะสนองความต้องการให้กับตนเองทั้งสิ้น แต่ความต้องการของมนุษย์นั้นมีมากmany และแตกต่างกัน ซึ่งความต้องการเหล่านี้หากได้รับการตอบสนองก็จะช่วยให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน ได้ ซึ่งมาสโลว์ ได้จัดลำดับความต้องการของมนุษย์จากขั้นต่ำสุดไปสูงสุดเป็น 5 ขั้น” ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความต้องการค้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ และเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นที่สุดของการดำรงชีวิต ร่างกายจะต้องได้รับการตอบสนองภายในช่วงระยะเวลาและเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ ถ้าหากร่างกายไม่ได้รับการตอบสนองชีวิตก็จะดำรงอยู่ไม่ได้ ความต้องการในขั้นนี้ ได้แก่ อาหาร อากาศ น้ำดื่ม ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยา הרักษาโรค การพักผ่อน ตลอดจนความต้องการทางเพศ เป็นต้น

ข้อที่ 2 ความต้องการความปลอดภัย (Security Needs) เมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการความปลอดภัยก็จะเข้ามาแทนที่ มนุษย์มีความต้องการที่จะได้รับการตอบสนองในด้านความปลอดภัยปราศจากภัยอันตรายต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับร่างกาย ทรัพย์สิน หน้าที่การงาน เช่น อุบัติเหตุต่าง ๆ หรือความปลอดภัยในการป้องกันอาชีพกล่าวคือ เมื่อมนุษย์มีรายได้มาตอบสนองความต้องการเดิมมนุษย์ก็ย่อมมีความต้องการที่จะมีรายได้ในสิ่งต่อไป

ข้อที่ 3 ความต้องการทางสังคม (Social or Belonging Needs) เมื่อมีความต้องการสองประการแรกของบุคคล ได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการที่อยู่ในระดับที่สูงกว่าก็จะเข้ามาแทนที่และครอบจางๆ ผลกระทบของบุคคล เพื่อให้รับการตอบสนองความต้องการนี้ก็คือความต้องการทางสังคม ความต้องการทางสังคมเป็นความต้องการที่จะเข้าร่วม หรือได้รับการยอมรับเป็นมิตรหรือความรักจากเพื่อนร่วมงาน หรือบุคคลอื่นในสังคม ความต้องการในขั้นนี้เป็นความต้องการที่จะให้บุคคลอื่นยอมรับในความสำคัญของตน

ข้อที่ 4 ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องในสังคม (Esteem or Egoistic Needs) เป็นความต้องการที่อยากระดับในสังคม ความเป็นอิสรภาพเป็นของตนเอง มีคนเคารพนับถือการมีตำแหน่งสูง ๆ ในองค์กรหรือการมีความสามารถเด่นแก่กล้ากับบุคคลสำคัญ ๆ ซึ่งเป็นการยกฐานะของตนให้เด่นในสังคม เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง บุคคลจึงพยายามทำสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ จนเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ทำให้เกิดความเชื่อมั่นว่าตนเองก็สามารถทำได้

ข้อที่ 5 ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในความนึกคิด (Self Actualization) ความต้องการในขั้นที่ 5 นี้เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์เป็นความต้องการพิเศษ เช่น ความต้องการที่อยากระดับในสังคมที่มีชื่อเสียงของโลก ความต้องการที่อยากระดับในนายกรัฐมนตรี หรือประธานาธิบดี อยากจะเป็นนักกิษาที่มีชื่อเสียงของโลกหรือของประเทศ ซึ่งความต้องการในขั้นนี้แต่ละคนจะมีความรู้สึกนึกคิดที่แตกต่างกัน¹

สรุป ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องในสังคม และความสำเร็จ ในส่วนของเจ้าหน้าที่องค์กรบริหารส่วนตำบล รวมทั้งประชาชนทุกคนต่างมีความต้องการพื้นฐานตามแนวทางของมาส โลว์ ซึ่งผู้วิจัยก็มาเพื่อให้มองเห็นเนื้อหาทุกมุมทุกด้าน และสอดคล้องกับการวิจัยตามหัวข้อและเนื้อหาของสารนิพนธ์ ทั้งทางตรงและทางอ้อม เมื่องจากเจ้าหน้าที่ในองค์กรบริหารส่วนตำบล รวมทั้งประชาชนมีความต้องการพื้นฐานตามแนวคิดนี้ ผู้วิจัยจึงได้ใช้แนวคิดพื้นฐานของมาส โลว์เป็นแนวทางในการอภิปรายผลการวิจัย

¹ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, พฤติกรรมองค์การ, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท วิสิทธิพัฒนา จำกัด, 2540), หน้า 17.

2.2 ทฤษฎีองค์ประกอบคู่ของเอิร์ชเบอร์ก ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

เอิร์ชเบอร์ก (Herzberg) ได้ศึกษาองค์ประกอบของความพึงพอใจไว้ว่า “องค์ประกอบของความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจในการทำงานเข้าได้ศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานว่ามีอยู่ 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยกระตุ้น (Motivator) กับปัจจัยค้ำจุน (Hygiene factor) หรือ ปัจจัยอนามัย ซึ่งเรียกปัจจัยทั้งสองนี้ว่า เป็นทฤษฎีองค์ประกอบคู่ (Two factor Theory) ถึงที่ทำให้เกิดความพอใจในการทำงาน” มีดังนี้

ปัจจัยกระตุ้น (Motivator factors) เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับตัวงาน ซึ่งมีผลทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน มีอยู่ 5 ชนิด คือ

1) ความสำเร็จของงาน (Achievement) หมายถึง การที่บุคคลสามารถทำงานได้เสร็จสิ้น และประสบผลสำเร็จอย่างดี ความสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ การรู้จักป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น และการแสดงสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ส่งผลให้เห็นผลของบุคคล

2) การได้รับการยอมรับนับถือ (Recognition) หมายถึง การที่บุคคลได้รับการยอมรับนับถือ ไม่ว่าจากผู้บังคับบัญชา กลุ่มเพื่อน บุคคลในหน่วยงาน หรือจากบุคคลอื่น โดยทั่วไป ซึ่งการยอมรับ

3) ลักษณะงาน (Work itself) หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีของบุคคลที่มีต่อลักษณะของงาน เช่น อาจจะเป็นงานประจำ งานที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์เป็นงานที่ง่ายหรือยาก เกินไป

4) ความรับผิดชอบ หมายถึง (Responsibility) ความพึงพอใจที่เกิดขึ้นจากการที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานใหม่ ๆ และมีอำนาจในการรับผิดชอบอย่างเต็มที่

5) ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน (Advancement) หมายถึง การได้รับพิจารณาเดือนชั้น ขั้นเงินเดือน ตำแหน่ง ค่าจ้าง ให้สูงขึ้น²

สรุปได้ว่า เนื่องจากทฤษฎีของ เอิร์ชเบอร์ก เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของคนโดยตรง ซึ่งตรงกับประเด็นเนื้อหาในเนื้อหาตามหัวข้อสารนิพนธ์ ผู้วิจัยจึงยกมาอ้างอิงเพื่อให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2.3 แนวคิดที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจตาม พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน “พึง” เป็นการช่วยกิริยา หมายความว่า “ควร” เช่น พึงใจ ความหมายว่า พอดี ชอบใจ ความพึงพอใจ หมายถึง พอดี ชอบใจ เป็นลักษณะ นามธรรมอันเป็นเรื่องของจิตใจ ความรู้สึกที่มีความพอใจ หรือไม่พึงพอใจแล้วแต่ทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งกระทบว่าเป็นແган់ หรือบวกเกิดขึ้นเมื่อบุคคลประสบกับบุคคลสิ่งแวดล้อม และ

² รี่องเดียว, หน้า 18.

วัฒนธรรม หรือมารยาทในสังคมอาจเปลี่ยนแปลงไปได้ตามกาลเวลา ความพึงพอใจเป็นเรื่องของบุคคลที่มีทัศนคติแบบดูถูกธรรมชาติที่สอดคล้องและมีความสัมพันธ์กันอย่างมีเหตุผล เป็นเรื่องของความรู้สึก (feeling) ความนึกคิด (thoughts) ความเชื่อ (beliefs) ความรู้ความเข้าใจ (cognitions) กันระหว่างบุคคลนั่งกับบุคคลอื่น ๆ ที่ดีหรือต่อสิ่งต่าง ๆ ก็ต้องให้มีความสอดคล้องกัน หรือมีลักษณะให้อยู่กับร่องกับรอย (consistent) พอกสนใจ³

จำเนียร สุนีย์ตรง ได้กล่าวถึงความพึงพอใจว่า มีความแตกต่างกันออกไป ตามความประปรายของการตอบสนองตามความพึงพอใจ ความพึงพอใจมีพื้นฐานจากองค์ประกอบที่ซับซ้อน ลักษณะของความพึงพอใจจะแสดงตามความพึงพอใจ ความพึงพอใจมีพื้นฐานจากองค์ประกอบที่ซับซ้อน ลักษณะของความพึงพอใจจะแสดงออกในรูปของอารมณ์ จากการศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับความพึงพอใจที่ผ่านมา มักจะมีการพิจารณาความพึงพอใจในแง่ของทัศนคติแรงจูงใจ ความคาดหวังการได้รับรางวัลและความสมดุลทางด้านอารมณ์⁴

จักริน ยศมา ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพของภาวะจิตที่ปราศจากความเครียด ทึ่งนี้เพื่อรำรูมชาติของมนุษย์นั้นมีความต้องการ ถ้าความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือบางส่วนความเครียดก็จะน้อยลงความพึงพอใจก็จะเกิดขึ้น และในทางกลับกันถ้าความต้องการนั้นไม่รับการตอบสนองความเครียด และความพึงพอใจจะเกิดขึ้นนอกจากนั้น⁵

ยรวงย์ อัมไรมานะ กล่าวว่า ความพึงพอใจของบุคคลในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ เป็นความรู้สึกหรือเขตคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมที่ทำเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากที่ผู้ประกอบ

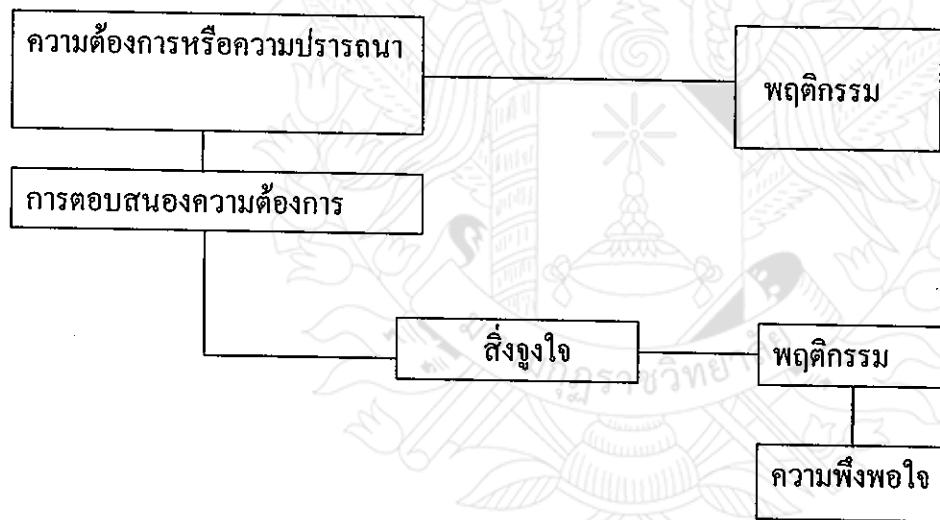
³ พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน จัดโดยสุนมาตี กลั่นloy, “ความพึงพอใจของประชาชน คำนวณเมืองเลียนที่มีต่อการบริหารงานของคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเลียน อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยแม่โจ้), 2547, หน้า 14.

⁴ จำเนียร สุนีย์ตรง, “ความพึงพอใจของรายภูรที่มีต่อการดำเนินงาน โครงการแก้ไขปัญหาความยากจน อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยแม่โจ้), 2543, หน้า 23.

⁵ จักริน ยศมา, “ความพึงพอใจในงานที่ปฏิบัติของเจ้าพนักงานป้าไม้ สังกัดสำนักงานป้าไม้เขตตาก เชียงใหม่”, ปัญหาพิเศษปริญญามหาบัณฑิต (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยแม่โจ้), 2539, หน้า 6-8.

กิจกรรมได้รับการตอบสนองความต้องการของเข้าทั้งทางร่างกาย และจิตใจทำให้เขากีดความพึงพอใจในการประกอบกิจกรรม⁶

ระหว่าง ลันติวน์ ได้ระบุไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจของบุคลากรในหน่วยงานต่าง ๆ คือสภาพการทำงาน สถานการณ์ทางสังคม พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร ตลอดจนปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ ในองค์การ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องสร้างให้มีขึ้นกับผู้ร่วมงานของตน นอกจากนี้ความพึงพอใจ หมายถึง การลดความเครียดของผู้ทำงานให้น้อยลง ทั้งนี้ เพราะธรรมชาติของมนุษย์นั้นมีความต้องการ ถ้าความต้องการนั้นได้รับการตอบสนอง ทั้งหมดหรือบางส่วน ความเครียดจะน้อยลง ความพึงพอใจจะเกิดขึ้น และในทางกลับกัน ถ้าความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนองความเครียดและความไม่พึงพอใจจะเกิดขึ้น ความพึงพอใจในการทำงานเป็นความสุขสบายที่ได้จากสถานที่ทำงานความสุขจากการทำงานกับเพื่อนร่วมงาน การมีทัศนคติที่ดี ต่องาน เมื่อพิจารณาจากความหมายค่าง ๆ ประกอบกับสาเหตุที่ทำให้เกิดความพึงพอใจและไม่พึงพอใจแล้ว พอสรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการทำงานนั้น หมายถึง ความรู้สึกที่ชอบหรือพอใจที่มีต่อองค์ประกอบและสิ่งสูงใจในด้านต่าง ๆ ของงานและผู้ปฏิบัติงานนั้น ได้รับการตอบสนองตามความต้องการของเข้าได้ ดังภาพประกอบตามแผนภูมิที่ 1 นี้⁷

แผนภูมิที่ 2.1 ความพึงพอใจของบุคคลในหน่วยงาน

⁶ ระหว่าง ลันติวน์, หลักการจัดการ, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช จำกัด, 2539), หน้า 14.

⁷ ระหว่าง ลันติวน์, องค์การและการบริหาร, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช จำกัด, 2530), หน้า 63–58.

ความพึงพอใจของบุคลากรในหน่วยงานต่าง ๆ

ส่วนปัจจัยพื้นฐานในการสร้างความพึงพอใจในการทำงานมีดังต่อไปนี้

1. การให้เกียรติและน้ำหนักในผลงานที่ได้กระทำ
2. เป็นงานที่ท้าทายความสามารถ
3. การมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติงาน
4. มีการทำงานเป็นระบบกลุ่มและมีการประสานงานภายในกลุ่มเป็นอย่างดี
5. มีความอิสระในการทำงาน และการวินิจฉัยแก้ปัญหาต่าง ๆ
6. มีความมั่นคงในอาชีพหรืองานที่ทำอยู่
7. มีโอกาสเจริญเติบโตในหน้าที่การทำงาน ซึ่งได้รับการงาน ซึ่งได้รับการพิจารณาอย่างเสมอภาค และยุติธรรม
8. ได้รับการยกย่องตามสถานภาพของการทำงาน
9. มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี
10. มีอำนาจ และความรับผิดชอบในการทำงานที่ดี

ความพึงพอใจในการทำงานของบุคคลในองค์การมีผลต่อความสำเร็จของงานและองค์การ รวมทั้งความสุขของผู้ทำงานด้วยองค์การ ให้ก็ตามหากบุคคลในองค์การ ไม่มีความพึงพอใจในการทำงานก็จะเป็นบุลเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลงานและการปฏิบัติงานต่ำ คุณภาพของงานลดลง เมื่อมีการขาดงาน ลาออกจากงาน หรืออาจก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมและปัญหาทางวินัยได้อีกด้วยแต่ ในการตรวจสอบข้าม หากองค์การมีบุคคลที่มีความพึงพอใจในการทำงานสูง มีผลทางบวกต่อการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ความพึงพอใจในการทำงานยังเป็นเครื่องหมายแสดงถึงประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน และภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การ ดังนั้น ถ้าหากหน่วยงานได้เห็นความสำคัญของการสร้างความพึงพอใจในการทำงานให้เกิดขึ้นกับคนในหน่วยงานของตนและมีความเข้าใจในปัจจัย หรือองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงาน อีกทั้งทราบหากอญี่เสมอว่า ความรู้สึกพึงพอใจนั้นสามารถเปลี่ยน ได้ตลอดเวลา ตาม สถานการณ์ หรือตามเวลา⁸

ความพึงพอใจในการทำงาน เป็นความรู้สึกความของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวกเป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงาน และได้รับผลตอบแทนคือ ผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นมีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจสู่เหล่านี้จะมีผล

⁸ปริยาพร วงศ์อนุตร ใจนี้, จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล, (กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริม กรุงเทพ, 2535), หน้า 142.

ต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน รวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตาม เป้าหมายขององค์การ ความสำคัญในการศึกษาความพึงพอใจงานมีดังนี้

1. การรับรู้ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจงานทำให้หน่วยงานสามารถนำไปในการสร้างปัจจัยเหล่านี้ให้เกิดขึ้นเป็นประโยชน์ต่อการทำงาน
2. ความพึงพอใจในการทำงาน ทำให้บุคคลมีความตั้งใจในการทำงาน ลดภาระการทำงาน การทำงาน การทำงานสายและการขาดความรับผิดชอบที่มีต่องาน
3. ความพึงพอใจในการทำงานเป็นการเพิ่มผลผลิตของบุคคล ทำให้องค์การมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลได้บรรลุเป้าหมายขององค์การ

ปรียaphr วงศ์อนุตรโรจน์ ได้จำแนกทฤษฎีความพึงพอใจงานเป็น 2 กลุ่ม คือ ทฤษฎีการสนองความต้องการ (Need Fulfillment Theory) กลุ่มนี้ถือว่า ความพึงพอใจในการทำงานเกิดจากความต้องการส่วนบุคคล ที่มีความสัมพันธ์ต่อผลที่ได้รับจากการกับการประสบความสำเร็จตาม เป้าหมายส่วนบุคคล กับทฤษฎีการอ้างอิงกลุ่ม (Reference-Group Theory) ความพึงพอใจในการทำงาน มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคุณลักษณะของงานตามความประณานาของกลุ่ม ซึ่งสมาชิกในกลุ่มเป็นแนวทางในการประเมินผลงานของตน นอกจากนี้ได้จำแนกแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงานจากผลการวิจัยออกเป็น 5 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มความต้องการทางด้านจิตวิทยา (the psychological need school) กลุ่มนี้ ได้แก่ มาสโลว์ (Maslow) เฮอร์เซอร์เบิร์ก (Herzberg) ลิเคิล (Likert) โดยมองความพึงพอใจในการทำงานเกิดจากความต้องการของบุคคล ที่ต้องการความสำเร็จของงาน และความต้องการยอมรับจากผู้อื่น
2. กลุ่มภาวะผู้นำ (Leadership school) มองความพึงพอใจในการทำงานจากรูปแบบและการปฏิบัติของผู้นำ ที่มีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา
3. กลุ่มความพยายามต่อรองรางวัล (Effort – reward bard school) เป็นกลุ่มที่มองความพึงพอใจในการทำงาน จากรายได้เงินเดือนและผลตอบแทนอื่นกลุ่มนี้ได้แก่ กลุ่มบริหารธุรกิจของมหาวิทยาลัยแมเนเชสเตอร์
4. กลุ่มอุดมการณ์การจัดการ (Management ideology school) ของความพึงใจงานจากพฤติกรรมการบริหารงานองค์การ ได้แก่ ครชิเออร์ และ โกลденอร์ (Crozier and Gouldner)
5. กลุ่มเนื้อหาของงานและการออกแบบงาน (Work content and job design) ความพึงพอใจงานเกิดจากเนื้อหาของงานและการออกแบบงาน (Work content and job design) ความพึงพอใจงานเกิดจากเนื้อหาของด้วงงานกลุ่มแนวคิดนี้จากสถาบันทางวิสดรศาสตร์ของมหาวิทยาลัยลอนดอน⁹

⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 142.-145

สรุป จากแนวความคิดเบื้องต้นของความพึงพอใจในการทำงานเห็นได้ว่าความพึงพอใจเกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการของบุคคล มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความต้องการอันเป็นปัจจัยที่มีผลให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานนั่นหมายความ เป็นความคิดหลากหลายแจ่ง หลายมุมมอง ซึ่งตรงกับความคิดอันหลากหลายของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งผู้วิจัยยกมาเพื่อให้มองเห็นภาพและเนื้อหาทุกมุมทุกด้านและสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง การวิจัยตามหัวข้อสารนิพนธ์ ทั้งทางตรงและทางอ้อม

2.4 ความหมายของความพึงพอใจ

ความหมายความพึงพอใจ มีผู้ให้ความหมายไว้ว่า “ต่าง ๆ กัน ดังนี้”

Locker and Duvi ตามพจนานุกรมทางด้านจิตวิทยา ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า “เป็นความรู้สึกของผู้ที่มารับบริการที่สถานบริการตามประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าไปขอรับบริการ ในสถานที่นั้น และได้รับบริการตามความต้องการของประชาชน นอกจากนี้ ความพึงพอใจยังเกี่ยวข้องกับทัศนคติของคนซึ่งมีประสบการณ์กับระบบการให้บริการของสถานบริการ ความรู้สึก

ของผู้รับบริการที่เกิดจากประสบการณ์ ที่เข้าไปใช้บริการในสถานที่นั้น ๆ และประสบการณ์นั้นเป็นไปตามความคาดหวังของผู้รับบริการมากน้อยเพียงใด¹⁰

สมยศ นาวีการ ได้กล่าวถึง “ความพึงพอใจตามพจนานุกรมทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ กล่าวว่า เป็นสภาพความรู้สึกของบุคคลที่มีความสุข ความอิ่มเอินใจ เพื่อความต้องการ หรือแรงจูงใจของตน ได้รับการตอบสนอง”¹¹

ก้องเกียรติ เหยยหม ได้ระบุรวมผู้ให้คำจำกัดความของความพึงพอใจ ทั้งในประเทศและต่างประเทศที่สำคัญ ดังนี้

วอล์ฟแนน ให้ความหมายไว้ว่า “ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกมีความสุขเมื่อคนเราได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย (Goals) ความต้องการ (Wants) หรือแรงจูงใจ (Motivation)”¹²

¹⁰ ประศักดิ์ ตบปนีย האר, “สภาพความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์วิทยาลัยครุ”, วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), หน้า 24.

¹¹ สมยศ นาวีการ, การพัฒนาองค์กรและการจูง, (กรุงเทพมหานคร : กรุงสยามการพิมพ์, 2521), หน้า 84.

¹² ประพันธ์ ชูพัฒน์, “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการเก็บขยะขององค์กรบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะองค์กรบริหารส่วนตำบลนาอาน อําเภอมีองจังหวัดเลย”, สารนิพนธ์ ศาสตราจารย์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), หน้า 13.

วออลเลสไตน์ ได้ให้ความหมายไว้ว่า “ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย หรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้ายที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์”¹³

ทฤษฎีความพึงพอใจกล่าวว่า “ความพึงพอใจของประชาชนถือว่าเป็นเกณฑ์อย่างหนึ่งที่ใช้สำหรับวัดคุณภาพการให้บริการของสถานที่นั้น ๆ”¹⁴

พรพรรณ ทรัพย์ไพบูลย์ ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “ความพึงพอใจของนุழຍ์คือ ความพยาيانที่จะชักความตึงเครียด หรือความกระวนกระวาย หรือภาวะไม่ได้ดุลยภาพ ในร่างกาย เมื่อมนุษย์จัดสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวได้แล้วมนุษย์อาจจะได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ต้องการ”

วินลอดธิพัน บรรยายกร ให้ความหมายของคำว่า “ความพึงพอใจ เป็นการให้ความรู้สึกของคนเราที่สัมผัสรักกับระบบหัวใจที่เกี่ยวข้องกับความหมายสิ่งแวดล้อม ค่าความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสภาพสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน เช่น ความรู้สึกดี เลว, พอกใจ-ไม่พอใจ, สนใจ-ไม่สนใจ เป็นต้น”¹⁵

2.4.1 ลักษณะความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ ในการให้บริการ มีความสำคัญต่อการดำเนินงานบริการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีลักษณะทั่วไป ดังนี้

1) ความพึงพอใจเป็นการแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด บุคคลจำเป็นต้องปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมรอบตัว การตอบสนอง ความต้องการ น้อห การ โต้ตอบกับบุคคลอื่นและสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันทำให้แต่ละคนมีประสบการณ์รับรู้เรียนรู้ สิ่งที่จะได้รับตอบแทนที่แตกต่างกันไป ในสถานการณ์การบริการก็เช่นเดียวกันที่บุคคลรับรู้หลายอย่างเกี่ยวกับการบริการ ไม่ว่าจะเป็นประเภทของการบริการหรือคุณภาพของการบริการ

¹³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 13.

¹⁴ พรพรรณ ทรัพย์ไพบูลย์กิจ, “ปัจจัยด้านบุคคลและความพึงพอใจในสิ่งแวดล้อมของงานที่มีต่อผลการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุข โครงการสาธารณสุขมูลฐานเขตเมือง อำเภอเมือง จังหวัดราชบูรี”, การบริหารสาธารณสุขมูลฐาน nabatkit, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล), 2531, , หน้า 14.

¹⁵ ก้องเกียรติ เจริญ, “การศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์พัสดุศึกษาในสถาบันผลิตครู”, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), 2537, หน้า 45-70.

ซึ่งประสบการณ์ที่ได้รับจากการสัมผัสริการต่าง ๆ หากเป็นไปตามความต้องการของผู้บริการ โดยสามารถทำให้ผู้รับบริการได้รับสิ่งที่คาดหวังก็ย่อมก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดี และพึงพอใจ

2) ความพึงพอใจเกิดจากการประเมินความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่ได้รับจริง ในสถานการณ์บริการก่อนที่ประชาชนจะมาใช้บริการก็ตามมักจะมีมาตรฐานของการบริการนั้นไว้ในใจอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งอาจมีแหล่งข้างอิมมาจากคุณค่า หรือเจตคติที่ยึดถือต่ออบริการประสบการณ์ คั่งเดิมที่เคยใช้บริการ การบอกรสชาติของผู้อื่น การรับทราบข้อมูลการรับประทานบริการจากโฆษณา การให้คำมั่นสัญญาของผู้บริการเหล่านี้ เป็นปัจจัยพื้นฐานที่ผู้รับบริการใช้เปรียบเทียบกับ บริการที่ได้รับในวงจรของการให้บริการหรือคาดหวังในสิ่งที่ควรได้รับนี้คือ อิทธิพลต่อช่วงเวลาของการ เพชริญความจริง หรือการพบประหัวงผู้ให้บริการและผู้รับบริการเป็นอย่างมาก เพราะผู้รับบริการ จะประเมินเปรียบเทียบสิ่งที่ได้รับจริงในกระบวนการบริการที่เกิดขึ้นกับสิ่งที่คาดหวังเอาไว้ หากสิ่งที่ได้รับตามที่คาดหวังเป็นการยืนยันที่ถูกต้องกับความคาดหวังที่มีอยู่รับบริการย่อมเกิดความพึง พอยใจต่ออบริการดังกล่าว แต่ถ้าไม่เป็นตามที่คาดหวังอาจจะสูง หรือต่ำกว่าที่นั้นเป็นการยืนยันที่ คลาดเคลื่อนจากความคาดหวังดังกล่าว ทั้งนี้ช่วงความแตกต่างที่เกิดขึ้นจะชี้ให้เห็นถึงระดับความ พึงพอใจ หรือความไม่พึงพอใจมากน้อย ได้ ถ้ายืนยันเบียงเบนไปทางบวกแสดงถึงความพึงพอใจ ไปทางลบแสดงถึงความไม่พึงพอใจ

2.4.2 ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจ

ความพึงพอใจของผู้รับบริการเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกในทางบวกของผู้รับบริการ

1) ผลิตภัณฑ์บริการ ความพึงพอใจของผู้รับบริการจะเกิดขึ้นเมื่อมีลักษณะคุณภาพ และ ระดับการให้บริการตรงกับความต้องการความเอาใจใส่ขององค์กรบริการในการออกแบบ ผลิตภัณฑ์ด้วยความสนใจในรายละเอียดของสิ่งที่ประชาชนต้องการในชีวิตประจำวันวิธีการใช้หรือ สถานการณ์ที่ประชาชนใช้สินค้าหรือบริการแต่ละอย่าง และคำนึงถึงคุณภาพของการนำเสนอ บริการเป็นส่วนที่สำคัญในการที่จะสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชน

2) ราคากำไร ความพึงพอใจของผู้รับบริการขึ้นอยู่กับราคากำไรบริการที่ผู้รับบริการยอม หรือพิจารณาว่าเหมาะสมสมกับคุณภาพของการบริการตามความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้รับบริการ ทั้งนี้ เจตคติของผู้รับบริการที่มีต่อราคากำไรบริการ ที่มีต่อราคากำไรบริการกับคุณภาพของการบริการของแต่ ละบุคคลอาจแตกต่าง กันออกไป เช่น บางคนพิจารณาว่าสินค้าหรือบริการที่มีราคาค่าสูงเป็น สินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพสูง ในขณะที่ประชาชนบางคนจะพิจารณาค่ากำไรบริการตาม ลักษณะความ

3) สถานที่บริการ การเข้าถึงสถานที่บริการ ได้สะดวก เมื่อประชาชนมีความต้องการยื่นก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อบริการ ทำเลที่ตั้งและการกระจายสถานที่บริการให้ทั่วถึงเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ

4) การส่งเสริมและบริการ ความพึงพอใจของผู้รับบริการเกิดขึ้น ได้จากการได้รับข้อมูลข่าวสาร หรือบุคคลอื่น กล่าวขาน ถึงคุณภาพของการบริการในทางบวก ซึ่งหากตรงกับความต้องที่มีอยู่ก็จะรู้สึกคึกคักกับบริการดังกล่าวขึ้นเป็นแรงจูงใจผลักดันให้มีความต้องการบริการตามมาได้

5) ผู้ให้บริการ ผู้ประกอบการผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานบริการล้วนเป็นบุคคลที่มีบุคลิกสำคัญต่อการปฏิบัติงานบริการ ให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจทั้งสิ้น ผู้บริหาร การบริการที่วางนโยบาย การบริการ โดยคำนึงถึงความสำคัญของประชาชนเป็นหลัก ยอมสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนให้เกิดความพึงพอใจได้ง่าย เช่นเดียวกับผู้ปฏิบัติงานบริการ หรือ พนักงานบริการที่ทราบว่าประชาชนเป็นสำคัญ จะแสดงพฤติกรรมการบริการ และสนองบริการที่

6) สภาพแวดล้อมของการบริการ สภาพแวดล้อม และบรรยากาศของการบริการมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของประชาชน มักจะชื่นชมสภาพแวดล้อมของการบริการที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบอาคารสถานที่ ความสวยงามของการตกแต่งภายใน ด้วยเฟอร์นิเจอร์ และการให้สีสัน การจัดแบ่งพื้นที่เป็นสัดส่วน ตลอดจนการออกแบบวัสดุเครื่องใช้ในการบริการ เช่น ฉุกเฉียว ใส่ของกระดาษ จดหมาย ของขลากสินค้า เป็นต้น

7) กระบวนการบริการ วิธีการนำเสนอบริการในกระบวนการบริการเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชน ประสิทธิภาพของการจัดการระบบบริการส่งผลให้การปฏิบัติงานแก่ประชาชนมี ความคล่องตัว และสนองต่อความต้องการของประชาชน ได้อย่างถูกต้อง มีคุณภาพ เช่น การนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามาจัดการระบบข้อมูลการสำรองห้องพักโรงแรม หรือลายการบิน การใช้เครื่องฝากรเงินอัตโนมัติ การใช้ระบบโทรศัพท์ อัตโนมัติในการรับ-โอนสายในการติดต่อองค์กรต่าง ๆ เป็นต้น

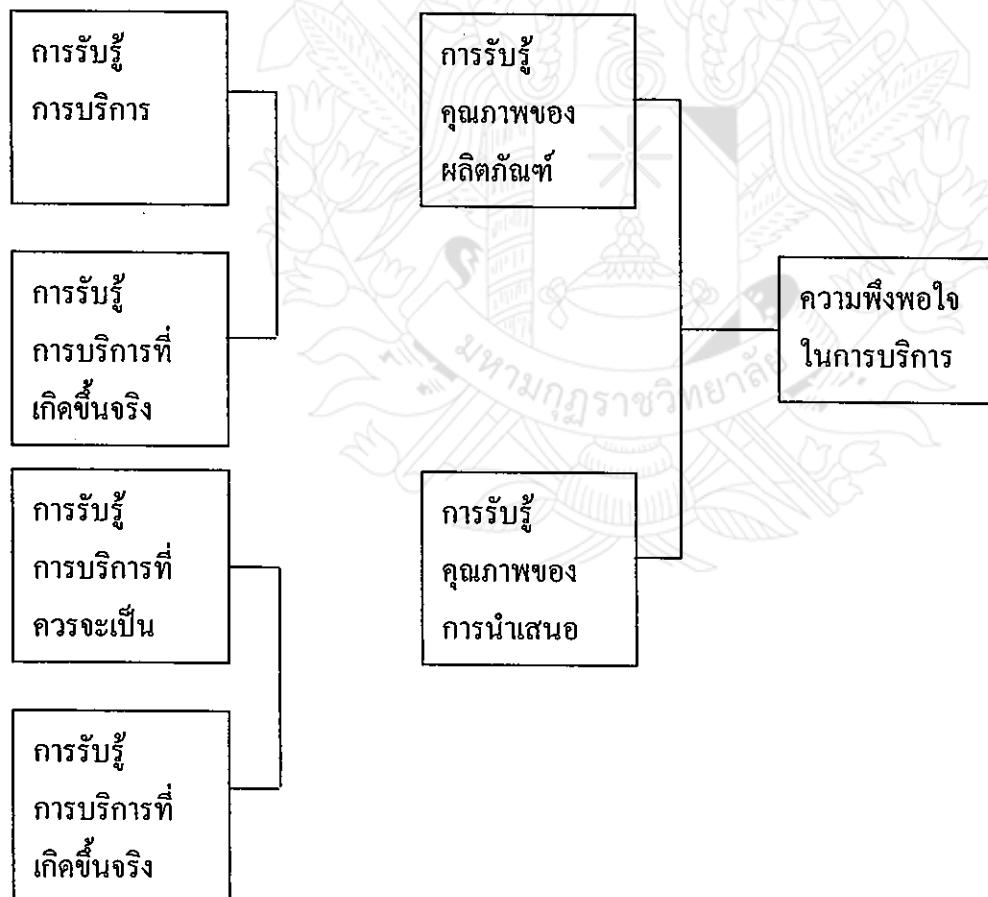
ความพึงพอใจเปลี่ยนแปลง ได้ตลอดเวลาตามปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่เกิดที่เกิดขึ้นและความพึงพอใจเป็นความรู้สึกขอบสิ่งเเปลี่ยนแปลงที่ผันแปรได้ตามปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับความคาดหวังของบุคคลในแต่ละสถานการณ์ ช่วงเวลาหนึ่งบุคคลอาจจะไม่พอใจต่อสิ่งหนึ่ง เพราะไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง แต่ในช่วงหนึ่งหากสิ่งที่คาดหวังนั้นได้ตอบสนองอย่างถูกต้อง บุคคลก็สามารถเปลี่ยนความรู้สึกเดิมต่อสิ่งนั้น ได้อย่างทันทีทันใด แม้ว่าเป็นจะเป็นความรู้สึกที่ตรงกันข้ามก็ตาม นอกจากนี้ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่สามารถแสดงออกในระดับมากน้อยได้ ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของการประเมินสิ่งที่ได้รับจริงกับสิ่งที่คาดหวังไว้ ส่วนใหญ่ประชาชนจะใช้เวลาเป็นมาตรฐาน ในการเปรียบเทียบความคาดหวังจากบริการต่าง ๆ

2.4.3 องค์ประกอบของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจในการบริการที่เกิดขึ้นในกระบวนการบริการระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการเป็นผลของการรับรู้และประเมินคุณภาพของการบริการในสิ่งที่ผู้รับบริการคาดหวังว่าควรจะได้รับและสิ่งที่ผู้รับบริการได้รับจริงจาก การบริการในแต่ละสถานการณ์การบริการหนึ่งซึ่งระดับความพึงพอใจอาจไม่คงที่ผันแปรไปตามช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ได้ ทั้งนี้ความพึงพอใจในการบริการจะประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ

1) องค์ประกอบด้านการรับรู้คุณภาพของผลิตภัณฑ์บริการ ผู้รับบริการจะรับรู้ว่าผลิตภัณฑ์บริการที่ได้รับมีลักษณะตามพันธะสัญญาของกิจกรรมการบริการแต่ละประเภทตามที่ควรจะเป็นมากน้อยเพียงใด

2) องค์ประกอบด้านการรับรู้คุณภาพของการนำเสนอการบริการ ผู้รับบริการจะรับรู้ว่า วิธีการนำเสนอการบริการในกระบวนการของผู้ให้บริการมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ไม่ว่าจะเป็นความสะดวกในการเข้าถึงบริการ พฤติกรรมการแสดงออกของผู้ให้บริการต่อผู้รับบริการตามบทบาทหน้าที่ และปฏิกริยาตอบสนองการบริการของผู้ให้บริการต่อผู้รับบริการในด้านความรับผิดชอบต่องานการบริการ ภาษาสื่อความหมาย และการปฏิบัติดุณใน การให้บริการองค์ประกอบของความพึงพอใจในการบริการ สามารถแสดงออกได้ ดังแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2.2 องค์ประกอบของความพึงพอใจ

สรุปได้ว่า ตามแผนภูมิ 2 ที่แสดงองค์ประกอบของความพึงพอใจในการบริการ จะเห็นได้ว่า ความพึงพอใจในการบริการเกิดจากการประเมินคุณค่าการรับรู้คุณภาพของการบริการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์บริการตามลักษณะของการบริการและกระบวนการนำเสนอ บริการในวงจรของการให้บริการระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการ ซึ่งถ้าตรงกับสิ่งที่รับบริการมีความต้องการ หรือตรงกับความคาดหวังที่มีอยู่หรือประสบการณ์ที่เคยได้รับบริการตามองค์ประกอบดังกล่าวຍ่อหนามาซึ่งความพึงพอใจในการบริการนั้น หากเป็นไปในทางตรงกันข้ามการรับรู้สิ่งที่ผู้รับบริการได้รับจริงไม่ตรงกับการรับรู้ที่ผู้รับบริการคาดหวัง ผู้รับบริการย่อมเกิดความไม่พึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์บริการและการนำเสนอของบริการนั้น ได้ ซึ่งผู้วิจัยก็มาเพื่อให้มองเห็นเนื้อหาทุกมุมทุกด้านและสอดคล้องกับเนื้อหาการวิจัยตามหัวข้อสารนิพนธ์ ทั้งทางตรงและทางอ้อม

2.5 แนวคิดที่เกี่ยวกับความพึงพอใจด้านการบริหารงาน

เมื่อถูกถ่วง “การบริหาร” แบ่งออกเป็น 4 ลักษณะคือ

(1) การทำงานให้สำเร็จ โดยอาศัยคนอื่นความหมายนี้เป็นการระบุว่าผู้บริหารไม่ได้ลงมือทำงานด้วยตัวเองแต่ทำงานโดยการสั่งให้คนอื่นทำ

(2) การบริหาร คือ กิจกรรมในการใช้ทรัพยากรขององค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างมีประสิทธิผล ตามความหมายนี้การบริหารได้แก่กิจกรรมในการวางแผน การจัดองค์การ การจูงใจ การควบคุมทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรวัตถุให้บรรลุเป้าหมายขององค์การคุ้มค่า

(3) การบริหาร คือ กระบวนการทำงานกับคนและวัตถุเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ

(4) การบริหาร คือ กระบวนการทำงานกับคน และ โดยอาศัยเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง¹⁶

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ กล่าวว่า การบริหารหรือการจัดการ (Management) เป็นการใช้ศาสตร์และศิลป์ในการใช้คนและทรัพยากรเพื่อไปสู่เป้าหมายที่วางไว้การจัดการนั้นจะต้องเกี่ยวข้องกับนโยบายที่วางไว้ โดยคณะกรรมการบริหารขององค์การด้วยการจัดการเป็นการใช้ความชำนาญเฉพาะด้าน¹⁷

¹⁶เสนาะ ติยะร์, หลักการบริหาร, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543), หน้า 1.

¹⁷ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, การบริหารสำนักงานแบบใหม่, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อมรการพิมพ์, 2540), หน้า 14.

เทพ พงษ์พานิช กล่าวว่าการบริหารหมายถึง การใช้ศาสตร์และศิลปะเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับ คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์และการจัดการให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด ไว้อย่างมีประสิทธิภาพ¹⁸

บุญทัน ดอกไธสง ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริหาร คือ การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ หรือไม่มีให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดเพื่อการตอบสนองความต้องการของบุคคลองค์การหรือประเทศในการจัดการเพื่อผลกำไรของทุกคน ในองค์การ “การบริหาร” ส่วนใหญ่ก็จะนึกถึงการบริหารราชการ คำศัพท์ที่ใช้มี 2 ตัว คือ (1) การบริหารที่นิยมใช้กับการบริหารราชการหรือการจัดการเกี่ยวกับนโยบาย (2) การจัดการนิยมใช้กับการบริหารธุรกิจเอกชน หรือการดำเนินการตามนโยบายที่กำหนดไว้อย่างไรก็ตาม คำว่า การบริหารกับคำว่าการจัดการใช้แทนกันได้ และมีความหมายเหมือนกัน¹⁹

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ กล่าวว่า การบริหาร และการจัดการ (Administration versus management) คือ กิจกรรมในการบริหารทรัพยากรและกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด²⁰

สมยศ นาวีการ ได้ข้างถึงนักวิชาการบริหารบ้างคน ได้ให้ความหมายของการบริหารว่า “การบริหาร” คือ กระบวนการของการวางแผนการจัดองค์การสั่งการและการควบคุมทรัพยากรเพื่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ²¹ และ ได้ให้ความหมาย การบริหาร คือ การประยุกต์กระบวนการของการวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการและการควบคุมกำลัง ความสามารถของสมาชิกขององค์การและใช้ทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อความสำเร็จในเป้าหมายขององค์การที่กำหนดไว้ ซึ่งการบริหารเป็นงานของหัวหน้าทุกคนที่จะต้องปฏิบัติในฐานะที่เป็นผู้นำ ของกลุ่มซึ่งจะต้องมีการกิจเป็นผู้นำการจัดระเบียบทรัพยากรต่าง ๆ และประสานกิจกรรมหรืองานที่ทำให้สามารถเข้ากัน ได้เป็นผลงานของส่วนรวม ทั้งนี้ต้องเป็นผู้รับผิดชอบในผลสำเร็จที่จะต้องประกัน ได้ว่างานขององค์การจะต้องสำเร็จผลบรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ได้ในที่สุด²²

¹⁸เทพ พงษ์พานิช, การพัฒนาองค์กรและการจัดการ, ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร, (เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2545), หน้า 9.

¹⁹บุญทัน ดอกไธสง, การจัดการองค์การ, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539), หน้า 1.

²⁰ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, การบริหารสำนักงานแบบใหม่, อังเดว, หน้า 15.

²¹สมยศ นาวีการ, การบริหาร, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ออกหน้า, 2543), หน้า 15.

²²เรื่องเดียวกัน, หน้า 18.

ธงชัย สันติวงศ์ ให้ความหมายว่า นักบริหารย่อมหมายถึงบุคคลใดก็ตามที่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าหรือผู้นำในองค์การ ซึ่งมีความรับผิดชอบต่อผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การทั้งนี้ โดยวิธีการอาศัยบุคคลอื่นเป็นผู้ทำให้งานเสร็จด้วยดี²³

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การบริหารเป็นกระบวนการที่นำเอาปัจจัยหรือเทคนิคต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้กลยุทธ์ให้เกิดผลงานตามวัตถุประสงค์ขององค์การ โดยผู้บริหารเพื่อความสำเร็จขององค์การ

หน้าที่ของการบริหาร (Management function) ได้กำหนดกระบวนการบริหารที่มีประสิทธิภาพและยึดหลักตามหน้าที่การบริหาร โดยจำแนกไว้เป็น 5 ส่วน คือ POSDC โดยมีรายละเอียด ดังนี้²⁴

1. P (Planning) หมายถึง การวางแผน เป็นหน้าที่ของการจัดการอย่างหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมายและการกำหนดกลยุทธ์สำหรับการปฏิบัติงานขององค์การ ในอนาคต และการตัดสินใจในงานรวมทั้งทรัพยากรที่ใช้ประโยชน์ตามความต้องการเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ

2. O (Organizing) หมายถึง การจัดองค์การ การกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ในสำนักงาน กำหนดว่าใครทำอะไรภายใต้สิ่งแวดล้อมอะไรเป็นการสิ่งแวดล้อมของงานการแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบ การจัดทำวัสดุและเครื่องจักรที่จำเป็นการจัดรูปแบบสำนักงานการจัดสิ่งแวดล้อมในสำนักงานกำหนดโครงสร้างสำนักงาน

3. S (Staffing) หมายถึง การจัดบุคคลเข้าทำงาน เป็นการสรรหาคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

4. D (Directing or command) หมายถึง การอำนวยการหรือการสั่งการเป็นกระบวนการที่ผู้บังคับบัญชาแจ้งผู้ใต้บังคับบัญชาในการควบคุมการปฏิบัติงานและการตัดสินใจในการวินิจฉัยสั่งการ

5. C (Control) หมายถึง การควบคุมงานเป็นกระบวนการตรวจสอบกิจกรรมเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าสามารถบรรลุประสงค์ตามแผน และมีการแก้ไขปัญหาสำคัญขององค์การให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

สมคิด นางโน ได้กำหนดกระบวนการบริหารที่มีประสิทธิภาพ โดยเน้นความสำคัญของโครงสร้าง การแบ่งงานกันทำและนำหลักจิตวิทยามาประกอบด้วย คือ POSDCORB ซึ่งหมายถึงกระบวนการบริหาร 7 ประการ ดังนี้

²³ ธงชัย สันติวงศ์, หลักการจัดการ, อ้างแล้ว, หน้า 2.

²⁴ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, การบริหารสำนักงานแบบใหม่, อ้างแล้ว, หน้า 16

1. P (Planning) หมายถึง การจัดวางแผนปฎิบัติงานไว้ล่วงหน้า จะต้องทำอะไรบ้างและทำอย่างไร เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้
 2. O (Organizing) หมายถึง การจัดหน่วยงาน การกำหนดโครงสร้างของหน่วยงานการแบ่งงานการจัดสายงานตำแหน่งต่าง ๆ ได้มอบหมายงาน และกำหนดอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน
 3. S (Staffing) หมายถึง การจัดตัวบุคคล เป็นการบริหารงานด้านบุคคล ได้แก่การจัดหาข้าราชการลัง การสรรหา การพัฒนาบุคลากร การสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดีการประเมินผลการทำงานและให้พนักงาน
 4. D (directing) หมายถึง การอำนวยการ การตัดสินใจ การวินิจฉัยสั่งการ การควบคุมบังคับบัญชาและควบคุมการปฏิบัติงาน
 5. Co (coordinating) หมายถึง การประสานงานและประสานกิจกรรมด้านต่าง ๆ ของหน่วยงานให้เกิดความร่วมมือ เพื่อดำเนินในสู่เป้าหมายด้วยกัน
 6. R (reporting) หมายถึง การรายงานผลปฏิบัติของหน่วยงานให้แก่ผู้บริหารและสมาชิกของหน่วยงาน ได้ทราบความเคลื่อนไหวของกิจกรรมงานว่าก้าวหน้าเพียงใด
 7. B (budgeting) หมายถึง การจัดงบประมาณ การจัดทำงบประมาณบัญชีการใช้จ่ายเงิน การควบคุม และตรวจสอบด้วยการเงิน
- หลักการ POSDCORB ทั้ง 7 ประการช่วยชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารจะต้องทำงานอะไรบ้างมีขั้นตอนและกระบวนการอย่างไร สรุปได้ว่าผู้บริหารอาจจะมีหน้าที่แตกต่างกันไป แต่หน้าที่ของผู้บริหารก็คือ ทำให้องค์การของตนสามารถดำรงอยู่อย่างมั่นคง และมีความเจริญก้าวหน้าดีที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ในสภาพแวดล้อมนั้น ๆ²⁵
- สรุป การบริหารงานองค์การจะสำเร็จได้ บุคคลในองค์การต้องมีความพึงพอใจต่อหน้าที่ หลายคนจะประสบความสำเร็จในการบริหารงาน ความพึงพอใจมีลักษณะเป็นนามธรรมไม่สามารถที่จะมองเห็นเป็นรูปร่างได้ แต่สามารถสังเกตได้จากการแสดงออกของบุคคลว่า มีความพึงพอใจต่อสิ่งต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด ความพึงพอใจในส่วนต่าง ๆ ของบุคคลเหล่านั้นเป็นผลมาจากการตอบสนองความต้องการในสิ่งที่ประธานาธิการบริหารงานของคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล ก็เขียนอยู่กับความพึงพอใจของประชาชนในท้องถิ่นว่าประชาชนมีความพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจในการบริหารงานที่ผ่านมา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึงความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานของคณะกรรมการองค์การบริหารส่วน ตำบลเมืองตรังແ Sang อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ในการบริหารงานด้วย

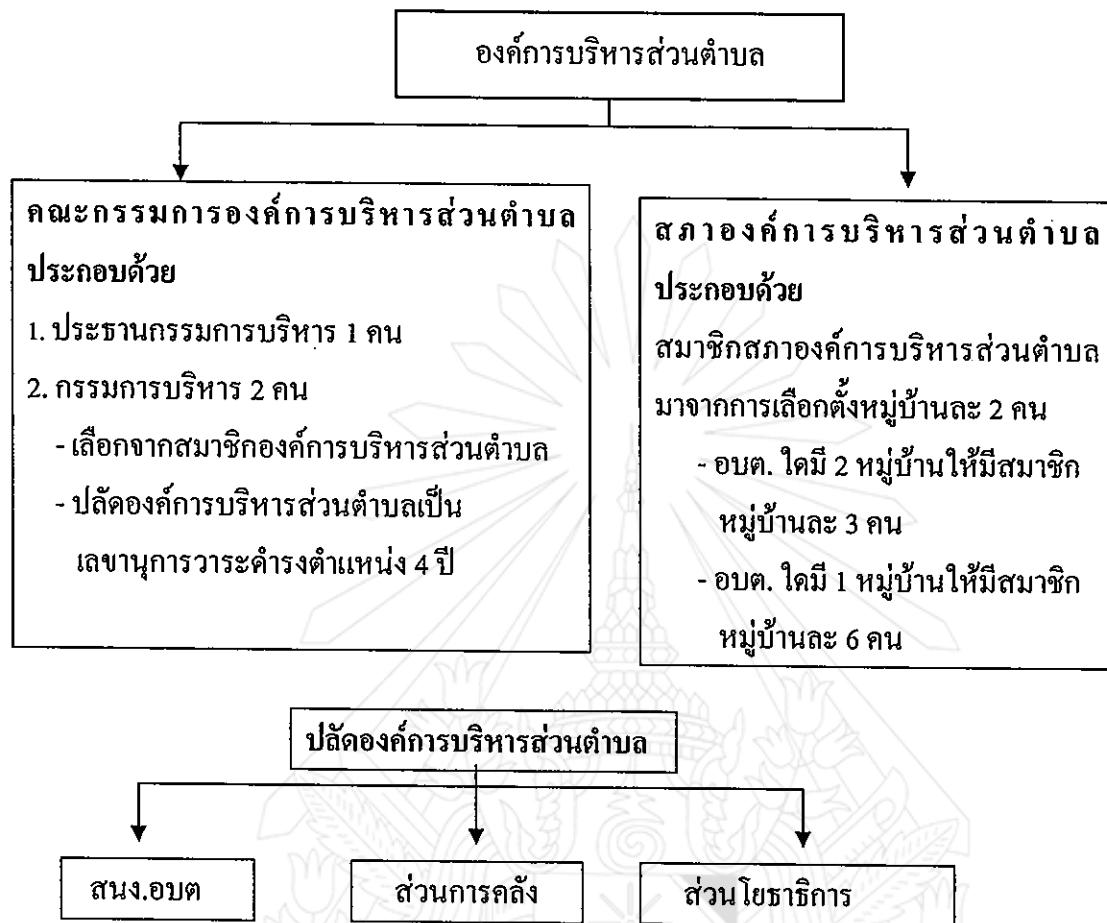
²⁵สมคิด บางโม, หลักการจัดการ, (กรุงเทพมหานคร : สำนักการพิมพ์, 2538), หน้า 40.

2.6 แนวคิดที่เกี่ยวกับความพึงพอใจด้านที่เกี่ยวกับขอบเขต โครงสร้างและการหน้าที่ของคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล

การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเป็น วิธีการที่รัฐบาลใช้อำนาจในการบริหารประเทศนี้โดยให้อำนาจในการบริหารงานแก่หน่วยการปกครองท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการบริหารที่สามารถแก้ไขปัญหา และพัฒนาท้องถิ่นได้ด้วยตนเองตามอำนาจหน้าที่และมีประสิทธิภาพในการตัดสินใจในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับประชาชนในท้องถิ่นนั้นตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนด ตามพระราชบัญญัติสภាឌาบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2538 กฎหมายรับรองให้สถานะเป็นเป็นนิติบุคคลมีศักดิ์ และสิทธิเช่นเดียวกับหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่น ๆ นอกจากนี้การกำหนดโครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสภากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นฝ่ายนิติบัญญัติและคณะกรรมการบริหารเป็นฝ่ายบริหารแม้ว่าจะมีสมาชิก 2 ฝ่าย เลือกตั้งโดยตรงส่วนหนึ่ง (หมู่บ้านละ 2 คน) และจากสมาชิกโดยตำแหน่งอีกส่วนหนึ่ง (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และแพทบยประจำตำบล)²⁶

องค์การบริหารส่วนตำบล นายถึง หน่วยการปกครองท้องถิ่นตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ
สภาพัฒนาและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 มีฐานะ
เป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการท้องถิ่น โดยรายภูมิเลือกตั้งผู้แทนแต่ละหมู่บ้านเข้าไปเป็น
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ตำบล มีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจบริหารงาน
ของตำบลตามที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยมีการแบ่งโครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลไว้ตาม
แผนภูมิที่ 3 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

²⁶นิติ จันทร์สมวงศ์ และปรีชา เรืองจันทร์, “อบต.กับบทบาทการปักครองในฐานะภูมิภาค ที่ต้องเปลี่ยนไป”, รัฐสภาสาร, (2541) : 3-4.

**ภาพแผนภูมิที่ 2.3 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล
ตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนา และองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542**

องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคม และวัฒนธรรม ซึ่งหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาม พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2542 หมวดที่ 2 มาตรา 16 มีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณูปโภคเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตนเอง (มาตรา 66) มีหน้าที่ต้องทำในเขตและอำนาจจัดทำกิจกรรมในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล (มาตรา 67, 68) ดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีการบำรุงรักษาทางน้ำ และทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กเยาวชน ผู้สูงอายุและพิการ
7. คุ้มครองดูแลจัดการ และการบำรุงรักษาการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ที่ดิน และทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมภายในและภายนอกชุมชน
8. บำรุงรักษาศิลปะเจ้าตัวประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร
10. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่าง
11. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ
12. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
13. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
14. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
15. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
16. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์กรบริหารส่วนตำบล
17. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่ารถ
18. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
19. การท่องเที่ยว
20. การผังเมือง
21. การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่น ๆ
22. การสาธารณูปการ
23. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
24. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
25. การจำกัดฝอยสิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย
26. การควบคุมการเดี่ยงสัตว์และควบคุมการฆ่าสัตว์
27. การขนส่งและการวิศวกรรมชารช²⁷

²⁷ “โภวิทย์ พวงงาม และปรีดี โชคช่วง, อะไร ทำไม่อย่างไร อนต. ประชาธิปไตยของประชาชนในชนบท, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท โรงพิมพ์เดือนคุณาคม จำกัด, 2544), หน้า 12.

องค์การบริหารส่วนตำบลอาจทำกิจกรรมนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบล หรือร่วมกับ สภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่นอื่นเพื่อกระทำการร่วมกันได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับความยินยอมจากสภาตำบลองค์การ บริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ เกี่ยวข้องและกิจการนั้นเป็นกิจการที่จำเป็นการเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน

สภาพองค์การบริหารส่วนตำบล

สภาพองค์การบริหารตำบลประกอบด้วย สมาชิกสภานู่น้ำบ้านละ 2 คน องค์การบริหารส่วน ตำบลใดมี 1 หมู่บ้านให้มีสมาชิกสภาก 6 คน องค์การบริหารส่วนตำบลใดมี 2 หมู่บ้านให้มีสมาชิกได้ หมู่บ้านละ 3 ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อเป็นแนวทางในการ บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลใดมี 2 หมู่บ้านให้มีสมาชิกได้หมู่บ้านละ 3 คน ซึ่งมี อำนาจหน้าที่ในการให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการของ องค์การบริหารส่วนตำบล พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับตำบล ร่างข้อบังคับ งบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมควบคุมการปฏิบัติงาน ของคณะกรรมการบริหารให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนา ตำบล กฎหมายระเบียนและ ข้อบังคับของทางองค์การ (กระทรวงมหาดไทย)

คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยประธานกรรมการบริหาร 1 คน และกรรมการบริหาร 2 คน โดยสภาพองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้เลือกแล้วเสนอให้ นายอํานาจออกแต่งตั้ง และให้ปลัดองค์การบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล พิจารณาและให้ ความเห็นชอบร่างข้อบังคับตำบล ร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมควบคุมการปฏิบัติงาน ของคณะกรรมการบริหารให้เป็นไปตามนโยบาย และแผนพัฒนาตำบล กฎหมายระเบียนและ ข้อบังคับของทางองค์การขององค์การบริหารส่วนตำบล ต่อสภาพองค์การบริหารส่วนตำบล จัดทำ แผนพัฒนาตำบลและงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อเสนอให้สภาพองค์การบริหารส่วนตำบล พิจารณาให้ความเห็นชอบรายงานผลการปฏิบัติงาน และการใช้จ่ายเงินให้สภาพองค์การบริหารส่วน ตำบลทราบอย่างน้อยปีละสองครั้งและปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ทางราชการมอบหมาย

จากโครงสร้างของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในการบริหารงานนั้น กฎหมายกำหนดให้มีพนักงานส่วนตำบลเป็นผู้ดำเนินงานให้สำเร็จลุล่วงไปซึ่งประกอบด้วย 3 ลักษณะงานอันได้แก่

1. สำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลทำ หน้าที่เป็นหัวหน้างาน

2. ส่วนการคลัง โดยมีเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ทำหน้าที่เป็นหัวหน้างาน
3. ส่วนโยธาธิการ โดยมีนายโยธาทำหน้าที่เป็นหัวหน้างาน

สำหรับภาระงานของสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพอสระบุปได้ดังนี้

1. บริหารงานทั่วไปงานธุรกิจ พิมพ์คิด
2. งานการเจ้าหน้าที่ สวัสดิการ
3. งานประชุม ตามข้อบังคับตำบล
4. งานนิติการ งานการพาณิชย์
5. งานรัฐพิธี งานประชาสัมพันธ์
6. งานจัดทำแผนพัฒนาตำบล
7. งานจัดทำข้อบังคับงบประมาณ ประจำปี
8. งานขออนุมัติดำเนินการตามข้อบังคับ

ภาระงานของส่วนการคลัง มีรายละเอียดดังนี้

1. การรับเงิน การจ่ายเงิน การฝากเงิน และการเก็บรักษาเงินตรวจสอบ
2. การหักภาษีเงิน ได้และการนำส่งภาษี
3. การตัดโอนเงินเดือน
4. การจัดทำงบคุล
5. การอนุมัติเบิกจ่าย
6. การจัดทำบัญชี และงานทะเบียนคุณราย ได้ รายจ่าย

ภาระงานของส่วนโยธาธิการมีงานดังนี้

1. งานสำรวจ ออกแบบ เก็บแบบ
2. การประมาณการค่าใช้จ่ายและตรวจสอบโครงการ
3. การคุณอาคาร
4. งานก่อสร้าง ซ่อมบำรุงและควบคุม²⁸

องค์การบริหารส่วนตำบลนี้ถือเป็นรากฐานของการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้ระบบประชาธิปไตยในการปกครอง การปกครองส่วนท้องถิ่นเปรียบเสมือนเป็นสถาบันฝึกอบรม

²⁸ จรศักดิ์ ศรีใจเจริญ, “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอป่าสัก จังหวัดลำพูน”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (ปัจจุบันวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2543, หน้า 28-29.

ประชาชนให้เข้าใจกระบวนการบริหาร ตลอดจนเป็นองค์การที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม ดำเนินกิจกรรมทั้งทางตรงและทางอ้อม จากการตรวจสอบเอกสาร และวรรณคดีที่เกี่ยวข้องว่า องค์การบริหารส่วนตำบล นั้นมีความสำคัญย่างมาก เพราะเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ประชาชน ได้เปิดโอกาสให้มีการเรียนรู้ และดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนความต้องการและ แก้ปัญหาด้วยตัวเอง องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรที่มีอิสระในการบริหารจัดการห้องถินที่ ทุกฝ่ายกำลังให้ความสนใจ ความสำเร็จในการบริหารงานของคณะกรรมการบริหารส่วนตำบล ครั้ง นี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ประสิทธิภาพด้านการจัดทำแผนการจัดองค์กรการอำนวยการ การประสานงาน การรายงานผลปฏิบัติงาน การจัดงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งคณะกรรมการ บริหารส่วนตำบลจำเป็นต้องมีการวางแผนการบริหารงานองค์การให้สอดคล้องกับความ เจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมท้องถินในชุมชนให้ยั่งยืน

สรุป การบริหารงานองค์การจะสำเร็จได้ บุคคลในองค์การต้องมีความพึงพอใจต่อหน้าที่ hely ฯ ด้านจึงจะประสบความสำเร็จในการบริหารงาน ความพึงพอใจมีลักษณะเป็นนามธรรมไม่ สามารถที่จะมองเห็นเป็นรูปร่างได้ แต่สามารถสังเกตได้จากการแสดงออกของบุคคลว่า มีความ พึงพอใจต่อสิ่งต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด ความพึงพอใจในส่วนต่าง ๆ ของบุคคลเหล่านี้เป็นผลมา จากการตอบสนองความต้องการในสิ่งที่ประธานาธิการบริหารงานของคณะกรรมการองค์การบริหาร ส่วนตำบล ที่ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของประชาชนในห้องถินว่า ประชาชนมีความพึงพอใจ หรือไม่ พึงพอใจในการบริหารงานที่ผ่านมา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึงความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการบริหารงานของคณะกรรมการองค์การบริหารส่วน ตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัด สุรินทร์ ใน การบริหารงานทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านวางแผน ด้านการจัดองค์การด้านการอำนวยการ ด้านการ ควบคุม

2.7 สภาพพื้นที่ที่ทำการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการในพื้นที่ตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งตั้งอยู่ทาง ทิศตะวันตกเฉียงเหนือของตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ แบ่งการปกครองออกเป็น 12 หมู่บ้าน มีพื้นที่ประมาณ 31.52 ตารางกิโลเมตร มีประชากรทั้งสิ้น 7,307 คน และมีจำนวนครัวเรือน การที่ตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ถูกเลือกเพื่อดำเนินการวิจัย เนื่องจากเหตุผล ดังต่อไปนี้

องค์การบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ เป็นองค์การบริหารส่วน ตำบลชั้น 5 ซึ่งมีระดับการพัฒนาและดำเนินการ เช่นเดียวกับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ ขณะนี้

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรบริหารส่วนตำบลที่อยู่ในชั้นเดียวกันได้

ลักษณะที่ตั้ง

เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งอยู่หมู่ที่ 6 บ้านโคลเพชร ตำบลตรระแสง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ อายุทางพัฒนา 1 ใน 20 ตำบลของอำเภอเมืองสุรินทร์ และห่างจากตัวจังหวัดสุรินทร์ โดยมีระยะห่างจากตัวเมืองสุรินทร์ ประมาณ 15 กิโลเมตร และห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 455 กิโลเมตร

อาณาเขตติดต่อ

องค์กรบริหารส่วนตำบลตรระแสง เป็น 1 ใน 20 ตำบลของอำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ มีอาณาเขตพื้นที่อยู่ติดกับท้องถิ่นใกล้เคียง 5 ส่วน คือ ตำบลคลอโภ ตำบลนาบัว ตำบลเฉนียง ตำบลสวยงาม และตำบลหนองเตึง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ ตำบลคลอโภ อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์
ทิศใต้	ติดต่อกับ ตำบลนาบัว และตำบลสวยงาม อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ ตำบลคลอโภ และเฉนียง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ ตำบลหนองเตึง อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์
ขนาดพื้นที่	มีพื้นที่โดยรวม 31.52 ตารางกิโลเมตร หรือ 19,704 ไร่

สรุปได้ว่า เนื่องจากสภาพพื้นที่และลักษณะทางภูมิศาสตร์ มีอิทธิพลอย่างมากต่อประชาชน ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งผู้วิจัยยกมาเพื่อให้มองเห็นภาพหรืออุમนคงอย่างแท้จริง เพื่อให้ผลของการวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น²⁹

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับองค์กรบริหารส่วนตำบล

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล

²⁹ “องค์กรบริหารส่วนตำบลตรระแสง, “ฐานข้อมูลองค์กรบริหารส่วนตำบลตรระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์”, สุรินทร์ : ม.ป.ป., (อัสดาเนา).

สุเชษฐ์ ทรัพย์สินเสริม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลแก้ว อําเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่” พบว่าควรจะปรับเปลี่ยนโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล คือให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นโดยตำแหน่งให้มาจากการเลือกตั้งโดยเริ่ว ควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแผนงาน นโยบายและการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ประชาชน ได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง การตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ยังไม่ดีเท่าที่ควร โดยเฉพาะค้านสาธารณูปโภคและการพัฒนาสิ่งแวดล้อม งบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่เพียงพอต่อการพัฒนา คณะกรรมการ องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ ความสามารถ ใน การบริหารงานทำให้ผลงานออกมาน่าประทิษฐิภาพ³⁰

นางสาวสุมาลี กลินดอย ได้ศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานของคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเลื่ein อําเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีอายุเฉลี่ย 47 ปี มีสถานภาพสมรสแล้ว โดยผู้ให้ข้อมูลกลุ่มนี้ใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีรายได้เฉลี่ย 50,902 บาทต่อปี มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4 คน ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์กอบกวน ซึ่งส่วนน้อยมีประสบการณ์กอบกวน มีจำนวนครั้งที่เข้ารับการฝึกอบรมโดยเฉลี่ย 2 ครั้ง

ความพึงพอใจของผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อการบริหารงานของคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเลื่ein ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความพึงพอใจในการบริหารงานของคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเลื่ein ในระดับน้อยทั้ง 4 ด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการอำนวยการ และด้านการควบคุม³¹

ศุนย์ธุรกิจที่ปรึกษาเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของผู้รับบริการองค์การบริหารส่วนตำบล โภคพระเดช อําเภอนครศรี จังหวัดนครปฐม” พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจ ในด้านการ ให้บริการสำนักงานทั่วไป งานภายใน และงานบริการน้ำประปา

³⁰ สุเชษฐ์ ทรัพย์สินเสริม, “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลคลองแก้ว อําเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่”, การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2541, 86 หน้า.

³¹ นางสาวสุมาลี กลินดอย, “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานของคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเลื่ein อําเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยแม่โจ้) 2547, 70 หน้า.

ร้อย 85.84 แต่ต้องเพิ่มความถี่ และประสิทธิผลของการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจกับประชาชน ในพื้นที่เพิ่มการพัฒนาด้านอาคารสถานที่ และลดขั้นตอนและเวลาการให้บริการลง³²

นายประพันธ์ ชูพิพัฒน์ ได้ศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการเก็บขยะขององค์กรบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์กรบริหารส่วนตำบลลนาอาน อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย”³³ ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนมีความพึงพอใจในด้านเครื่องมือเครื่องใช้ในการจับเก็บขยะพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.38

2. ด้านความพอใจต่อบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานให้บริการ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.45

3. ด้านความพอใจต่อผลหรือการให้บริการจัดเก็บตามวัน เวลา พบว่าโดยรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.89

จาสินต์ ธรรมประสาท บัวเต้า ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์กรบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบลแม่แวน อําเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่” พบว่าประชากรกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลแม่แวน ด้านนิติบัญญัติ, ด้านการบริหารงาน, ด้านการบริการประชาชนและด้าน คุณธรรมจริยธรรม โดยมีความพึงพอใจในเรื่องการบริการประชาชน ด้านการรักษา ความสะอาดเรียบร้อยของอาคารสถานที่ที่สูงสุด รองลงมาคือ เรื่องการพิจารณา แผนพัฒนาตำบลเป็นไปตามความต้องการของประชาชนโดยรวมทั้ง 4 ด้าน ประชาชนมีความพึงพอใจเกลี้ยงๆในระดับมาก

ติยาภรณ์ อ่อนมั่นคง ได้ศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของคณะองค์กรบริหารส่วนตำบลโภคระเจดีย์ อําเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม” ผลการวิจัยพบว่า

³²ศูนย์ธุรกิจที่ปรึกษาเพื่อการพัฒนา, “ความพึงพอใจของผู้รับบริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลโภคระเจดีย์ อําเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม”, รายงานการวิจัย, (ศูนย์ธุรกิจที่ปรึกษาเพื่อการพัฒนา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม), 2549, 25 หน้า.

³³ประพันธ์ ชูพิพัฒน์, “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการจัดเก็บขยะขององค์กรบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์กรบริหารส่วนตำบลลนาอาน อําเภอเมืองเลย จังหวัดเลย”, สารนิพนธ์ศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิราชวิทยาลัย), 2550, 96 หน้า.

1) ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลโภกพระเจดีย์ อำเภอกรซัยศรี จังหวัดนครปฐม แยกเป็นรายด้าน คือ ด้านสภาพองค์การบริหารส่วนตำบล ด้านผู้บริหารและด้านเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนตำบลโภกพระเจดีย์ อよู่ในระดับมาก

2) ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีความพึงพอใจของต่อการ ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโภกพระเจดีย์ อำเภอกรซัยศรี จังหวัดนครปฐม ไม่แตกต่างกัน

3) ประชาชนส่วนใหญ่ได้เสนอปัญหาที่สำคัญ คือ (1) ที่ทำการ อบต. มีขนาดเล็กและคับแคบ (2) ประชาชนไม่ค่อยได้รับข้อมูลข่าวสาร อบต. และบางคนไม่เข้าใจเรื่องข้อบัญญัติที่สภา อบต. ตราไว้ในพื้นที่ (3) ไฟฟ้าริมทางชำรุดและได้เสนอแนวทางแก้ไขที่สำคัญ คือ (1) ควรจัดสรรงบประมาณก่อสร้างที่ทำการ อบต. ใหม่ (2) ให้จัดทำแผ่นพับแจกประชาชนทุกครัวเรือน มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารทางหอกระจาย่าวนทุกหมู่บ้าน เป็นประจำและชี้แจงในการประชุมประชาชนทุกครั้ง (3) อบต. ควรจัดส่งเจ้าหน้าที่ซ่อมบำรุงโคมไฟที่ชำรุดให้ใช้งานได้ตามปกติ³⁴

สรุปได้ว่า เนื่องจากสภาพพื้นที่และลักษณะทางภูมิศาสตร์ มีอิทธิพลอย่างมากต่อ ประชาชน อย่างมาก ทำให้ผลการวิจัยแต่ละท่านมีความเหมือนและแตกต่างกันบ้าง ดังนั้นผู้วิจัยยกมาเพื่อให้มองเห็นสภาพของปัญหาแต่ละพื้นที่ อย่างแท้จริง เพื่อให้ได้เนื้อหาสอดคล้องกับการวิจัย ตามหัวข้อสารนิพนธ์ ทั้งทางตรงและทางอ้อมมากที่สุด โดยจากการทบทวนวรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาสามารถสรุปกรอบแนวคิด ได้ดังนี้

2.9 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาทฤษฎีแนวคิด และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำเอาทฤษฎี กierge เกี่ยวกับความพึงพอใจของ จำเนียร ศูนย์ตรง ได้แก่ถ้าถึงความพึงพอใจ มีความแตกต่างกันออกไป ตามความแปรปรวนของการตอบสนองตามความพึงพอใจ ความพึงพอใจมีพื้นฐานจากองค์ประกอบที่ซับซ้อน ลักษณะของความพึงพอใจจะแสดงตามความพึงพอใจ ความพึงพอใจมีพื้นฐานจากองค์ประกอบที่ซับซ้อน ลักษณะของความพึงพอใจจะแสดงออกในรูปของอารมณ์ จากการศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับความพึงพอใจที่ผ่านมา นักจิตวิชาการพิจารณาความพึงพอใจในเบื้องต้นคือแรงจูงใจ

³⁴ ศิษยารณ์ อ่อนมั่นคง, “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารส่วนตำบลโภกพระเจดีย์ อำเภอกรซัยศรี จังหวัดนครปฐม”, สารนิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, (ปัจฉิมทิศวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาคุณราชวิทยาลัย), 2551, 117 หน้า.

ความคาดหวังการได้รับรางวัลและความสมดุลทางค้านอกรมณ์³⁵ และแนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานของ โภวิทย์ พวงงาม และ ปรีดี โฉดิช่วง องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ซึ่งหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาม พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2542 หมวดที่ 2 มาตรา 16 มีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณูปโภคเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตนเอง (มาตรา 66) มีหน้าที่ต้องทำในเขตและอำนาจจัดทำกิจกรรมในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล (มาตรา 67, 68) และแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารทั้ง 3 ค้านนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิด ในการวิจัยดังต่อไปนี้³⁶

1) ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การปรับปรุง การส่งเสริม การสนับสนุน การพัฒนาทางค้านอุตสาหกรรมในครัวเรือน ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์ การพาณิชย์ ส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน เป็นต้น

2) ด้านสังคมและสาธารณูปโภค หมายถึง การปรับปรุง การส่งเสริม การสนับสนุน การพัฒนาทางค้านคุณภาพชีวิต ด้านสาธารณสุข ของประชาชนและโครงการพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้าประปา ของตำบล เป็นต้น

3) ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม หมายถึง การปรับปรุง การส่งเสริม การสนับสนุน การพัฒนาทาง ด้านการให้ความรู้ ให้การศึกษา แก่ประชาชนทั้งในและนอกระบบ รวมถึง วิถีชีวิตของประชาชน ในเรื่องการช่าง ไวซึ่งศิลปะ จาริตระพณ์อันดีงาม การเผยแพร่วัฒนธรรม และการส่งเสริมสนับสนุนภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นต้น

³⁵ จำเนียร ศูนย์บรรจง, “ความพึงพอใจของรายภูมิที่มีต่อการดำเนินงานโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน จำกัดเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยแม่โจ้), 2543, หน้า 23.

³⁶ โภวิทย์ พวงงาม และปรีดี โฉดิช่วง, อะไร ทำไม่อย่างไร อบต. ประชาธิปไตยของประชาชนในชนบท, อ้างเดิ๋ว, หน้า 10.

ตัวแปรอิสระ

- ปัจจัยส่วนบุคคล**
1. เพศ
 2. อายุ
 3. ระดับการศึกษา
 4. รายได้
 5. ระยะเวลาที่อาศัย

ตัวแปรตาม

- ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์**
1. ด้านเศรษฐกิจ
 2. ด้านสังคมและสาธารณูปโภค
 3. ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม

แผนภูมิที่ 2.4 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ค้นคว้าเอกสาร ทฤษฎี แนวคิด และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาอ้างอิงประกอบการศึกษาและเก็บข้อมูลจากประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลตระแสง มีรายละเอียดของแต่ละหัวข้อเรียงลำดับดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิควิธีสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่อาศัยอยู่ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 5,223 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ ประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่อาศัยอยู่ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 5,223 คน โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบวิธีการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร ของ Taro Yamane ดังนี้

$$\frac{N}{n} = \frac{1 + N(e)^2}{N}$$

$$n = \frac{1 + N(e)^2}{N}$$

เมื่อ n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ ขนาดของประชากรที่ใช้ในการวิจัย

e คือ ค่าเบอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างซึ่งในงานวิจัย
กำหนดให้มีความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5 หรือ (0.05)

$$\text{คัณนี้ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (n) = } \frac{5,223}{1+ 5,223 (0.05^2)} \\ = 371$$

3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคและวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน (Proportional Random Sampling) โดยการหาสัดส่วนของประชาชั�ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ทั้ง 12 หมู่บ้าน จำนวน 5,223 ต่อ 371 โดยใช้สูตรการหาสัดส่วน ดังนี้

$$n = \frac{n \times N}{1} \\ N$$

โดย n = จำนวนตัวอย่าง โดยแบ่งตามสัดส่วนประชากรในแต่ละหมู่บ้าน

N = จำนวนประชากรในแต่ละแขวง

n = จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

N = จำนวนประชากร

จากการคำนวณดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จึงมีจำนวนดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร (N)	จำนวนตัวอย่าง(n)
1	ตระแสง	898	64
2	โขคดิม	544	39
3	ไห่ม	740	52
4	หัววัน	304	22
5	อั้งกรวง	409	29
6	โคงเพชร	374	27
7	หนอง	379	27
8	ตะโกก	342	24

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร(N) ¹	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง(n)
9	รุ่งฤทธิ์	372	26
10	สำปิด	372	26
11	ตาเตา	205	15
12	ไพรเวง	284	20
	รวม	5,223	371

3.2.2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง อย่างง่าย (Sample Random Sampling) เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัย ดำเนินการสุ่มตัวอย่างประชากรที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านไม่เฉพาะเจาะจง โดยกำหนดตามสัดส่วนของจำนวนประชากร แต่ละหมู่บ้านทั้ง 12 หมู่บ้านตามความหลากหลายของผู้วิจัย กล่าวคือ เมื่อพับเห็นประชาชนที่ มีสิทธิเลือกตั้งและต้องเป็นประชาชนมีที่อยู่เป็นหลักแหล่งในหมู่บ้าน จะขอความช่วยเหลือให้ กรอกแบบสอบถามทันที

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สร้างขึ้นจากการศึกษา ทฤษฎี และเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานในภาพรวมของ อบต. โดยที่ข้อคำถามได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาและ แบ่งข้อคำถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และระยะเวลาที่อาศัย

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปีค ก เกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ในด้านต่าง ๆ จำแนก เป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านเศรษฐกิจ จำนวน 8 ข้อ
2. ด้านสังคมและสาธารณูปโภค จำนวน 11 ข้อ
3. ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม จำนวน 8 ข้อ

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเครต (Likert)¹ จำแนกได้ 5 ระดับ ของระดับความคิดเห็น ดังนี้

¹ ฐานนิทรรศ ศิลป์จากรุ, การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติตัวอย่าง SPSS, พิมพ์ครั้งที่ 9, (กรุงเทพมหานคร : บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี, 2551), หน้า 456.

ระดับความสำคัญ	คะแนน
มากที่สุด	5 คะแนน
มาก	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน

จากนั้นนำไว้หารด้วยโปรแกรมทางสังคมศาสตร์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย โดยการหาค่าอัตราภาคชั้น เพื่อจัดระดับช่วงของการหาค่าเฉลี่ย

$$\text{อัตราภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ระดับ}}$$

$$\begin{aligned}
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

ระดับ	ช่วงคะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
5	ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00	จัดอยู่ในระดับความคิดเห็น มากที่สุด
4	ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20	จัดอยู่ในระดับความคิดเห็น มาก
3	ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40	จัดอยู่ในระดับความคิดเห็น ปานกลาง
2	ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60	จัดอยู่ในระดับความคิดเห็น น้อย
1	ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80	จัดอยู่ในระดับความคิดเห็น น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open-Ended) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขของประชาชนที่มี ต่อการดำเนินการขององค์กรบริหารส่วนตำบล ตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

สำหรับการสร้าง และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้นั้น ผู้วิจัยนี้ วิธีดำเนินการดังนี้

- ศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวความคิด และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย และศึกษาเอกสาร คู่มือการสร้างเครื่องมือในการวิจัยเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

2. สร้างเครื่องมือตามวัตถุประสงค์ และสมนติฐานในการศึกษาที่กำหนดไว้แล้วนำไปปรึกษาขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พัฒนาปรับปรุงให้เหมาะสม และถูกต้องตามข้อเสนอแนะ

3. นำเครื่องมือที่ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่า IOC² ซึ่อได้ได้ 0.05 จึงไปถือว่าสามารถนำไปใช้ได้จริงซึ่งผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหานะก่อนด้วย

- 1) รองศาสตราจารย์ส่งนง เอื้อทอง อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหาด្ឋูราชวิทยาลัย
- 2) รองศาสตราจารย์ศรษัย ห้ามมิตร อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหาด្ឋูราชวิทยาลัย
- 3) ดร. ธีรัตม์ แสงแก้ว ประธานสาขาวิชาพุทธศาสนาและปรัชญา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาด្ឋูราชวิทยาลัย

4) อาจารย์สอนศักดิ์ สุกิจกัด อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหาด្ឋูราชวิทยาลัย

5) นายพรเพ็ชร สังข์จันทร์ นายกองค์การบริหารดำเนินการ

4. นำเครื่องมือมาพัฒนาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะอีกรอบหนึ่ง

5. นำเครื่องมือที่ได้รับการแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่อาศัยอยู่ในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งมีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด

6. นำเครื่องมือที่ได้หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha Coefficient)³ ของ cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.94

7. นำเครื่องมือไปจัดเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล ไว้ดังนี้

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาด្ឋูราชวิทยาลัย ทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจกแบบสอบถามและเก็บข้อมูล

2. จัดทีมงานในพื้นที่ ไปประสานงานและสนับสนุนรับผิดชอบแต่ละโซน โดยแบ่งออกเป็น โซน ๆ ละ 2-3 หมู่บ้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาด จำนวนประชากรแต่ละกลุ่มจัดส่ง

²พิสณุ ฟองศรี, วิจัยทางการศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ 4, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท พรีอพเพอร์ ตี้พริ้นจำกัด, 2550), หน้า 109.

³บุญเรียง ใจศิลป์, วิธีวิจัยทางการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท พี อีน การพิมพ์, 2543), หน้า 20.

แบบสอบถามให้ถึงผู้รับไปตามกลุ่มตัวอย่าง พร้อมดำเนินการรวบรวมและตรวจสอบให้ครบจำนวน 371 ชุด โดยผู้วิจัยประสานงานกับทีมงานทุกขั้นตอน

3. นำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ มีลำดับขั้นตอนดังนี้

3.6.1 ศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3.6.2 ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง ของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและสาธารณูปโภค ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.6.3 ทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ระยะเวลาที่อาศัยต่างกัน โดยใช้การทดสอบค่าที่ t-test การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว F-test (One-way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่วิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

3.6.4 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ที่เป็นคำขอมาหลายปีโดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency)

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.7.1 สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistics) จะใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1. การหาค่าร้อยละ (Percentage)⁴

$$P = \frac{X \times 100}{N}$$

P = ค่าร้อยละ

X = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

N = จำนวนประชากร

2. การหาค่าเฉลี่ย (Mean)⁵

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} = ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ = ผลรวมผู้ตอบแบบสอบถาม

N = จำนวนประชากร

3. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)⁶

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. = ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ = ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละระดับยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ = ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดยกกำลังสอง

N = แทนจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

3.7.2 สถิติเชิงอนุนาณหรืออ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

⁴นิภา เมธชาวีชัย, วิทยาการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏชนบุรี, 2543), หน้า 128.

⁵ส่งเสริม พุวงษ์, การวิจัย, (นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 2547), หน้า 55.

⁶ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : สุวิรยาสาส์น, 2540), หน้า 53.

1. การทดสอบสมมติฐาน (t-test)⁷

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t = ค่าที-ทดสอบ (t-test)

\bar{X}_1 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มที่ 1

\bar{X}_2 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มที่ 2

s_1^2 = ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1

s_2^2 = ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 2

n_1 = จำนวนคะแนนของกลุ่มที่ 1

n_2 = จำนวนคะแนนของกลุ่มที่ 2

2. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)⁸

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

F = อัตราส่วนของความแปรปรวน

MS_b = ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w = ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

⁷นิภา เมธาราเวชัย, วิทยาการวิจัย, ปีที่ 2, หน้า 238.

⁸เรื่องเดียวกัน, หน้า 110.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์และการนำเสนอผลของการวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives) ไว้ 3 ประการ คือ

- 1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
- 2) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของของประชาชนที่มีต่อการดำเนินการขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และระยะเวลาที่อยู่อาศัยในตำบล
- 3) เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสำรวจ ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้เทคนิคและวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนคือ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน (Proportional Random Sampling) โดยการหาสัดส่วนของประชาชนในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง อย่างง่าย (Sample Random Sampling) แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลนำแบบสอบถามมาดำเนินการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ เพื่อคำนวณหาค่าสถิติ สำหรับตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยให้ครบถ้วนตามที่ตั้งไว้มีลักษณะขั้นตอนดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายข้อมูล จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ t (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F (F-distribution)
d.f.	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
S.S.	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)
M.S.	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean Square)
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งมีคุณลักษณะข้อมูลทั่วไป คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษารายได้ และระยะเวลาที่อาศัย ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 การศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสงอำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยจำแนกเป็นรายค้าน ประกอบไปด้วย ค้านเศรษฐกิจ ค้านสังคมและสาธารณูปโภค ค้านการศึกษาและวัฒนธรรมใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสงอำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยใช้สถิติ (t-test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม ในเรื่องเพศ และ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่ม ในเรื่อง

อายุการศึกษา รายได้ และระยะเวลาที่อาศัย ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 จะเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟฟ์ (Scheffé) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลตรระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งในคำนวณระแสง ซึ่งมีข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และระยะเวลาที่อาศัย ใช้การวิเคราะห์ หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอด้วยรูปตารางประกอบการบรรยาย

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
เพศชาย	111	29.92
เพศหญิง	260	70.08
รวม	371	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ 260 ราย กิดเป็นร้อยละ 70.08 และเป็นเพศชาย จำนวน 111 ราย กิดเป็นร้อยละ 29.92

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
30 ปีลงมา	54	15.32
30- 40 ปี	85	22.31
41 - 50 ปี	86	23.05
51 ปีขึ้นไป	146	39.32
รวม	371	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป มีจำนวน 146 ราย กิดเป็นร้อยละ 39.32 รองลงมา มีอายุ 41-50 ปี มีจำนวน 86 ราย กิดเป็นร้อยละ 23.05 และอายุต่ำกว่า 30-40 ปี มีจำนวน 85 ราย กิดเป็นร้อยละ 22.31 น้อยที่สุด อายุ 30 ปีลงมา 54 ราย กิดเป็นร้อยละ 15.32

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามตาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	268	72.20
มัธยม/ปวช./ปวส.	93	25.10
ปริญญาตรี	10	2.70
รวม	371	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 268 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.20 รองลงมา มีระดับการศึกษา มัธยม/ปวช./ปวส. จำนวน 93 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.10 และน้อยที่สุด ระดับปริญญาตรี จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.70

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามตาม จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 3,000 บาท	216	58.27
3,000 - 6,000 บาท	118	31.80
6,001 - 9,000 บาท	24	6.52
9,001-12,000 บาท	10	2.60
สูงกว่า 12,000 บาท	3	0.81
รวม	371	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท มีจำนวน 216 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.27 รองลงมา มีรายได้ 3,000–6,000 บาท จำนวน 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.80 และระหว่างรายได้ 6,001-9,000 บาท มีจำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.52 น้อยรายได้ 9,001-12,000 บาท มี 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.60 รายได้สูงกว่า 12,000 บาท มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.81

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัย

ระยะเวลาที่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 10 ปี	21	5.64
10 – 21 ปี	41	11.14
22 ปีขึ้นไป	309	83.22
รวม	371	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ มีระยะเวลาที่อาศัย 22 ปีขึ้นไป มีจำนวน 309 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.22 รองลงมา ระหว่าง 10-21 ปี มีจำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.14 และ น้อยที่สุด ไม่เกิน 10 ปี มีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.64

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

การศึกษาวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล ทั้ง 3 ด้านคือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและสาธารณูปโภค ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และรับผลของการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 แสดงการสรุปค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ผล
1 ด้านเศรษฐกิจ	2.63	0.71	ปานกลาง
2 ด้านสังคมและสาธารณูปโภค	2.74	0.55	ปานกลาง
3 ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม	2.65	0.65	ปานกลาง
รวม	2.67	0.63	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล ตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ

ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับด้านที่มีค่ามากที่สุดไปหาค่าน้อยที่สุด ได้แก่ ด้าน สังคมและสาธารณูปโภค ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม ด้านเศรษฐกิจ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจของ ประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านเศรษฐกิจ

ด้านเศรษฐกิจ	(\bar{X})	S.D.	แปลผล
1. การส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อฝึกอาชีพ	2.70	.81	ปานกลาง
2. การประกอบอาชีพเสริมอย่างต่อเนื่อง	2.57	.81	น้อย
3. สนับสนุนการนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ประโยชน์อย่าง ประยุกต์และคุ้มค่าเพื่อส่งเสริมการผลิต ผลิตภัณฑ์	2.73	1.76	ปานกลาง
4. ช่วยเหลือข้อมูลข่าวสารทางวิชาการ ด้านอาชีพเสริม ต่าง ๆ	2.69	.83	ปานกลาง
5. สนับสนุนด้านงบประมาณ เพื่อดำเนินโครงการต่าง ๆ เช่น อาชีพเสริมเพิ่มรายได้	2.70	.85	ปานกลาง
6. ส่งเสริมให้ตลาดรองรับผลิตภัณฑ์ของห้องดิน	2.53	.84	น้อย
7. ส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้านเพื่อการสร้างอาชีพในห้องดิน	2.61	.83	ปานกลาง
8. มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน	2.58	.91	น้อย
รวม	2.63	0.96	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบร่วมกันว่า ประชาชน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ในด้านเศรษฐกิจ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาระดับความพึงพอใจเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ สนับสนุนการนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ประโยชน์อย่างประยุกต์และคุ้มค่าเพื่อส่งเสริมการผลิต ผลิตภัณฑ์รองลงมา ได้แก่การส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อฝึกอาชีพและน้อยที่สุด การประกอบอาชีพ เสริมอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านสังคมและสาธารณูปโภค

ด้านสังคมและสาธารณูปโภค	(\bar{X})	S.D.	แปลผล
9. ให้ความสนใจในการปรับปรุงแหล่งชุมชนที่เสื่อมโทรม	2.67	.72	ปานกลาง
10. สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น	2.64	.74	ปานกลาง
11. ให้ความสนใจเกี่ยวกับสุขภาพของชาวบ้านในท้องที่อย่างสม่ำเสมอ	2.67	.72	ปานกลาง
12. การแนะนำที่ถูกต้องเกี่ยวกับสาธารณูปโภคสุขอนามัย	2.72	.79	ปานกลาง
13. การพัฒนาด้านสังคมของชุมชน	2.68	.82	ปานกลาง
14. งานด้านกิจกรรมของเด็กและเยาวชนเพื่อด้านภัยยาสัพติด สม่ำเสมอ	2.80	.92	ปานกลาง
15. งานบำรุงรักษาคุณภาพของระบบประปาไฟฟ้า ถนนหรือ โทรศัพท์อย่างต่อเนื่อง	2.67	.82	ปานกลาง
16. การจัดโครงการเพื่อคุ้มครองผู้สูงอายุและเด็กก่อนวัยเรียนเป็นพิเศษ	3.25	1.35	ปานกลาง
17. ส่งเสริม สนับสนุนด้าน อุปกรณ์และการกีฬา	3.18	.97	ปานกลาง
18. สนับสนุนสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ	2.41	.82	น้อย
19. สนับสนุนและอำนวยความสะดวกเรื่องไฟฟ้า, ประปา, ถนน และโทรศัพท์ให้กับทุกหมู่บ้าน	2.56	.82	น้อย
รวม	2.75	0.77	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบร่วมกันว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ในด้านสังคมและสาธารณูปโภคโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาระดับความพึงพอใจเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ การจัดโครงการเพื่อคุ้มครองผู้สูงอายุและเด็กก่อนวัยเรียน รองลงมาได้แก่ ส่งเสริม สนับสนุนด้าน อุปกรณ์และการกีฬา และน้อยที่สุดได้แก่ สนับสนุนสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และระดับความพึงพอใจของประชาชนมีการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสลง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม

ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม	(\bar{X})	S.D.	แปลผล
20. การให้ความสำคัญกับการศึกษาในชุมชน เช่น การรณรงค์ เข้าศึกษาต่อทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน	2.73	.75	ปานกลาง
21. สนับสนุนให้ประชาชนในท้องถิ่นเห็นถึงประโยชน์และ ความสำคัญของการศึกษา	2.65	.79	ปานกลาง
22. สนับสนุนจัดสรรงบประมาณการศึกษาให้แก่โรงเรียนที่ขาด แคลนอย่างเหมาะสม	2.63	.77	ปานกลาง
23. ช่วยเหลือในการศึกษาสำหรับนักเรียนที่ยากจนและเรียนเก่ง อย่างเหมาะสม	2.67	.83	ปานกลาง
24. สนับสนุนกิจกรรมและการละเล่นพื้นบ้านเพื่อนุรักษ์และ สืบทอดประเพณีของท้องถิ่น	2.62	.83	ปานกลาง
25. ช่วยกิจกรรมของเยาวชนในด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม ท้องถิ่นและคนตระพื้นบ้าน	2.62	.86	ปานกลาง
26. ส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาชาวบ้านให้เป็นที่รู้จักกัน อย่างแพร่หลาย	2.66	.86	ปานกลาง
27. การส่งเสริมศิลปะ ประเพณีในท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป	2.64	.93	ปานกลาง
รวม	2.65	0.97	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 พนวณว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสลง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่การให้ความสำคัญกับการศึกษาในชุมชน เช่น การรณรงค์ เข้าศึกษาต่อทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน รองลงมา ได้แก่ ช่วยเหลือในการศึกษาสำหรับนักเรียนที่ยากจนและเรียนเก่งอย่างเหมาะสมและน้อยที่สุด ได้แก่ ช่วยกิจกรรมของเยาวชนในด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่นและคนตระพื้นบ้าน .

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล ตระแสง

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยใช้สถิติ t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม ในเรื่องเพศ และ F-test (One-way ANOVA) ใน การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ในเรื่อง อายุ ระดับการศึกษา รายได้ระยะเวลาที่อาศัย ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 จะเปรียบเทียบโดยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ 1 ใช้สถิติ t-test คือ กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม มีความเป็นอิสระต่อกัน ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนี้จะเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า .05 และนำเสนอด้วยตารางประกอบการบรรยาย ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจของ ประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ค้านเศรษฐกิจ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	ผล
เพศชาย	111	2.55	.64	น้อย
เพศหญิง	260	2.67	.74	ปานกลาง
รวม	371	2.61	0.69	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 พนวณว่าประชาชนที่มี เพศ ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ องค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ค้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลลดตรัสร่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.(2-tailed)
เพศชาย	111	2.55	0.64	1.47	0.14
เพศหญิง	260	2.67	0.74		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.11 พบร้า ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มี เพศ ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลลดตรัสร่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามเพศ ไม่มีความแตกต่าง

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจของ ประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลลดตรัสร่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านสังคมและสาธารณูปโภค จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	ผล
เพศชาย	111	3.23	.74	ปานกลางมาก
เพศหญิง	260	3.41	.64	
รวม	371	3.32	0.69	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 พบร้า ประชาชนที่มี เพศ ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ องค์กรบริหารส่วนตำบลลดตรัสร่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านสังคมและสาธารณูปโภค จำแนกตามเพศอยู่ในระดับปานกลาง

**ตารางที่ 4.13 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านสังคมและ
สาธารณูปโภค จำแนกตามเพศ**

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
เพศชาย	111	3.23	.74	2.23	.02*
เพศหญิง	260	3.41	.64		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 พบร่วมกันว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มี เพศ ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านสังคมและสาธารณูปโภค จำแนกตามเพศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจของ
ประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง
จังหวัดสุรินทร์ ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม จำแนกตามเพศ**

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เพศชาย	111	2.55	0.65	น้อย
เพศหญิง	260	2.68	0.65	ปานกลาง
รวม	371	2.62	0.65	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.14 พบร่วมกันว่า ประชาชนที่มี เพศ ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม อยู่ใน ระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.15 แสดงผลของการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้าน การศึกษาและวัฒนธรรม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
เพศชาย	111	2.55	.65	1.73	.08
เพศหญิง	260	2.68	.65		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 พบร่วมกันว่าผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มี เพศ ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม จำแนกตามเพศ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจของ ประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวม 3 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เพศชาย	111	2.58	0.60	น้อย
เพศหญิง	260	2.71	0.61	ปานกลาง
รวม	371	2.64	0.90	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.16 พบร่วมกันว่า ประชาชนที่มี เพศ ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ องค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวม จำแนกตามเพศ อยู่ใน ระดับ ปานกลาง

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวม 3 ต้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.(2-tailed)
เพศชาย	111	2.55	0.60	1.80	.08
เพศหญิง	260	2.68	0.61		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4. 17 พบร่วมผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มี เพศ ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวม จำแนกตามเพศ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มี อายุ ที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กร การวิเคราะห์สมมติฐานที่ 2 ใช้สถิติ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า .05 ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 จะเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffe) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความความพึงพอใจ ของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานของ องค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอ เมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	ผล
น้อยกว่า 30 ปี	54	2.75	0.72	ปานกลาง
30 - 40 ปี	85	2.68	0.82	ปานกลาง
41 - 50 ปี	86	2.70	0.61	ปานกลาง
51 ปีขึ้นไป	146	2.53	0.69	น้อย
รวม	371	2.66	0.71	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ประชาชนที่มี อายุ ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามอายุอยู่ใน ระดับ ปานกลาง

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.89	3	.96	1.89	.13
ภายในกลุ่ม	187.40	368	.51		
รวม	190.30	371			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ประชาชนที่มี อายุ ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามอายุ ไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจของ ประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอ เมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านสังคมและสาธารณูปโภคจำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
น้อยกว่า 30 ปี	54	3.53	.72	ปานกลาง
30 - 40 ปี	85	3.44	.66	ปานกลาง
41 - 50 ปี	86	3.43	.74	ปานกลาง
51 ปีขึ้นไป	146	3.19	.59	ปานกลาง
รวม	371	3.39	.67	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ประชาชนที่มี อายุ ที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามอายุอยู่ใน ระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.21 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านสังคมและ สาธารณูปโภคจำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.78	3	2.26	5.06	.002*
ภายในกลุ่ม	163.71	368	.44		
รวม	170.49	371			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 พนวณ ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของ ประชาชนที่มีต่อการ ดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 ซึ่งทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ ปรากฏผล ดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการ ดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้าน สังคมและสาธารณูปโภคจำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

อายุ (ปี)		น้อยกว่า 30	30- 40	41 - 50	51 ปีขึ้นไป
	(\bar{X})	3.53	3.44	3.43	3.19
น้อยกว่า 30 ปี	3.53	-	0.09	0.10	0.34*
30- 40 ปี	3.44	-	-	0.01	0.25
41 - 50 ปี	3.43	-	-	-	0.23
51 ปีขึ้นไป	3.19	-	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 พนวณผลการเปรียบเทียบ ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มี อายุ ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านสังคมและสาธารณูปโภค จำแนกตามอายุเป็นรายคู่ กลุ่มอายุต่างๆมีความพึง พอยใจในด้านสังคมและสาธารณูปโภค แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน

1 คู่ ได้แก่กลุ่ม ที่มีอายุน้อย 30 ปี มีความพึงพอใจด้านสังคมและสาธารณูปโภค มากกว่ากลุ่มที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสลง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม จำแนกตามอายุ

อายุ	N	\bar{X}	S.D.	ผล
น้อยกว่า 30 ปี	54	2.74	.64	ปานกลาง
30 - 40 ปี	85	2.75	.58	ปานกลาง
41 - 50 ปี	86	2.67	.62	ปานกลาง
51 ปีขึ้นไป	146	2.53	.48	ปานกลาง
รวม	371	2.67	.56	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ประชาชนที่มี อายุ ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสลง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม จำแนกตามอายุอยู่ในระดับ ปานกลาง

ตารางที่ 4.24 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสลง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการศึกษา และวัฒนธรรมจำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.20	3	1.10	2.59	.05
ภายในกลุ่ม	117.75	367	.42		
รวม	119.95	371			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มี อายุ ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสลง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการศึกษาและวัฒนธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับ ความพึงพอใจ ของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานของ องค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอายุ

อายุ	N	\bar{X}	S.D.	ผล
น้อยกว่า 30 ปี	54	2.68	.65	ปานกลาง
30 - 40 ปี	85	2.63	.65	ปานกลาง
41 - 50 ปี	86	2.62	.61	ปานกลาง
51 ปีขึ้นไป	146	2.45	.55	น้อย
รวม	371	2.59	.51	น้อย

จากตารางที่ 4.25 พบร้า ประชาชนที่มี อายุ ที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวม จำแนกตามอายุอยู่ใน ระดับน้อย

ตารางที่ 4.26 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.21	3	1.07	3.08	0.07
ภายในกลุ่ม	138.24	367	0.77		
รวม	141.45	371			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 พบร้า ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มี อายุ ที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวม จำแนกตามอายุไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มี ระดับการศึกษา ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสลงแตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ 3 ใช้สถิติ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนี้ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า .05 ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 จะเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจของ ประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสลง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	268	2.54	.66	น้อย
มัธยม/ปวช./ปวส.	93	2.96	.78	ปานกลาง
ปริญญา	10	2.08	.52	น้อย
รวม	371	2.52	0.65	น้อย

จากตารางที่ 4.27 พนวณ ประชาชนที่มี ระดับการศึกษา ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสลง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามระดับการศึกษาอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.28 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสลง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	15.42	2	7.71	16	0.00*
ภายในกลุ่ม	147.87	369	0.47		
รวม	190.30	371			

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มี ระดับ การศึกษาต่างกัน มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความ แตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามการศึกษา เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

ระดับการศึกษา		ประณมศึกษา	มัธยมศึกษา/ ปวช./ปวส.	ปริญญา
	(\bar{X})	2.54	2.96	2.08
ประณมศึกษา	2.54	-	0.45*	0.45
มัธยมศึกษา/ปวช/ปวส	2.96	-	-	0.88*
ปริญญา	2.08	-	-	-

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของ ประชาชนที่มี ต่อการ ดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านเศรษฐกิจ จำแนก ตามการศึกษาเป็นรายคู่ มีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กคู่มีระดับมัธยมศึกษา มีความพึงพอใจสูงกว่า ระดับประณมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาสูง กว่าระดับปริญญา

ตารางที่ 4.30 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านสังคมและสาธารณูปโภค จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	269	2.66	0.50	ปานกลาง
มัธยม/ปวช./ปวส.	92	3.02	0.60	ปานกลาง
ปริญญาตรี	10	2.42	0.46	น้อย
รวม	371	2.70	0.55	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านสังคมและสาธารณูปโภค จำแนกตามระดับการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.31 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านสังคมและสาธารณูปโภค จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	10.08	3	5.04	17.84	0.00*
ภายในกลุ่ม	104.04	368	0.28		
รวม	114.13	371			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจ ของประชาชนที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจด้านสังคมและสาธารณูปโภค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ ปรากฏผล ดังตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านสังคมและ สาธารณูปโภค จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

ระดับการศึกษา		ประเมินศึกษา	นักยมศึกษา /ปวช./ปวส.	ปริญญา
	(\bar{X})	2.66	3.02	2.42
ประเมินศึกษา	2.66	-	0.36*	2.23
นักยมศึกษา/ปวช./ปวส.	3.02	-	-	0.60*
ปริญญา	2.42	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.32 พบร่วมกัน พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของ ประชาชนที่มีการศึกษา แตกต่างกัน มีความพึงพอใจ ต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านสังคมและสาธารณูปโภค จำแนกตามการศึกษาเป็นรายคู่ มีความพึงพอใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่กัน ระดับนักยมศึกษา มีความพึงพอใจสูง ระดับประเมินศึกษา และสูงกว่าระดับปริญญา

ตารางที่ 4.33 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจของ ประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประเมินศึกษา	269	2.53	.53	น้อย
นักยม/ปวช./ปวส.	92	3.00	.59	ปานกลาง
ปริญญา	10	2.43	.42	น้อย
รวม	371	2.65	.56	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.33 พบร่วมกัน พบว่า ประชาชนที่มี ระดับการศึกษา แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการ ดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการศึกษาและ วัฒนธรรม จำแนกตามระดับการศึกษาอยู่ในระดับ ปานกลาง

ตารางที่ 4.34 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการศึกษาและ วัฒนธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	15.64	2	7.82	19.94	.00*
รวม	159.95	371			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มี ระดับ การศึกษา แตกต่างกันมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.35 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการศึกษา และ จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

ระดับการศึกษา		ประมาณศึกษา	มัธยม/ปวช./ปวส.	ปริญญาตรี
	(X)	2.53	2.00	2.43
ประมาณศึกษา	2.53	-	0.47*	0.09
มัธยม/ปวช./ปวส.	2.00	-	-	0.56*
ปริญญาตรี	2.43	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มี ระดับ การศึกษา แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มี จำนวน 2 คู่ ได้แก่คู่ระดับ มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. มีความพึงพอใจมากกว่าประมาณศึกษาและระดับ ปริญญาตามลำดับ

ตารางที่ 4.36 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวม 3 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	268	2.48	0.56	น้อย
มัธยม/ปวช./ปวส.	93	2.86	0.66	ปานกลาง
ปริญญา	10	2.21	0.47	น้อย
รวม	371	2.51	0.61	น้อย

จากตารางที่ 4.36 พนว่า ประชาชนที่มี ระดับการศึกษา ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมจำแนกตามระดับการศึกษาอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.37 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมทั้ง 3 ด้านจำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	16.64	2	5.82	16.53	.00*
ภายในกลุ่ม	129.82	369	0.35		
รวม	119.95	371			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.37 พนว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มี ระดับการศึกษา ต่างกันมีความพึงพอใจ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.38

ตารางที่ 4.38 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมทั้ง 3 ด้านจำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

ระดับการศึกษา		ประมาณศึกษา	มัชยม/ปวช./ปวส.	ปริญญา
	(\bar{X})	2.48	2.86	2.21
ประมาณศึกษา	2.48	-	0.38*	0.26
มัชยม/ปวช./ปวส.	2.86	-	-	0.64*
ปริญญา	2.21	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของ ประชาชนที่มี ระดับ การศึกษา แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ คู่ระดับมัชยมศึกษา/ปวช./ปวส. มีความพึงพอใจมากกว่าระดับประมาณศึกษา และมัชยม/ปวช./ปวส. มีความพึงพอใจมากกว่า ระดับปริญญา

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มี รายได้ ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กร บริหารส่วนตำบลตระแสงแตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ 4 ใช้สถิติ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวน แบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนี้ ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า .05 ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 จะนิยบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.39 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตระแสลง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	ผล
ต่ำกว่า 3,000 บาท	216	2.59	.69	น้อย
3,000-6,000 บาท	118	2.55	.62	น้อย
6,001-9,000 บาท	24	3.18	.84	ปานกลาง
90,001-12,000 บาท	10	3.20	.71	ปานกลาง
สูงกว่า 12,000 บาท	3	3.29	1.82	ปานกลาง
รวม	371	2.96	0.71	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.39 พบว่าประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตระแสลง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามขนาดของรายได้อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.40 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตระแสลง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามของรายได้ต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	12.90	4	3.22	6.65	.00*
ภายในกลุ่ม	177.39	367	.48		
รวม	190.30	371			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.41

ตารางที่ 4.41 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงาน
ขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านเศรษฐกิจ
จำแนกตามรายได้ เป็นรายจุ่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

รายได้ (บาท)		3,000 บาท	3,000- 6,000 บาท	6,001- 9,000 บาท	9,001- 12,000 บาท	12,000 บาท
	(X)	2.59	2.55	3.18	3.20	3.29
3,000 บาท	2.59	-	0.04	0.59*	0.60	0.69
3,000-6,000 บาท	2.55		-	0.63*	0.64	0.74
6,001-9,000 บาท	3.18			-	0.01	0.10
90,001-12,000 บาท	3.20				-	0.09
สูงกว่า 12,000 บาท	3.29					-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.41 พบร่วมกับผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของ ประชาชนที่มี รายได้
แตกต่างกันมีความพึงพอใจ ต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง
จังหวัดสุรินทร์ ด้านเศรษฐกิจ ที่มีรายได้ต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ คู่ที่มีรายได้ตั้งแต่ 6,001-9,000 บาท มีความแตกต่างมากกว่า ผู้ที่มีรายได้
ต่ำกว่า 3,000 บาท และ 3,000-6,000 บาท ตามลำดับ

ตารางที่ 4.42 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลลดกระเสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านสังคมและสาธารณูปโภค จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 3,000 บาท	216	2.72	0.53	ปานกลาง
3,000-6,000 บาท	118	2.66	0.52	ปานกลาง
6,001-9,000 บาท	24	3.09	0.56	ปานกลาง
9,001-12,000 บาท	10	3.09	0.56	ปานกลาง
สูงกว่า 12,000 บาท	3	3.05	1.37	ปานกลาง
รวม	371	2.92	0.55	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.42 พบร้าว่าประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลลดกระเสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านสังคมและสาธารณูปโภค จำแนกตามรายได้อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.43 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลลดกระเสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านสังคมและสาธารณูปโภคจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.62	4	1.90	6.55	.00*
ภายในกลุ่ม	106.50	367	.29		
รวม	114.13	371			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.43 พบร้าว่าผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.44

**ตารางที่ 4.44 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงาน
ขององค์กรบริหารส่วนตำบลลดตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ทางด้านสังคม
และสาธารณูปโภค จำแนกตามรายได้ เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)**

รายได้ (บาท)		3,000 บาท	3,000- 6,000 บาท	6,001- 9,000 บาท	9,001- 12,000 บาท	12,000 บาท
	(X)	2.72	2.66	3.09	3.05	3.72
3,000 บาท	2.72	-	0.05	0.37*	0.32	0.00*
3,000-6,000 บาท	2.66		-	-	0.38	1.05*
6,001-9,000 บาท	3.09			-	-	0.62
90,001-12,000 บาท	3.05				-	0.67
สูงกว่า 12,000 บาท	3.72					-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของ ประชาชนที่มีรายได้ แตกต่างกันมีความพึงพอใจ ต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลลดตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ คู่ที่มีรายได้ตั้งแต่ 12,000 บาทขึ้นไป มีความแตกต่างมากกว่า ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท และ 3,000-6,000 บาท และผู้ที่มีราย 6,001-9,000 บาท มี ความแตกต่างมากกว่า 3,000 บาท ตามลำดับ

ตารางที่ 4.45 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 3,000 บาท	216	2.25	.58	น้อย
3,000 - 6,000 บาท	118	2.60	.50	น้อย
6,001- 9,000 บาท	24	3.10	.51	ปานกลาง
9,001-12,000 บาท	10	3.12	.42	ปานกลาง
สูงกว่า 12,000 บาท	3	3.33	1.27	ปานกลาง
รวม	371	2.88	.56	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.45 พนวจ ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความพึงพอใจ ต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม จำแนกตามรายได้ต่อเดือนอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.46 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	9.68 150.25	4 367	2.42 .41	5.89	.00*
รวม	159.95	371			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.46 พนวจ ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจ ต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างกันเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.47

ตารางที่ 4.47 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีค่าการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสลง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ด้านการศึกษา และวัฒนธรรมจำแนกตามรายได้ เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

รายได้ (บาท)		3,000 บาท	3,000- 6,000 บาท	6,001- 9,000 บาท	9,001- 12,000 บาท	12,000 บาท
	(X)	2.25	2.60	3.10	3.12	3.33
3,000 บาท	2.25	-	0.34	0.51*	0.86	1.07
3,000-6,000 บาท	2.60		-	0.50*	0.51	0.72
6,001-9,000 บาท	3.10			-	0.01	0.20
90,001-12,000 บาท	3.12				-	0.20
สูงกว่า 12,000 บาท	3.33					-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจ ต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสลง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ที่มีรายได้ ต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ คู่ที่มีรายได้ตั้งแต่ 6,001-9,000 บาท มีความแตกต่างมากกว่า ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท และผู้มีราย 3,000-6,000 บาท ตามลำดับ

ตารางที่ 4.48 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสลง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์โดยรวมทั้ง 3 ด้านจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 3,000 บาท	216	2.53	0.60	น้อย
3,000-6,000 บาท	118	2.51	0.55	น้อย
6,001-9,000 บาท	24	2.98	0.64	ปานกลาง
9,001-12,000 บาท	10	2.98	.0.57	ปานกลาง
สูงกว่า 12,000 บาท	3	3.31	1.49	ปานกลาง
รวม	371	2.86	0.61	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.48 พบว่า ประชาชนที่มี รายได้ ต่ำกว่ามีความพึงพอใจ ต่อการดำเนินงาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสลง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวม จำแนกตามรายได้ต่อเดือนอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.49 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสลง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมทั้ง 3 ด้านจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	4.59 132.56	4 367	2.22 .36	6.14	0.00*
รวม	137.16	371			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.49 พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มี รายได้ ต่ำกว่ามีความพึงพอใจ ต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสลง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวม จำแนกตามรายได้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 ซึ่งได้ทดสอบความแตกต่างกันเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.50

ตารางที่ 4.50 แสดงผลการเปรียบเทียบ ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงาน
ขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อําเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์โดยรวมทั้ง 3
ด้านจำแนกตามรายได้เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

รายได้ (บาท)		3,000 บาท	3,000- 6,000 บาท	6,001- 9,000 บาท	9,001- 12,000 บาท	12,000 บาท
	(X)	2.53	2.51	2.98	2.98	3.31
3,000 บาท	2.53	-	0.01	0.45*	0.45	0.78
3,000-6,000 บาท	2.51		-	0.48*	0.47	0.79
6,001-9,000 บาท	2.98			-	0.00	0.32
90,001-12,000 บาท	2.98				-	0.34
สูงกว่า 12,000 บาท	3.31					-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.50 พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มี รายได้
แตกต่างกันมีความพึงพอใจ ต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อําเภอเมือง
จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามรายได้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มี
จำนวน 2 คู่ ได้แก่ คู่ ที่มีรายได้ตั้งแต่ 6,001-9,000 บาท มีความแตกต่างมากกว่า คู่ที่มีรายได้ต่ำกว่า
3,000 บาท และคู่ที่มีราย 3,000-6,000 บาท ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มี ระยะเวลา อยู่อาศัยต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลลดลงแตกต่างกัน

ในการวิเคราะห์สมมติฐานที่ 5 ใช้สถิติ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต้องเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า .05 ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 จะเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.51 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลลดลง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยอยู่

ระยะเวลาที่อาศัย	n	\bar{X}	S.D.	ผล
ไม่เกิน 10 ปี	21	2.36	.49	น้อย
10 – 21 ปี	41	2.73	.68	ปานกลาง
22 ปีขึ้นไป	309	2.64	.73	ปานกลาง
รวม	371	2.57	.63	น้อย

จากตารางที่ 4.51 พบว่าประชาชนที่มีระยะเวลา อยู่อาศัยต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลลดลง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.52 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรส่วนตำบลลดลง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.91	2	.95	1.87	0.15
ภายในกลุ่ม	188.38	369	.51		
รวม	260.55	371			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.52 พนว่าผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีระยะเวลา อายุอาศัยต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านเกษตรอุปโภค ไม่แตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.53 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และระดับความพึงพอใจ ของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอ เมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านสังคมและสาธารณูปโภค จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัย

ระยะเวลาที่อาศัย	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ไม่เกิน 10 ปี	21	2.49	.41	น้อย
10 ปี – 21 ปี	41	2.79	.62	ปานกลาง
22 ปี ขึ้นไป	309	2.75	.55	ปานกลาง
รวม	371	2.67	.55	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.53 พนว่า ประชาชนที่มีระยะเวลา อายุอาศัยต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการ ดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านสังคมและ สาธารณูปโภค จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัย อายุในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.54 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านสังคมและ สาธารณูปโภค จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.44	2	.72	2.36	.09
ภายในกลุ่ม	112.68	369	.30		
รวม	114.13	371			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.54 พนว่าผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีระยะเวลา อายุอาศัยแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอ เมือง จังหวัดสุรินทร์ ทางด้านสังคมและสาธารณูปโภค ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.55 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตรังสี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัย

ระยะเวลาที่อาศัย	n	\bar{X}	S.D.	ผล
ไม่เกิน 10 ปี	21	2.48	.41	น้อย
10 ปี – 21 ปี	41	2.75	.67	ปานกลาง
22 ปี ขึ้นไป	309	2.64	.56	ปานกลาง
รวม	371	2.62	.56	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.55 พบร่วมกันว่า ประชาชนที่มีระยะเวลาอยู่อาศัยต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตรังสี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัย อยู่ในระดับ ปานกลาง

ตารางที่ 4.56 แสดงผลการเปรียบเทียบความระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตรังสี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.00	2	.50	1.16	.31
ภายในกลุ่ม	159.93	369	.43		
รวม	159.93	371			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.56 พบร่วมกันว่า ประชาชนที่มี ระยะเวลาอยู่อาศัย แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตรังสี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.57 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตรระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการศึกษาและวัฒนธรรมโดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัย

ระยะเวลาที่อาศัย	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ไม่เกิน 10 ปี	21	2.34	0.44	น้อย
10 ปี – 21 ปี	41	2.64	0.66	ปานกลาง
22 ปี ขึ้นไป	309	2.57	0.61	น้อย
รวม	371	2.51	.569	น้อย

จากตารางที่ 4.57 พบว่า ประชาชนที่มี ระยะเวลาอยู่อาศัย แตกต่างกันมีความพึงพอใจ ต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตรระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ รวมอยู่ใน ระดับน้อย

ตารางที่ 4.58 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลตรระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.91	2	0.95	1.87	0.15
ภายในกลุ่ม	118.38	369	0.51		
รวม	119.95	371			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.58 พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มี ระยะเวลา อยู่อาศัยแตกต่างกันมีความพึงพอใจ ต่อการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลตรระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวม จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยไม่มีความแตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและแนวทางแก้ไขต่อ การดำเนินงาน ของ องค์การบริหารส่วนตำบลตรraseง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ทั้ง 3 ด้าน

ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามแบบปลายเปิดสำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถามนำเสนอปัญหาและแนว ทางแก้ไขที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตรraseง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปตารางประกอบบรรยาย ดังปรากฏใน ตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.59 แสดงความถี่ปัญหาและแนวทางแก้ไขที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วน ตำบลบ้านตรraseง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านเศรษฐกิจ

ปัญหา	ความถี่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
ปัญหาการส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ และ โครงการต่าง ๆ ไปไม่ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน แต่ จะกระจุนอยู่บ้านกลุ่มและขาดการส่งเสริมเพิ่มรายได้ เช่น - ขาดตลาดรองรับสินค้าเกษตรฯ - ประชาชนตกงานทำให้มีการอพยพบ่อย และคืนรถไปทำงานทำ - ขาดการส่งเสริมอาชีพในชุมชน - งบประมาณไม่กระจายและกระจุน - ไม่มีแผนการส่งเสริมชุมชน - ขาดการจัดแหล่งน้ำเพิ่มผลผลิตทางเกษตร และใช้ในการอุดสาหกรรม	84	ความมีโครงสร้างต่าง ๆ เข้าทุกหมู่บ้านให้ทั่วถึง <ol style="list-style-type: none">- อบรมชาวบ้าน เพื่อเพิ่มพูนความรู้และเพิ่มรายได้- ตั้งเสริมอาชีพเสริม- ตั้งเสริมภูมิปัญญา- จัดสรรงบประมาณให้ทั่วถึง- หาแหล่งน้ำและบุคลอกคล่อง และเปิดน้ำชลประทาน ให้สม่ำเสมอ- ตั้งเสริมการรวมกลุ่มในชุมชน- ตั้งเสริมร้านค้าชุมชน- จัดหาที่ทำการ- หาผู้เชี่ยวชาญช่วยฝึกอาชีพให้ทั่วถึง	85
รวม	84	รวม	85

จากตารางที่ 4.59 พบร่วกคุณผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะปัญหาจาก การดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลตรraseง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ทางด้านเศรษฐกิจในภาพรวมมี

จำนวนความถี่ 169 โดยแยกประเด็นทางด้านปัญหามีความถี่ 84 แนวทางแก้ไขมีความถี่ 85 จากจำนวนผู้มีสิทธิ์ตอบแบบสอบถาม 371 คน ผลจากข้อเสนอแนะสรุปความสำคัญได้ดังนี้

สำหรับปัญหาที่พน ปัญหาการส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ และโครงการต่าง ๆ ไปไม่ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน เต็จจะระบุอยู่บ้างกลุ่ม และขาดการส่งเสริมเพิ่มรายได้ เช่น ขาดตลาดรองรับสินค้าเกษตรฯ ประชาชนตကุณทำให้มีการอพยพบอยและดินรน ไปทำงานทำ ขาดการส่งเสริมอาชีพในชุมชน งบประมาณไม่กระจายและกระจายตัว ไม่มีแผนการส่งเสริมชุมชนไม่มีที่ทำกิน และไม่มีวัตถุดินรายจ่ายมากกว่ารายได้ สินค้าอุปโภคราคาสูง ขาดการจัดแหล่งน้ำเพิ่มผลิตทางเกษตร และใช้ในการอุตสาหกรรมมีความถี่โดยรวม 84

ส่วนแนวทางแก้ไข ควรมีโครงการต่าง ๆ เข้าทุกหมู่บ้านให้ทั่วถึง อบรมชาวบ้าน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และเพิ่มรายได้ ส่งเสริมอาชีพเสริม ส่งเสริมภูมิปัญญา จัดสรรงบประมาณให้ทั่วถึง หาแหล่งน้ำและบุคลอกคลองและเป็นน้ำชลประทานให้สม่ำเสมอ ส่งเสริมการรวมกลุ่มในชุมชน ส่งเสริมร้านค้าชุมชน จัดหาที่ทำกิน หาผู้เชี่ยวชาญช่วยฝึกอาชีพให้ทั่วถึงมีความถี่โดยรวม 85

ตารางที่ 4.60 แสดงความถี่ปัญหาและแนวทางแก้ไขที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วน ตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านสังคมและสาธารณูปโภค

ปัญหา	ความถี่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
ระบบถนน ไฟฟ้า และประปา โทรศัพท์ อินเตอร์เน็ตที่ใช้ ชำรุดและมีไม่ทั่วถึง ต้องมีจิตใจเสื่อม เกิดความแตกแยก เป็นต้น <ul style="list-style-type: none"> - เด็ก ๆ ติดเกมส์ วัยรุ่นคึ่มสุรา วัยกลางคน ติดการพนัน วัยรุ่นยกพวกตีกัน - บุคลากรประจำอบต. ขาดการประสานงาน กับชาวบ้าน และไม่เคยเข้าไปสอนใจคุณภาพชุมชน - ประชาชนมีหนี้สินมาก - ระบบสุขภาพอนามัยประชาชน - ขาดการสนับสนุนการเด่นกีฬา - ขาดการประชาสัมพันธ์ - ผลกระทบจากการเมือง - ไม่มีการอบรมและพัฒนาคน - ขาดแคลนน้ำดื่มน้ำใช้ 	86	ควรมีแผนและโครงการต่าง ๆ พัฒนาไปให้ทุกหมู่บ้าน เช่น น้ำประปา ถนน โทรศัพท์ ซ่อมและสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่ เป็นต้น <ul style="list-style-type: none"> - จัดหลักสูตรอบรม - บุคลอกคลอง - สนับสนุนอุปกรณ์ด้านการกีฬา - สร้างจิตสำนึกรักในชุมชน ไม่ให้มีการแบ่งแยก ยอมรับความแตกต่างทางความคิด 	73

<ul style="list-style-type: none"> - ขาดเกลอนน้ำคิบ - ในถุงเด้งไม่มีน้ำใช้และคนไม่มีงานทำ - ผู้สูงอายุถูกทอดทิ้ง 	<ul style="list-style-type: none"> - จัดสรรงบประมาณ สนับสนุนผู้ยากไร้ - ให้รางวัลหมู่บ้านดีเด่น - ส่งเสริมประชาธิปไตย 		
รวม	86	รวม	73

จากตารางที่ 4.60 พบว่ากู้คุ้มผู้ด้อยโอกาสแบบสอบถามเสนอแนะปัญหาจาก การดำเนินงานของ องค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ทางด้านสังคมและสาธารณูปโภคใน ภาพรวม มีจำนวนความถี่ 159 โดยแยกประเด็นทางด้านปัญหามีความถี่ 86 และ แนวทางแก้ไขมี ความถี่ 73 จากผู้มีสิทธิ์ตอบแบบสอบถาม 371 คน ผลจากข้อเสนอแนะสรุปความสำคัญได้ดังนี้

สำหรับปัญหาที่พบ ระบบถนน ไฟฟ้า และ ประปา โทรศัพท์ อินเตอร์เน็ตที่ใช้ ชำรุดและมีไม่ทั่วถึง สังคมมีจิตใจเสื่อม เกิดความเด็กแยก เป็นต้น เด็ก ๆ หมกมุ่นอยู่กับการเล่นเกมส์ วัยรุ่นคึ่งสุรา วัยกลางคนติดการพนัน วัยรุ่นยกพวกตีกัน และบุคลากรประจำ อบต. ขาดความสำนึกรักที่ดีต่อห้องถูน และไม่เคยเข้าไปสนใจชุมชน ประชาชนมีหนี้สินมาก ระบบสุขภาพอนามัยของประชาชน ขาด การสนับสนุนการเล่นกีฬา ขาดการประชาสัมพันธ์ ผลกระทบจากการเมือง ไม่มีการอบรมและ พัฒนาคน ขาดแคลนน้ำดื่มน้ำใช้ ขาดแคลนน้ำดื่บ ในครัวเรือนไม่มีน้ำใช้และคนไม่มีงานทำ ผู้สูงอายุ ยากจนทึ่งมีความถี่โดยรวม 86

ส่วนแนวทางแก้ไข ความมีแผนและ โครงการต่าง ๆ พัฒนาไปให้ ทุกหมู่บ้าน เน้น น้ำประปา
ถนน โทรศัพท์ ซ่อมและสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่ เป็นต้น จัดหลักสูตรอบรม บุคลากรคลอง
สนับสนุนอุปกรณ์ด้านการกีฬา สร้างจิตสำนึกรักในชุมชน ไม่ให้มีการแบ่งแยกยมรับความแตกต่าง
ทางความคิด จัดสรรงบประมาณสนับสนุนผู้ยากไร้ ให้รางวัลหมู่บ้านคีเด่น สร้างเสริมประชาธิปไตยมี
ความถี่โดยรวม 73

**ตารางที่ 4.61 แสดงความถี่ปัญหาและแนวทางแก้ไขที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วน
ตำบลตรระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม**

ปัญหา	ความถี่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
การเรียน การศึกษา เยาวชนอ่านหนังสือ ไม่ออก ขาดอุปกรณ์ทางด้านการศึกษา และ ทุนการศึกษา และขาดการส่งเสริมวัฒนธรรม <ul style="list-style-type: none"> - เด็กยากจน ไม่ได้เรียนต่อ - เด็กเรียนดีแต่ยากจน - ขาดแคลนครู - ไม่มีการส่งเสริมทางค้าน วัฒนธรรม ชุมชนขาดความรู้ - เด็ก ๆ เดินทางไปโรงเรียนลำบาก - ไม่มีวิทยากรไปช่วยอบรม - ประชาชนขาดคุณธรรม - ไม่มีคุณงานนอกพื้นที่ 	73	สนับสนุนทุน งบประมาณ และส่งเสริมการศึกษาและวัฒนธรรม ให้ทั่วทุกหมู่บ้าน <ul style="list-style-type: none"> - คุ้มครองเด็กยากจน หัวดึง ต่อเนื่อง - มอบทุนการศึกษา - ลดต้นทุนคุ้มครองประชาชน - พื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่น - จัดค่ายจริยธรรม - สนับสนุนอุปกรณ์การเรียน - ให้เจ้าหน้าที่ช่วยแก้ปัญหาการ เดินทางไปโรงเรียน - ส่งเสริมนักเรียน - ส่งเสริมให้ประชาชนมี การศึกษาและมีความรู้รอบตัว 	72
รวม	73	รวม	72

จากตารางที่ 4.61 พบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะปัญหาจาก การดำเนินงานของ
องค์กรบริหารส่วนตำบลตรระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ทางด้านการศึกษาและวัฒนธรรมใน
ภาพรวม มีจำนวนความถี่ 145 โดยแยกประเด็นทางด้านปัญหามีความถี่ 73 และแนวทางแก้ไขมี
ความถี่ 72 จากผู้มีสิทธิตอบแบบสอบถาม 371 คน ผลจากข้อเสนอแนะสรุปความสำคัญได้ดังนี้

สำหรับปัญหาที่พบ การเรียน การศึกษา เยาวชนอ่านหนังสือไม่ออก ขาดอุปกรณ์ทางด้าน
การศึกษา และทุนการศึกษา และขาดการส่งเสริมวัฒนธรรม เด็กยากจน ไม่ได้เรียนต่อ เด็กเรียนดีแต่
ยากจน ขาดแคลนครู ไม่มีการส่งเสริมทางด้านวัฒนธรรม ชุมชนขาดความรู้ เด็ก ๆ เดินทางไป
โรงเรียนลำบาก ไม่มีวิทยากรไปช่วยอบรม ประชาชนขาดคุณธรรม ไม่มีคุณงานนอกพื้นที่มีความถี่
โดยรวม 73

ส่วนแผนกว่างแก้ไข สนับสนุนทุน งบประมาณและส่งเสริมการศึกษาและวัฒนธรรมให้ ทั่วทุก หมู่บ้าน คุณภาพศึกษาอย่างทั่วถึงคือเนื่อง มอบทุนการศึกษา ลดอัตราส่วนต่อประชากร พื้นที่ วัฒนธรรมท้องถิ่น จัดค่ายธิษฐรรน สนับสนุนอุปกรณ์การเรียน ให้เข้าหน้าที่ช่วยแก่ปัญหาการ เดินทางไปโรงเรียน ส่งเสริมภูมิปัญญา ส่งเสริมให้ประชาชนมีการศึกษาและมีความรู้รอบตัว มีความถี่โดยรวม 72

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วน ตำบลตรระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์” ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารวิชาการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิด ในการศึกษาขอบเขตเนื้อหาในการวิจัย รวมถึงการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือเพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตรระแสง อำเภอเมือง จังหวัด สุรินทร์ เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตรระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และระยะเวลาที่อยู่อาศัยต่างกัน และเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข การดำเนินงานของ องค์กรบริหารส่วนตำบลตรระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งและไม่พื้นที่ตำบลตรระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 5,223 คน ได้ประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 371 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมีผลการวิจัยประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการ ดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล 3 ด้าน 1) ด้านเศรษฐกิจ 2) ด้านสังคมและสาธารณูปโภค 3) ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม ซึ่งข้อมูลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าที และสถิติทดสอบความ เปรียบเทียบ สรุปผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วน ตำบลตระแสงอำเภอเมืองจังหวัดสุรินทร์ สามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ 260 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.08 และเป็นเพศชาย จำนวน 111 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.92 และที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป มีจำนวน 146 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.32 รองลงมา มีอายุ 41-50 ปี มีจำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.05 และอายุ ต่ำกว่า 30-40 ปี มีจำนวน 85 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.31 น้อยที่สุดอายุ 30 ปีลงมา 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.32 ส่วนการศึกษาระดับประถมศึกษาจำนวน 268 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.20 รองลงมา มีระดับการศึกษา มัธยม/ปวช./ปวส. จำนวน 93 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.10 และน้อยที่สุดระดับปริญญา จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.70 และส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท มีจำนวน 216 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.27 รองลงมา มีรายได้ 3,000–6,000 บาท จำนวน 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.80 และระหว่างรายได้ 6,001-9,000 บาท มีจำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.52 น้อย รายได้ 9,001-12,000 บาท มี 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.60 รายได้สูงกว่า 12,000 บาท มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.81 และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ มีระยะเวลาที่อาศัย 22 ปีขึ้นไป มีจำนวน 309 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.22 รองลงมาระหว่าง 10-21 ปี มีจำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.14 และน้อยที่สุดไม่เกิน 10 ปี มีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.64

5.1.2 ผลการศึกษาวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล ตระแสงอำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมและจำแนกแต่ละด้าน พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.67 และจำแนกแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

- 1) ด้านสังคมและสาธารณูปโภค อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.74
- 2) ด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.63
- 3) ด้านการศึกษาและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.65

5.1.3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานของ องค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาที่อยู่อาศัย พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และ ระยะเวลาที่อาศัย แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง

จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมมีทั้งแตกต่างกันและไม่แตกต่างกันมี คือ การการวิเคราะห์โดยรวม พบว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลตรระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ที่มีเพศ อายุ และ ระยะเวลาที่อยู่อาศัย แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน ของ องค์การบริหารส่วนตำบลตรระแสง ไม่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ระยะเวลาที่อยู่อาศัย ส่วนที่ พบว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลตรระแสง ข้ามเมือง จังหวัดสุรินทร์ ได้แก่ ระดับการศึกษา และรายได้ที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจ ต่อการ ดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลตรระแสง ข้ามเมือง จังหวัดสุรินทร์ แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ คู่ระดับ มัธยมศึกษา/ ปวช./ปวส. มีความพึงพอใจ มากกว่าระดับมัธยม/ปวช./ปวส. มีความพึงพอใจ มากกว่าระดับ ปริญญา และมีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ คู่ที่มีรายได้ตั้งแต่ 6,001-9,000 บาท มีความแตกต่างมากกว่า ผู้ที่มี รายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท และผู้มีราย 3,000-6,000 บาท ตามลำดับ การทดสอบสมมติฐานการวิจัยรายด้าน โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการการดำเนินงาน ของ องค์การบริหารส่วนตำบลตรระแสง ข้ามเมือง จังหวัดสุรินทร์ แต่ละค้าน ผลการทดสอบตาม สมมติฐานจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาที่อยู่อาศัย พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัย ที่แตกต่างกัน มีความ พึงพอใจต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลตรระแสง ข้ามเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมมีทั้งแตกต่างกัน และไม่แตกต่างกันเมื่อแยกทดสอบในแต่ละค้าน มีรายละเอียดดังนี้

1. ค้านเศรษฐกิจ พบว่าความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการการดำเนินงานของ องค์การ บริหารส่วนตำบลตรระแสง ข้ามเมือง จังหวัดสุรินทร์ ที่มีเพศ อายุ และระยะเวลาที่อาศัย แตกต่าง กัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล ค้านเศรษฐกิจ ไม่แตกต่างกัน

ส่วนที่พบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ประชาชนที่มีระดับ การศึกษา และรายได้แตกต่างกัน มีความพึงพอใจ ต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล ค้านเศรษฐกิจ มีความแตกต่างกัน จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ ของเชฟเฟ่ (Scheffé) พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่ากลุ่มนี้มีความ แตกต่างกัน มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มระดับมัธยมศึกษา มีความพึงพอใจสูง ระดับประถมศึกษา และระดับ มัธยมศึกษาสูงกว่าระดับปริญญา และมีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ คู่ที่มีรายได้ตั้งแต่ 12,000 บาทขึ้นไป มี ความแตกต่างมากกว่า ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท และ 3,000-6,000 บาท และผู้มีราย 6,001- 9,000 บาท มีความแตกต่างมากกว่า 3,000-6,000 บาท ตามลำดับ

2. ค้านสังคมและสาธารณูปโภค พบว่าความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงาน ของ องค์การบริหารส่วนตำบลตรระแสง ข้ามเมือง จังหวัดสุรินทร์ ที่มีเพศ และระยะเวลาที่อยู่

อาศัย แต่ก็ต่างกัน มีความพึงพอใจ ต่อการดำเนินงานของ องค์กรบริหารส่วนตำบล ด้านสังคมและสาธารณูปโภค ไม่แตกต่างกัน ส่วนที่พบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษาและรายได้ มีความพึงพอใจ ต่อการดำเนินงานของ องค์กร บริหารส่วนตำบล ด้านสังคมและสาธารณูปโภคแตกต่างกัน จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffé) พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างแบบเป็นรายคู่ พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มที่มีอายุน้อย 30 ปี มีความพึงพอใจ มากกว่ากลุ่มที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป และมีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มระดับมัธยมศึกษา มีความพึงพอใจสูงกว่า ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาสูงกว่าระดับปริญญา และจำนวน 4 คู่ ได้แก่ คู่ที่มีรายได้ตั้งแต่ 12,000 บาทขึ้นไป มีความแตกต่างมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท และ 3,000-6,000 บาท และผู้มีราย 6,001-9,000 บาท มีความแตกต่างมากกว่า 3,000-6,000 บาท ตามลำดับ

3. ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม พ布ว่าความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานของ องค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ที่มีเพศ อายุ และการระยะเวลา ที่อาศัยแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ องค์กรบริหารส่วนตำบล ด้านการศึกษา และวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน ส่วนที่พบมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีดังนี้ คือ ประชาชนที่มี ระดับการศึกษาและรายได้แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ องค์กรบริหารส่วน ตำบล ด้านการศึกษาและวัฒนธรรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffé) พบว่า เมื่อทดสอบ ความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่ามีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ คู่ระดับมัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. มีความพึงพอใจ มากกว่า ประถมศึกษาและระดับปริญญาตามลำดับและมีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ คู่ที่มีรายได้ตั้งแต่ 6,001-9,000 บาท มีความแตกต่างมากกว่า ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท และผู้มีรายได้ 3,000-6,000 บาท ตามลำดับ

5.1.4 ผลข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและแนวทางแก้ไขต่อการดำเนินงานขององค์กร บริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ สามารถแยกเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านเศรษฐกิจส่วนของปัญหา ปัญหาการส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ และ โครงการต่าง ๆ ไป ไม่ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน แต่จะกระจุกอยู่บางกลุ่มและการส่งเสริมเพิ่มรายได้ เช่น ขาดตลาดของรับ สินค้าเกษตรฯ ประชาชนตกงานทำให้มีการอพยพบ่อยและดื้อรั้นไปทำงานทำ ขาดการส่งเสริม อาชีพในชุมชน งบประมาณไม่กระจายและกระจุกตัว ไม่มีแผนการส่งเสริมชุมชน ไม่มีที่ทำกิน และไม่มีวัตถุคิด รายจ่ายมากกว่ารายได้ สินค้าอุปโภคราคาสูง ขาดการจัดแหล่งน้ำเพิ่มผลผลิตทาง เกษตรและใช้ในการอุดตสาหกรรม

ส่วนของแนวทางแก้ไข ควรมีโครงการต่าง ๆ เข้าทุกหมู่บ้านให้ทั่วถึงอบรมชาวบ้านเพื่อเพิ่มพูนความรู้และเพิ่มรายได้ ส่งเสริมอาชีพเสริม ส่งเสริมภูมิปัญญา จัดสรรงบประมาณให้ทั่วถึง หาแหล่งน้ำและบุคลอกคล่องและเปิดน้ำชลประทานให้สนับสนุน ส่งเสริมการรวมกลุ่มในชุมชน ส่งเสริมร้านค้าชุมชน จัดหาที่ทำกิน หาผู้เชี่ยวชาญช่วยฝึกอาชีพให้ทั่วถึงมีความถี่โดยรวม 85

2) ด้านสังคมและสาธารณูปโภค ส่วนของปัญหา ระบบถนน ไฟฟ้า และ ประปา โทรศัพท์ อินเตอร์เน็ตที่ใช้ ชำรุดและมีไม่ทั่วถึง สังคมมีจิตใจเสื่อม เกิดความแตกแยก เป็นต้น เด็ก ๆ ติดเกมส์ วัยรุ่นคึ่งสุรา วัยกลางคนติดการพนัน วัยรุ่นยกพวกก่อการกบฏ การประจําอบต. ขาดความสำนึกรักคือต่อห้องถีน และ ไม่เกยเข้าไปสนใจศูนย์ชุมชน ประชาชนมีหนี้สินมาก ระบบสุขภาพอนามัย ประชาชน ขาดการสนับสนุนการเล่นกีฬา ขาดการประชาสัมพันธ์ ผลกระทบจากการเมือง ไม่มีการอบรมและพัฒนาคน ขาดแคลนน้ำดื่มน้ำใช้ ขาดแคลนน้ำดื่บ ในฤดูแล้ง ไม่มีน้ำใช้และคนไม่มีงานทำ ผู้สูงอายุยากจนอยู่ด้วย

ส่วนของแนวทางแก้ไข ควรมีแผนและโครงการต่าง ๆ พัฒนาไปให้ ทุกหมู่บ้านเช่น น้ำประปา ถนน โทรศัพท์ ซ่อมและสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่ เป็นต้น จัดหลักสูตรอบรม บุคลอกคล่อง สนับสนุนอุปกรณ์ด้านการกีฬา สร้างจิตสำนึกรักในชุมชน ไม่ให้มีการแบ่งแยกยอมรับความแตกต่างทางความคิด จัดสรรงบประมาณสนับสนุนผู้ยากไร้ ให้รางวัลหมู่บ้านดีเด่น ส่งเสริมประชาธิปไตย

3) ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม ส่วนของปัญหา การเรียน การศึกษา เยาวชนอ่านหนังสือ ไม่ออก ขาดอุปกรณ์ทางค้านการศึกษา และทุนการศึกษา และขาดการส่งเสริมวัฒนธรรม เด็กยากจน ไม่ได้เรียนต่อเด็กเรียนดีแต่ยากจน ขาดแคลนครุ ไม่มีการส่งเสริมทางค้านวัฒนธรรม ชุมชนขาดความรู้ เด็ก ๆ เดินทางไปโรงเรียนลำบาก ไม่มีวิทยากรไปช่วยอบรม ประชาชนขาดคุณธรรม ไม่มีคุ้ງงานนอกพื้นที่

ส่วนของแนวทางแก้ไข สนับสนุนทุน งบประมาณและส่งเสริมการศึกษา และวัฒนธรรม ให้ ทั่วทุกหมู่บ้าน คุ้มครองการศึกษาอย่างทั่วถึงต่อเนื่อง มองทุนการศึกษา ลดส่องคูและประชาชน ฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่น จัดค่ายจริยธรรม สนับสนุนอุปกรณ์การเรียน ให้เจ้าหน้าที่ช่วยแก้ปัญหา การเดินทางไปโรงเรียน ส่งเสริมภูมิปัญญา ส่งเสริมให้ประชาชนมีการศึกษา และมีความรู้รอบตัว

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล กระแส อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

ผลการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล กระแส อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อภิปรายได้ว่า ไม่ว่า ประชาชนจะมีเพศ อายุ การศึกษา รายได้ระดับใดและระยะเวลาที่อาศัยนานเท่าใด จะมีผลผลกระทบ และผลประโยชน์จากการดำเนินงาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลกระแส อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประพันธ์ ชูพิพัฒน์ ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจ ของประชาชนที่มีต่อการเก็บขยะขององค์กรบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์กรบริหาร ส่วนตำบลนาolan อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลยผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจในด้าน เครื่องมือเครื่องใช้ในการจับเก็บขยะพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสังคมและสาธารณูปโภค พนว่า ประชาชนมีความพึงพอใจ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่าในการพัฒนาสิ่งใดนั้น ทางด้านสังคมและ สาธารณูปโภคถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งซึ่งอยู่ในความสนใจของประชาชนทั้งทางตรงและ ทางอ้อม ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของอัศวิน บุญทอง ได้ศึกษาเรื่อง ความคาดหวังของ ประชาชนในการปฏิบัติงานงานของสมาชิกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัย พนว่า การรักษาความสงบเรียบร้อย การสร้างนูรณะสาธารณะ ภูมิปัญญาและไฟฟ้า การรักษาความ สะอาดของถนนและทางเดินสาธารณะ อยู่ในระดับมาก เป็นต้น เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อยู่ในเขตชนบทเมืองที่มีความเจริญและเศรษฐกิจดี

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม พนว่าความพึงพอใจของประชาชนที่มี ต่อการดำเนินงานของ องค์กรบริหารส่วนตำบล กระแส โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทั้งนี้อาจมี ความแตกต่างกันออกไป ตามความแปรปรวนของการตอบสนองตามความพึงพอใจ แต่ความพึง พอยามีพื้นฐานจากองค์ประกอบที่ขับเคลื่อน ลักษณะของความพึงพอใจจะแสดงตามความพึงพอใจ ความพึงพอใจมีพื้นฐานจากองค์ประกอบที่ขับเคลื่อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของ ประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์กรบริหาร ส่วนตำบลเขียน โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครราชสีมา เขต 7 ผลการวิจัยในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อกัน

เมื่อแบ่งเป็นรายด้านในการอภิปรายผลตามลำดับ ดังนี้

1) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 1 คือ ด้านเศรษฐกิจ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาพความเป็นอยู่และการทำมาหากิน รวมทั้งรายได้ของประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่ำ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประเทศไทย ศึกษาสภาพความพึงพอใจในงานของอาจารย์วิทยาลัยครุภัณฑ์กับสภาพ การทำงานและรายได้ พบว่า ความพึงพอใจของอาจารย์โดยส่วนรวมอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้ จะต้องทำความเข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจให้มากขึ้นหรือไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัศวิน นุสุമ桐 ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนในการปฏิบัติงานของสมาชิก องค์กรบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี พบว่า ประชาชนมีความคาดหวังในการปฏิบัติงาน พบว่ามีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้พระร่วงว่าให้มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน เป็นต้น

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สนับสนุนการนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ประโยชน์อย่างประยุกต์และคุ้มค่าเพื่อส่งเสริมการผลิต พลิตภัณฑ์ อุปกรณ์ในระดับปานกลาง ทึ้งนี้ เพราะปัญหาการส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ และโครงการต่าง ๆ ไปไม่ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน แต่จะกระจุนอยู่บ้างกลุ่มและขาดการส่งเสริมเพิ่มรายได้ เช่นขาดตลาดรองรับสินค้าเกษตรฯ ประชาชนตကุงานทำให้มีการอพยพบ่อยและดื้ินรน ไปทางาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพและแนวทางการแก้ปัญหาการอพยพกลุ่มนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตราชเทวี ที่ 8 และ 9 ของกลุ่มเครือข่ายปฏิบัติการทางการศึกษา สำนักผู้ตรวจราชการประจำเขตที่ 5 อยู่ในระดับ น้อยเหตุผล เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายที่ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาต่างกันสถานที่ตั้งพักอาศัยและความเป็นเมือง เศรษฐกิจพื้นที่ในด้านภูมิศาสตร์ของประเทศไทยและเกี่ยวข้องกับการบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่เหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ จำเนียร ศูนย์ตรงไก่กล่าวถึงความพึงพอใจว่า มีความแตกต่างกันออกไป ตามความแปรปรวนของการตอบสนองตามความพึงพอใจ แต่ความพึงพอใจมีพื้นฐานจากการที่ชั้นช้อน ลักษณะของความพึงพอใจจะแสดงตามความพึงพอใจ ความพึงพอใจนี้พื้นฐานจากการที่ชั้นช้อน ลักษณะของความพึงพอใจจะแสดงในรูปของอารมณ์ จากการศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับความพึงพอใจที่ผ่านมา มักจะมีการพิจารณาความพึงพอใจในแง่ของทัศนคติแรงบันดาลใจ ความคาดหวังการได้รับรางวัลและความสมคุุตทางด้านอารมณ์

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ส่งเสริมหาตัวครองรับผลิตภัณฑ์ของห้องถิน อยู่ในระดับน้อยที่สุดนี้เนื่องจากภาคการส่งเสริมอาชีพในชุมชนงบประมาณไม่กระจายและกระจายไม่มีแผนการส่งเสริมชุมชนไม่มีที่ทำกิน และไม่มีวัตถุคิด รายจ่ายมากกว่ารายได้ สินค้าอุปโภคราคาสูงขาดการจัดแหล่งน้ำ เพิ่มผลผลิต ทางเกษตรและใช้ในการอุดสาหกรรม ซึ่งไม่สอดคล้องกับ งานวิจัยของ

ผู้ทรงหนี้ ต้นตักษ์ดีดา ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานเทศบาลตำบลบางปานมา อำเภอทางปานมา จังหวัดสุพรรณบุรี” ชี้ผลการวิจัยอยู่ระดับมาก แต่สอดคล้องกับทฤษฎีของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ ความพึงพอใจในการบริการที่เกิดขึ้นในกระบวนการระหว่างผู้ให้บริการ และผู้รับบริการเป็นผลของการรับรู้และประเมินคุณภาพของการบริการและผู้รับบริการ เป็นผลของการรับรู้ และประเมินคุณภาพของการบริการในสิ่งที่ผู้รับบริการคาดหวังว่าควรจะได้รับ และถึงที่ผู้รับบริการได้รับจริงจากการบริการในแต่ละสถานการณ์การบริการหนึ่งซึ่งระดับความพึงพอใจ อาจไม่คงที่ผันแปรไปตามช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ได้ทั้งนี้ความพึงพอใจในการบริการจะประกอบด้วย องค์ประกอบด้านการรับรู้คุณภาพของผลิตภัณฑ์บริการ ผู้รับบริการ ผู้รับบริการ จะรับรู้ว่าผลิตภัณฑ์บริการที่ได้รับมีลักษณะตามพันธะสัญญาของกิจกรรมบริการแต่ละประเภท ตามที่ควรจะเป็นมากน้อยเพียงใด

2) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 2 คือ ด้านสังคมและสาธารณูปโภค พบร่วมกับภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะองค์การบริหารส่วนตำบลตระแหงได้ให้ความสำคัญกับแผนและโครงการต่าง ๆ ที่มีการพัฒนาไปให้ ทุกหมู่บ้าน เช่น น้ำประปา ถนน โทรศัพท์ ซ่อน และสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่ เป็นต้น จัดหลักสูตรอบรม บุคลากรคลอง สนับสนุนอุปกรณ์ด้านการกีฬา สร้างจิตสำนึกรักในชุมชน ไม่ให้มีการแบ่งแยกยมรับความแตกต่างทางความคิด จัดสรรงบประมาณสนับสนุนผู้ยากไร้ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหาร ส่วนตำบลชีวนะ โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชสีมา เขต 7 ผลการวิจัยในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อนอกัน เช่น ต้องการให้ผู้บริหารซ่อมแซมและยกระดับมาตรฐานของถนนระหว่างหมู่บ้าน ต้องการให้เข้าหน้าที่ดูแลความสะอาด ตรวจสอบและซ่อมแซมโถมไฟฟ้าในหมู่บ้าน จัดหาแหล่งน้ำเพื่อบริโภค บริโภคและการเกษตร คิดเป็นร้อย 14.99, 14.09, 7.94, 4.19 ตามลำดับ

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดโครงการเพื่อคุ้มครองผู้สูงอายุและเด็กก่อนวัยเรียน เป็นพิเศษ อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็น เพราะ ปัญหาระบบถนน ไฟฟ้า และ ประปา โทรศัพท์ อินเตอร์เน็ตที่ใช้ ชำรุดและมีไม่ทั่วถึง สังคมมีจิตใจเสื่อม เกิดความแตกแยก เป็นต้น เด็ก ๆ ติดเกมส์ วัยรุ่นดื่มสุรา วัยก่อตัวคนติดการพนัน วัยรุ่นยกพวกตีกันบุคลากรประจำบต. ขาดการประสานงานกับชาวบ้าน และ ไม่เคยเข้าไปสนใจชุมชน ซึ่งไม่สอดคล้อง แต่ใกล้เคียงกับพระ ระดับปานกลาง กับมากมีความใกล้เคียงกัน กับงานวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจและความต้องการของผู้ปกครองในการจัดสวัสดิการนักเรียน โรงเรียนอนุบาลเยาวมิตร สร้างกัดสำนักบริหารงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนของ ลีนา ธรรมชาติพิริ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับมาก สาเหตุ เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามมีรายได้ มีการศึกษาเฉลี่ย สูงกว่าชุมชนในชนบท เช่น องค์การ

บริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งมีผลทางด้านศักยภาพของประชาชน โดยรวมค่าก่าว่าซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของบุญธรรม พอสรุปได้ว่าความคิดเห็นของบุคคลจะเกี่ยวกับคุณสมบัติประจำตัวของแต่ละบุคคลอีกด้วยซึ่งคุณสมบัติประจำตัวของบุคคล เช่น พื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ในการทำงานและการติดต่อกันระหว่างบุคคลนับเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคคลและกลุ่มนี้มีความคิดเห็นไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ทั้งสิ้น เพราะพื้นฐานความรู้อันเป็นกระบวนการทางสังคมที่ได้รับการศึกษามาเป็นระยะเวลาหลายปี จะเป็นรากฐานก่อให้เกิด ความคิดเห็นต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ ถ้าพิจารณาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่ามีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไนยวัฒน์ ชัยเจริญกุล ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการด้านสาธารณสุข : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ส่งเสริมสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้ เพราะปัญหาประชาชนมีหนี้สินมาก ระบบสุขภาพอนามัยประชาชนขาดการสนับสนุนการเล่นกีฬาด้วย การประชาสัมพันธ์ผลกระบวนการเมืองไม่มีการอบรมและพัฒนาขาดแคลนน้ำดื่มน้ำใช้ขาดแคลนน้ำดื่มน้ำดื่มน้ำใช้และคนไม่มีงานทำผู้สูงอายุถูกทอดทิ้ง จากผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ในด้านการดังคุมและสาธารณูปโภคข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ วันเพ็ญ ทิพย์พงศ์ธร และคณะได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ ขององค์กรบริหารส่วนตำบลชีวนะ ประจำปี 2549 เหตุผลที่สอดคล้องกันก็คือ กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามกล้ายกน สถานที่พักผ่อน หาพื้นที่ยาก ประกอบกับการจัดสร้างสถานที่พักผ่อนหย่อนใจนั้น ใช้งบประมาณสูง

3) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 3 คือ ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสนับสนุนทุน งบประมาณและส่งเสริมการศึกษา และวัฒนธรรมให้ทั่วทุกหมู่บ้าน คุณภาพการศึกษาอย่างทั่วถึงต่อเนื่อง มองทุนการศึกษา สอดส่องดูแลประชาชน ที่มีผู้ดูแลและสอนด้วยความใส่ใจ ทั้งนี้อาจเป็น因为การสนับสนุนอุปกรณ์การเรียน ให้เจ้าหน้าที่ช่วยแก้ปัญหาการเดินทางไปโรงเรียน ส่งเสริมภูมิปัญญา ส่งเสริมให้ประชาชนมีการศึกษาและมีความรู้ รอบตัว ซึ่งผลจากการดำเนินงานพัฒนากิจกรรมเหล่านี้ ยังไม่ทั่วถึงทั่วทุกหมู่บ้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลชีวนะ โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ผลการวิจัยในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เหมือนกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ต้องการเห็นการสนับสนุนงบประมาณด้านการศึกษา ที่ชัดเจน ทุกโรงเรียนและทุกหมู่บ้าน ความต้องการเห็นการสนับสนุนด้านกีฬา และ การใช้บัตรคิว การส่งเสริมให้ประชาชนใช้อินเตอร์เน็ต เป็นต้น

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การให้ความสำคัญกับการศึกษาในชุมชน เช่น การรณรงค์เข้าศึกษาต่อทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เพราะ การเรียน การศึกษา เยาวชนอ่านหนังสือไม่ออก ขาดอุปกรณ์ทางด้านการศึกษา และทุนการศึกษา และขาดการส่งเสริม วัฒนธรรมเด็กยากจน ไม่ได้เรียน จากผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ในด้านการศึกษาและ วัฒนธรรม หรือข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เช่นกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ งานวิจัยของ เรื่อง การศึกษาสภาพและแนวทางการแก้ปัญหาการอุปถัมภ์ในด้านการศึกษาและ นัดยามศึกษาตอนดึกในเขตตรวจราชการที่ 8 และ 9 ของกลุ่มเครือข่ายปฏิบัติการทางการศึกษา สำนักผู้ตรวจราชการประจำเขตที่ 5 อยู่ในระดับ น้อย เหตุผล เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายที่ตอบ แบบสอบถามเป็นผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาต่างกันสถานที่ตั้งพอกอาศัยและความเป็นเมือง เศรษฐกิจพื้นที่ในด้านภูมิศาสตร์ของประเทศไทย หรือและเกี่ยวข้องกับการบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่น แต่สอดคล้องกับงานวิจัย เรื่อง การศึกษาความพร้อมเพื่อสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการ จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตตรวจราชการที่ 11 และสอดคล้องกับทฤษฎี วิมลสิทธิ์ ongyang ให้ความหมายของคำว่า ความพึงพอใจ เป็นการให้ความรู้สึกของคนเราที่สัมพันธ์กับระบบทัศนคติ ที่เกี่ยวข้องกับความหมายสิ่งแวดล้อม ค่าความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสภาพสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน เช่น ความรู้สึกดี เล� พอยไป สนใจ ไม่สนใจ เป็นต้น

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สนับสนุนกิจกรรมและการละเล่นพื้นบ้านเพื่อนบ้านเพื่อนบ้านและสืบสืบทอด ประเพณีของท้องถิ่น และช่วยกิจกรรมของเยาวชนในด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่นและคนตระ พื้นบ้าน อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เพราะปัญหา จำกัดการศึกษา ไม่มีการส่งเสริมทางด้าน วัฒนธรรม ชุมชนขาดความรู้เด็ก ๆ เดินทางไปโรงเรียนลำบาก ไม่มีวิทยากร ไปช่วยอบรมประชาชน ขาดคุณธรรม ไม่มีคุณนักศึกษาที่ ผลการวิจัยข้อที่มีค่าต่ำสุดอยู่ในระดับ ปานกลาง เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย บุญเริ่ม พักรูชา เรื่องพัฒนาสมรรถภาพทางกายนักเรียนด้วยการละเล่น พื้นบ้าน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 192 คน ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาสมรรถภาพทางกาย นักเรียนด้วยการละเล่นพื้นบ้านปรากฏว่า เป็นกิจกรรมของนักเรียน ได้อย่างสนุกสนาน เพลิดเพลินทำให้ ผู้ปกครองมีความพึงพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ พรพรรณ ทรัพย์ไพบูลย์ ได้ให้คำจำกัด ความของคำว่า “ความพึงพอใจของมนุษย์” คือความพยาบาลที่จะขัดความตึงเครียด หรือความ กระวนกระวาย หรือภาวะไม่ได้คุยกับพ่อในร่างกาย เมื่อมนุษย์ขัดสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวได้แล้วมนุษย์ อาจจะได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ต้องการ” เป็นต้น

5.2.2 การศึกษาวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมืองจังหวัดสุรินทร์ ที่มี เพศ อายุ การศึกษา รายได้ ระยะเวลาที่อาศัย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่าประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง แตกต่างกันผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันนี้ ความพึงพอใจ ต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อธิบายได้ว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถาม ไม่ว่าจะเป็นเพศ ชาย หรือเพศหญิงก็ตามมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล อยู่แล้วแต่ขึ้นอยู่กับการดำเนินงานของ อบต. ซึ่งถือว่าเป็นตัวแทนที่ประชาชนได้เลือกเข้าไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ศิยาภรณ์ อ่อนมั่นคง ได้ศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารส่วนตำบล โภกพระเจดีย์ อำเภอครชัยศรี จังหวัดนครปฐม” ผลการวิจัยพบว่าประชาชนมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของ องค์กรบริหารส่วนตำบล โภกพระเจดีย์ อำเภอครชัยศรี จังหวัดนครปฐม แยกเป็นรายด้าน คือ ด้านสภาพองค์กรบริหารส่วนตำบล ด้านผู้บริหารและด้านเจ้าหน้าที่ องค์กรบริหารส่วนตำบล โภกพระเจดีย์ อยู่ในระดับมากประชาชนที่มีเพศ ชาย ระดับการศึกษา อชีพ และรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีความพึงพอใจของต่อการปฏิบัติงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล โภกพระเจดีย์ อำเภอครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ไม่แตกต่างกัน

2) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ประชาชน ที่มีอายุ ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชน ที่มีอายุ ต่างกันนี้ ความพึงพอใจ ต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน คือ ไม่เป็นไปตามข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อธิบายได้ว่า ประชาชน มีความคิดเห็นว่า ต่อการดำเนินงาน ของ อบต. ไม่ว่าจะมีอายุเท่าใดก็ตามมีผลโดยตรงในการแสดงความพึงพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย งานวิจัย ศิยาภรณ์ อ่อนมั่นคง ได้ศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารส่วนตำบล โภกพระเจดีย์ อำเภอครชัยศรี จังหวัดนครปฐม” ผลการวิจัย จากผลการทดสอบสมมติฐานอธิบายได้ว่า ประชาชนที่อยู่ในเขตของ อบต. ไม่ว่าจะมีอายุเท่าไหร่ก็ตามมีความพึงพอใจในการดำเนินงานของ อบต. ไม่ขึ้นอยู่กับอายุแต่ ขึ้นอยู่กับ การดำเนินงาน ของ อบต.

3) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ประชาชนที่มี ระดับการศึกษา ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มี เพศต่างกัน มีความพึงพอใจ ต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน โดยรวม

แตกต่างกัน ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อธิบายได้ว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถาม ไม่ว่าจะเป็นเพศ ชาย หรือเพศหญิง ก็ตาม มีความคิดเห็น ต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล อญุ่แล้ว ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัย ของ ณัฐพงษ์ ตันศักดิตา ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานเทศบาลตำบลปานาม้า อำเภอปานาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี” และที่ไม่สอดคล้อง กับงานวิจัย งานวิจัย ดิยาภรณ์ อ่อนมั่นคง ได้ศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารส่วนตำบลโภก พระเจดีย์ อำเภอครชัยศรี จังหวัดนครปฐม” ผลการวิจัย จากผลการทดสอบสมมติฐานอธิบายได้ว่า ประชาชนที่อยู่ในเขตของ อบต. ไม่ว่าจะมีการศึกษามากน้อย แค่ไหนก็ตาม มีความพึงพอใจในการดำเนินงานของ อบต. ไม่ขึ้นอยู่กับการศึกษานั้น แต่ขึ้นอยู่กับ การดำเนินงาน ของ อบต. และความจิตสำนึกของประชาชนและสภาพทางวัฒนธรรมและทางภูมิศาสตร์แต่ละพื้นที่ แต่สอดคล้องกับ ทฤษฎีของ กมล ชูทรัพย์ และเสถียร เหตุของร่วม ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในงาน ประกอบด้วย โอกาสที่จะก้าวหน้าเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง โดย เนพะสำหรับคนงาน หนุ่มสาวหรือคนที่มีการศึกษาดี ถ้าหากรู้ว่ามีโอกาสก้าวหน้าแล้ว เขายังจะพยายามนี้ได้

4) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชน ที่มีรายได้ ต่างกัน มีความพึงพอใจ ต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน โดย รวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน คือ เป็นไปตามข้อสมมติฐานที่ ตั้งไว้ ทั้งนี้ อธิบายได้ว่า ประชาชน มีความพึงพอใจต่อ การดำเนินงาน ของ อบต. ไม่ว่าจะมีรายได้เท่าใด ก็ตาม มีผลโดยตรง ในการแสดงความพึงพอใจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัย งานวิจัยของ ดิยาภรณ์ อ่อนมั่นคง ได้ศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจของ ประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารส่วนตำบลโภกพระเจดีย์ อำเภอครชัยศรี จังหวัดนครปฐม” จากผลการทดสอบสมมติฐานอธิบายได้ว่า ประชาชนที่อยู่ในเขตของ อบต. ไม่ว่า จะมีรายได้เท่าไหร่ ก็ตาม มีความพึงพอใจในการดำเนินงานของ อบต. ไม่ขึ้นอยู่กับรายได้แต่ขึ้นอยู่กับ การดำเนินงาน ของ อบต. แต่ถ้าพิจารณาในแง่ทฤษฎีจะมีความสอดคล้องกับ เสถียร เหตุของร่วม ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า เป็นผลของการจูงใจให้มุ่ยทำงาน โดยจะอุปมาในรูปความพึงพอใจที่ตนทำงานมาก ได้เงินมากบรรยายค่านิ่งที่ทำงานดี เป็นการสร้างแรงจูงใจให้มุ่ยทำงาน โดยจะอุปมาในรูปความพึงพอใจที่ตนทำงานมาก ได้เงินมากบรรยายค่านิ่งที่ทำงานดี เป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดความพึงพอใจในด้านการเงิน และรางวัลตอบแทนด้วยกัน ทั้งนี้ นอกเหนือนี้ เขายังได้กล่าวอีกว่า ความพึงพอใจในงานจะเกิดขึ้นเมื่อตนมีความรู้สึกประสบความสำเร็จในการทำงาน เป็นที่ยอมรับ สามารถทำงานได้ด้วยตนเอง และมีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน

นอกจากนี้ถ้าหน่วยงานออกแบบงาน ให้ผู้ปฏิบัติเกิดความพ้อใจในงานแล้วหน่วยงานก็จะมีทางหาความร่วมมือจากพนักงานได้มากขึ้น และผู้ปฏิบัติงานก็เต็มใจทำงานมากขึ้น

5) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ประชาชนที่มี ระยะเวลาอยู่อาศัยต่างกันมีความพึงพอใจ ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสลงแตกต่างกันผลการวิจัยพบว่า ประชาชน ที่มีระยะเวลาอยู่อาศัย ต่างกันมีความพึงพอใจ ต่อการดำเนินงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อธิบายได้ว่า ประชาชน ที่มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของอบต. ไม่ว่าจะมีระยะเวลาอาศัยเท่าใดก็ตาม ก็ได้รับทั้งผลประโยชน์และผลกระทบและมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลเหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับ วิมลสิทธิ์ หรายางก์ ให้ความหมายของคำว่า “ความพึงพอใจ เป็นการให้ความรู้สึกของคนเราที่สัมผัสนี้กับระบบทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับความหมายถึงเวลาลืมค่าความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสภาพสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน เช่น ความรู้สึกดี-เลว, พ้อใจ-ไม่พ้อใจ, สนนใจ-ไม่สนนใจ เป็นต้น”

5.2.3 การศึกษาวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสลง อำเภอเมืองจังหวัดสุรินทร์ มีรายละเอียดดังต่อไป

1) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 1 คือ ด้านเศรษฐกิจ พบว่า ข้อที่มีค่าความถี่สูงสุด คือ ความมีโครงการต่าง ๆ เข้าทุกหมู่บ้าน ให้ทั่วถึงอบรมชาวบ้าน เพื่อเพิ่มพูน ความรู้และเพิ่มรายได้ ส่งเสริมอาชีพเสริม ส่งเสริมภูมิปัญญา เป็นต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัญหาการส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ และโครงการต่าง ๆ ไปไม่ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน แต่จะกระจายอยู่บางกลุ่มและขาดการส่งเสริมเพิ่มรายได้ เช่นขาดตลาดรองรับสินค้าเกษตรฯ ประชาชนตกลงทำให้มีการอพยพบ่อยและดันรุนไปทางงานทำ ขาดการส่งเสริมอาชีพในชุมชน งบประมาณไม่กระจายและกระจายตัว ไม่มีแผนการส่งเสริมชุมชน ไม่มีที่ทำกิน และไม่มีวัตถุคุณ รายจ่ายมากกว่ารายได้ สินค้าอุปโภคราคาสูง ขาดการจัดเหล่งนำเพิ่มผลผลิตทางเกษตร และใช้ในการอุดหนากรรม ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัศวิน บุญทอง ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนในการปฏิบัติงานของสมาชิก องค์กรบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีพบว่า ประชาชนมีความคาดหวังในการปฏิบัติงานของสมาชิก คาดหวังอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เพราะว่าให้มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน มีค่าเฉลี่ย 3.93 เป็นต้น

2) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 2 ด้านสังคมและสาธารณูปโภค พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุด คือ ความมีแผนและโครงการต่าง ๆ พัฒนาไปให้ทุกหมู่บ้าน เช่น น้ำประปา ถนน โทรศัพท์ ซ้อมและสร้างเหล่งนำน้ำดื่มใหญ่ เป็นต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระบบถนน ไฟฟ้า และ ประปา โทรศัพท์ อินเตอร์เน็ตที่ใช้ ชำรุดและมีไม่ทั่วถึง สังคมมีจิตใจเสื่อม เกิดความแตกแยก เป็นต้น เด็ก ๆ หมกมุ่นอยู่กับการเด่นเกมส์ วัยรุ่นคุ้มสุรา วัยกลางคนติดการพนัน วัยรุ่นยกพวกตีกัน และบุคลากร

ประจำบันต. หากความสำนึกรู้ที่ดีต่อห้องเรียน และไม่เคยเข้าไปสนใจคุณและชุมชน ประชาชนมีหนึ่งสิ่งมาก ระบบสุขภาพอนามัยของประชาชน หากการสนับสนุนการเล่นกีฬา หากการประชาสัมพันธ์ผลกระทบจากการเมือง ไม่มีการอบรมและพัฒนาคน หากแคลนนำ้มีน้ำใช้ หากแคลนนำ้มีน้ำในตู้ร้อน ไม่มีน้ำใช้และคนไม่มีงานทำ ผู้สูงอายุถูกทอดทิ้งซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัศวิน บุญทอง ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนในการปฏิบัติงานของสมาชิก องค์กรบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีพบว่า อยู่ในระดับคาดหวังมาก เช่น การรักษาความสงบเรียบร้อย ค่าเฉลี่ย 4.03 และการสร้างบูรณะสาธารณูปการและไฟฟ้า ค่าเฉลี่ย 4.01 การรักษาความสะอาดของถนน และทางเดินสาธารณะ ค่าเฉลี่ย 3.58

3) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 3 คือ ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม พบว่า ข้อที่มีค่าความถี่สูงสุด คือ สนับสนุนทุน งบประมาณและส่งเสริมการศึกษา และวัฒนธรรมให้ ทั่วทุกหมู่บ้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียน การศึกษา เยาวชนอ่านหนังสือไม่ออก หากอุปกรณ์ทางด้านการศึกษา และทุนการศึกษา และขาดการส่งเสริมวัฒนธรรม เด็กยากจนไม่ได้เรียนต่อ เด็กเรียนดีแต่ยากจน หากแคลนครู ไม่มีการส่งเสริมทางด้านวัฒนธรรม ชุมชนขาดความรู้ เด็ก ๆ เดินทางไปโรงเรียนลำบาก ไม่มีวิทยากรไปช่วยอบรม ประชาชนขาดคุณธรรม ไม่มีความนักพื้นที่ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัศวิน บุญทอง ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนในการปฏิบัติงานของสมาชิก องค์กรบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีพบว่า อยู่ในระดับคาดหวังมาก เช่น การจัดการศึกษาอบรม ให้ประชาชนในทุกด้าน มีค่าเฉลี่ย 3.92

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะและข้อค้นพบ (Fact Finding) จากการวิจัยและการอภิปรายผลแล้วสามารถสรุปผล โดยแบ่งเป็น 2 ระดับ ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการวิจัย จึงมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

จากผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ การดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแสงควรมีปรับปรุงโครงการต่าง ๆ เข้าทุกหมู่บ้านให้ทั่วถึงควรมีแผนพัฒนาไปให้ทุกหมู่บ้าน เช่น น้ำประปา ถนน โทรศัพท์ ซ่อมและสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่ สนับสนุนทุน งบประมาณและส่งเสริมการศึกษา และวัฒนธรรมให้ทั่วทุกหมู่บ้านให้มีคุณภาพสูงขึ้น

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสังคมและสาธารณูปโภค อยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ จึงควรมีโครงการต่าง ๆ เข้าทุกหมู่บ้านมีการ อบรมชาวบ้าน เพื่อเพิ่มพูนความรู้และเพิ่มรายได้

ส่งเสริมอาชีพเสริม ส่งเสริมภูมิปัญญา จัดสรรงบประมาณให้ทั่วถึง หาแหล่งน้ำและขุดลอกคลอง และเปิดน้ำชลประทานให้สม่ำเสมอ ส่งเสริมการรวมกลุ่มในชุมชน

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เศรษฐกิจ อัญมณีระดับปานกลาง ดังนั้นควรมีแผนการพัฒนา เช้าทุกหมู่บ้าน เช่น โครงการ อบรมชาวบ้าน เพื่อเพิ่มพูนความรู้และเพิ่มรายได้ ส่งเสริมอาชีพเสริม ส่งเสริมภูมิปัญญา จัดสรรงบประมาณให้ทั่วถึง ส่งเสริมการรวมกลุ่มในชุมชน ส่งเสริมร้านค้า และตลาดชุมชน

1) ด้านเศรษฐกิจ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบล ด้านเศรษฐกิจ อัญมณีระดับ ปานกลาง ก็จริง แต่ยังไม่ถึงระดับมากสุด จึงควรมีโครงการต่าง ๆ เช้าทุกหมู่บ้านให้ทั่วถึง อบรมชาวบ้าน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และเพิ่มรายได้ ส่งเสริมอาชีพเสริม ส่งเสริมภูมิปัญญา จัดสรรงบประมาณให้ทั่วถึง หาแหล่งน้ำ และขุดลอกคลอง และเปิดน้ำชลประทานให้สม่ำเสมอ ส่งเสริมการรวมกลุ่มในชุมชน ส่งเสริมร้านค้า

2) ด้านสังคมและสาธารณูปโภค จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบล อัญมณีระดับ ปานกลาง ก็จริง แต่ยังไม่ถึงระดับมากสุด จึงควรมี แผนและโครงการต่าง ๆ พัฒนาไปให้ ทุกหมู่บ้าน เช่น น้ำประปา ถนน โทรศัพท์ ซ่อมและสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่ เป็นต้น จัดหลักสูตรอบรม ขุดลอกคลอง สนับสนุน อุปกรณ์ด้านการกีฬา สร้างจิตสำนึกในชุมชนไม่ให้มีการแบ่งแยกยอมรับความแตกต่างทางความคิด จัดสรรงบประมาณสนับสนุนผู้ยากไร้ ให้รางวัลหมู่บ้านคีเด่น ส่งเสริมประชาธิปไตย

3) ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบล อัญมณีระดับ ปานกลาง ก็จริง แต่ยังไม่ถึงระดับมากสุด จึงควรมีการ สนับสนุนทุน งบประมาณและส่งเสริมการศึกษา และวัฒนธรรม ให้ทั่วทุกหมู่บ้าน คุณภาพการศึกษาอย่างทั่วถึงต่อเนื่อง มอบทุนการศึกษา ลดส่องคูดและ ประชาชน พื้นที่วัฒนธรรมท้องถิ่น จัดค่ายจริยธรรม สนับสนุนอุปกรณ์การเรียน ให้เจ้าหน้าที่ ช่วยแก้ปัญหาการเดินทางไปโรงเรียน ส่งเสริมภูมิปัญญา ส่งเสริมให้ประชาชนมีการศึกษา และมี ความรู้รอบตัว

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ผลการวิจัย จึงมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย ดังนี้

1) ควรศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการสนับสนุนสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ของ องค์กรบริหารส่วนตำบล

2) ควรศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการสนับสนุนการส่งเสริมหาดล่าครองรัฐ พลิตภัณฑ์ของท้องถิ่นของ องค์กรบริหารส่วนตำบล

3) ควรศึกษาแนวทางในการแก้ปัญหาความยากจนและโอกาสในการศึกษาของผู้มีรายได้น้อย

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

1. หนังสือทั่วไป

กุดชน ธนาพงศ์ธร. เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานบุคคล. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมศาสตร์, 2535.

โภวิทย์ พวงงาม และปรีดี โภตช่วง. อะไร ทำไม่อย่างไร อบต. ประชาธิปไตยของประชาชนใน ชนบท. กรุงเทพมหานคร : บริษัท โรงพิมพ์เดือนตุลาคม จำกัด, 2544.

เทพ พงษ์พานิช. การพัฒนาองค์กรและการจัดการ. ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2545.

ธวัชชัย สันติวงศ์. องค์การและการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช จำกัด, 2530.

ธงชัย สันติวงศ์. หลักการจัดการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช จำกัด, 2539.

ธนานิทร ศิลปารถ. การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 9. นนทบุรี : บริษัท เอส. อาร์. พรีนติ้ง เมดีสโปร์ดกัส จำกัด, 2551.

นิกา เมธาวีชัย. วิทยาการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏชลบุรี, 2543.

บุญทัน คงไชย. การจัดการองค์การ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539.

บุญเรือง จรศิลป์. วิธีวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : บริษัท พี เอ็น การพิมพ์, 2543.

บุญเริ่ม ทัพครุฑ. การพัฒนาสมรรถภาพทางกายนักเรียนด้วยการละเล่นพื้นบ้านไทยของนักเรียน. โดยงานวิจัยสำนักเขตพื้นที่ศึกษา เขต 1. อุตรดิตถ์, 2551.

ปริยาพร วงศ์อนุตรโจน. จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริม กรุงเทพ, 2535.

ประสาน หอมพูล และพิพวรรณ หอมพูล. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมร์ การพิมพ์, 2537.

ประยูร กาญจนดุล. กฎหมายปกครอง. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2491.

พิสัน พ่องศรี. วิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : บริษัท พร็อพเพอร์ตี้พรีน จำกัด, 2550.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์วิชาสาส์น, 2540.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. การบริหารสำนักงานแบบใหม่. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมอุ戎
การพิมพ์, 2543.

_____ พฤกกรรมองค์การ. กรุงเทพมหานคร : บริษัทวิศิทธิ์พัฒนา จำกัด, 2540.

เสนาะ ติยะว. หลักการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.

ส่งเสริมพวงษ์. การวิจัย. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 2547.

สมยศ นาวีการ. การบริหาร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ออกหน้า, 2543.

สมคิด บางโน. หลักการจัดการ. กรุงเทพมหานคร : สำนักการพิมพ์, 2538.

สมยศ นาวีการ. การพัฒนาองค์การและการจูง. กรุงเทพมหานคร : กรุงสยามการพิมพ์, 2521.

2) บทความในสารสาร

นิสิต จันทร์สมวงศ์ และปรีชา เรืองจันทร์. “อนด. กับบทบาทการปักธงในฐานะภูมิภาค ที่ต้องเปลี่ยนไป”, รัฐสภาสาร. 2541 : 3-4.

3) วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/รายงานการวิจัย

ก้องเกียรติ เชยชน. “การศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์พลศึกษาในสัมบัณฑิตคูร”.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

จรศักดิ์ สีใจเจริญ. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล
ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.
บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543.

จำเนียร ศุนย์คง. “ความพึงพอใจของรายภูมิที่มีต่อการดำเนินงานโครงการแก้ไขปัญหาความ
ยากจน อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิต
วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2543.

จักริน ยศมา. “ความพึงพอใจในงานที่ปฏิบัติของเจ้าหน้าที่สำนักงานป่าไม้ สังกัดสำนักงานป่าไม้ เขตตาก
เชียงใหม่”. ปัญหาพิเศษปริญญาโท. มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2539.

ใชขวัญ พันธ์ชัยเจริญกุล. “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการด้านสาธารณสุข : ศึกษา
เฉพาะกรณีเทศบาลตำบลบ้านสวน อําเภอเมือง จังหวัดชลบุรี”. สารนิพนธ์ศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏวิทยาลัย, 2551.

ติยากรณ์ อ่อนมั่นคง. “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของคณะ องค์กรบริหาร
ส่วนตำบลโลกพระเจ้าตากสิน อําเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม”. สารนิพนธ์ศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏวิทยาลัย, 2551.

นภาจารัส อรุณาตร์โยธิน. “ความพึงพอใจของเกย์ตระกรที่มีต่อการดำเนินงานโครงการผลิตแม่สืด พันธุ์ถั่วเหลืองในเขตอำเภอเมืองลำปาง เชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2535.

นภาพร ปวงสุข. “ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูระดับปฐมวัย โรงเรียนเอกชนจังหวัดสมุทรปราการ”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2550.

พรพรรณ ทรัพย์ไพบูลย์กิจ. “ปัจจัยที่้านบุคคลและความพึงพอใจในสิ่งแวดล้อมของงานที่มีต่อผลการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุข โครงการสาธารณสุขมูลฐานเขตเมือง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี”. การบริหารสาธารณสุขมูลฐานมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนิดล, 2531.

ประศักดิ์ ตปนีயากร. “สภาพความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์วิทยาลัยครุ”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิต วิทยาลัย : จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, 2543.

วิรัตน์ ปุ่นอุดม. “ความพึงพอใจและความคาดหวังของข้าราชการครุที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหาร”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2541.

วีรชาติ แก้วไวย. “องค์ประกอบที่ส่งผลต่อกำลังใจและความไม่พอใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเชียงราย”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร, 2538.

ลีนา ธรรมชาติพร. “ความพึงพอใจและความต้องการของผู้ปกครองในการจัดสวัสดิการนักเรียน”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2550.

ศุนย์ธุรกิจที่ปรึกษาเพื่อการพัฒนา.“ความพึงพอใจของผู้รับบริการ องค์การบริหารส่วนตำบลโคงพระเจดีย์ อำเภอครุศรี จังหวัดครปฐม”. รายงานการวิจัย. ศุนย์ธุรกิจที่ปรึกษาเพื่อการพัฒนา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, 2549.

สุเชษฐ์ ทรัพย์สินเสริม. “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเกี้ยว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.

สุมาศ กลั่นโลย. “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานของคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเลื่อน อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2547.

ประพันธ์ ชูพัฒน์. “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการจัดเก็บขยะขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีขององค์การบริหารส่วนตำบลลนาวน อําเภอเมืองเลย จังหวัดเลย”. สารนิพนธ์ ศาสตร์สุจริต มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิราชวิทยาลัย, 2550.

3) เอกสารอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้ตีพิมพ์

องค์การบริหารส่วนตำบลตระแสง. “ฐานข้อมูลองค์การบริหารส่วนตำบลตระแสง อําเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์”. สุรินทร์ : ม.ป.ป., (ยังดำเนิน).

ภาคนวก

ภาควิชานวัตกรรม
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

1. ดร. นีรัตน์ แสงแก้ว

วุฒิการศึกษา ศน.บ., ศน.ม., Ph.D (Philosophy)
ตำแหน่งปัจจุบัน ประธานสาขาวิชาพุทธศาสนาและปรัชญา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิราชวิทยาลัย

2. รองศาสตราจารย์สุน พื้นทอง

วุฒิการศึกษา ศน.บ. (สังคมวิทยา), M.A.(Polical Science)
ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิราชวิทยาลัย

3. รองศาสตราจารย์ครชัย ท้าวนิตร

วุฒิการศึกษา ศน.บ. (ศึกษาศาสตร์), M.A. (Polical Science)
ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิราชวิทยาลัย

4. อาจารย์ ณอมศักดิ์ สุกิจกัด

วุฒิการศึกษา ศส.ม. (การบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม)
ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิราชวิทยาลัย

5. นายพรเพ็ชร สังข์จันทร์ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตระแสง

อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

ภาคผนวก ฯ

หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๘ วัดบวรนิเวศวิหาร ต.พระสู่เมรุ กทม. ๑๐๒๐๐
โทร. (๐๒) ๒๘๑-๖๔๙๗, ๒๘๒-๘๓๐๙-๓, ๒๘๙-๘๑๐๕,
๒๘๘-๘๑๐๙, ๒๘๒-๗๗๐๕ โทรสาร: (๐๒) ๒๘๑-๐๔๗๔

๒๐ เมษายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เจริญพร นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลลดระดับ

สังกัดส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๓๗๑ ชุด

ด้วย นางอาชาดา สุดเส้นผู름 นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสร้างสรรค์การปักธงชัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิราชวิทยาลัย ได้รับความ
เห็นชอบให้ทำวิจัยเพื่อสารานิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานของ
องค์กรบริหารส่วนตำบลลดระดับของเมือง จังหวัดสุรินทร์” โดยมี พศ.พิศาล ดร.สุกิจ ชัยมูลิก เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาสารานิพนธ์ และพระมหาวิโรจน์ คุณวีร์ (ดร.) เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารานิพนธ์ร่วมและ
มีความประสงค์ขอแจกแบบสอบถามข้อมูลแก่ประชาชนในตำบลลดระดับ จำนวน ๓๗๑ ชุด เพื่อเสนอ
บัณฑิตวิทยาลัยต่อไป

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิราชวิทยาลัย จึงเจริญพรมาด้วยท่าน เพื่อให้ความ
อนุเคราะห์แก่นักศึกษาผู้นี้ด้วยความแต่จะเห็นสมควร ขออนุโมทนาบดุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอเจริญพร

๖๘๑-๘๓๐๙-๓

(พระครูปัลลังสันพิพัฒนวิริยาจารย์)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ตึก สว.ธรรมนิเวศ ชั้น ๕
โทร. ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๑๕ โทรสาร : ๐-๒ ๖๒๕-๐๕๔๗
นางอาชาดา สุดเส้นผู름 โทร. ๐๘๒-๔๕๙-๔๗๕๕

ที่ ศธ ๖๐๐๒ (๑) / ๐๒๗

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๒๙๔ วัดบวรนิเวศวิหาร ถนนสุเมรุ กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐
โทร. (๐๒) ๒๘๑-๖๔๙๗, ๒๘๒-๘๓๐๒-๓, ๒๘๒-๘๑๐๕, โทรสาร: (๐๒) ๒๔๑-๐๗๗๔

๓๐ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลในการ Try Out
จริญพร นาขกองค์การบริหารส่วนตำบลคลอโคน

สังกัดส่วนราชการ จำนวน ๓๐ ชุด

ด้วย นางอชาดา สุดาเส็นผล นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสตรศึกษาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาคุณราชวิทยาลัย ได้รับความ
เห็นชอบให้ทำวิจัยเพื่อสารนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบลคลอโคน” โดยนิ พก.พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมุสิก เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และพระมหาวิรโจน์ คุณตีวนะ (คร.) เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม

ในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ
ประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลคลอโคน ดังนี้ เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาคุณราชวิทยาลัย จึงขอรบกวนความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาท่านนี้ดำเนินการเก็บ
ข้อมูล Try Out จำนวน ๓๐ ชุด ในการทำสารนิพนธ์ตามความประสงค์

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ และหวังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขออนุโมทนา
ขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

๒๙๔ วัดบวรนิเวศวิหาร

(พระครูปลัดสัมพันธ์เนวิริยาจารย์)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ศว.ธรรมนิเวศ ชั้น ๕

โทร. ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๗๕ โทรสาร: ๐-๒ ๖๒๕-๐๕๕๗

นางอชาดา สุดาเส็นผล โทร. ๐๘๑-๕๕๐-๒๗๕๕

ที่ศธ ๖๐๐๒ (๑) /๐๓๖

มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิคุณราชวิทยาลัย
๒๕๔๘ วัดบารินทร์วิหาร ถ.พระสุเมรุ กทม. ๑๐๑๐๐
โทร. (๐๒) ๒๘๑-๖๔๙๗, ๒๘๑-๘๓๐๒-๓, ๒๘๒-๘๑๐๙, ๒๘๒-๗๗๑๕ โทรสาร: (๐๒) ๒๘๑-๐๘๙๙

๒๐ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เชิงพิชัย พัฒนาผู้สอนแบบสอบถาม

สังทิศส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางอาภาดา สุดเส็นหม นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารศึกษาสตรีการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิคุณราชวิทยาลัย ได้รับความเห็นชอบให้ทำวิจัยเพื่อสารานิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตระแหงอำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์” โดยมี พศ.พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมูลิก เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารานิพนธ์ และพระมหาวิรโจน์ คุณตวีโร (ดร.) เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารานิพนธ์ร่วมและมีความประสงค์ขอแจกแบบสอบถามข้อมูลแก่ประชาชนในตำบลตระแหง จำนวน ๑ ชุด เพื่อเสนอ บัณฑิตวิทยาลัยต่อไป

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิคุณราชวิทยาลัย จึงเริ่มทราบมาซึ่งท่าน เพื่อให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาผู้นี้ตามแต่จะเห็นสมควร ขออนุโมทนาขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเริ่มทราบมาเพื่อทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป

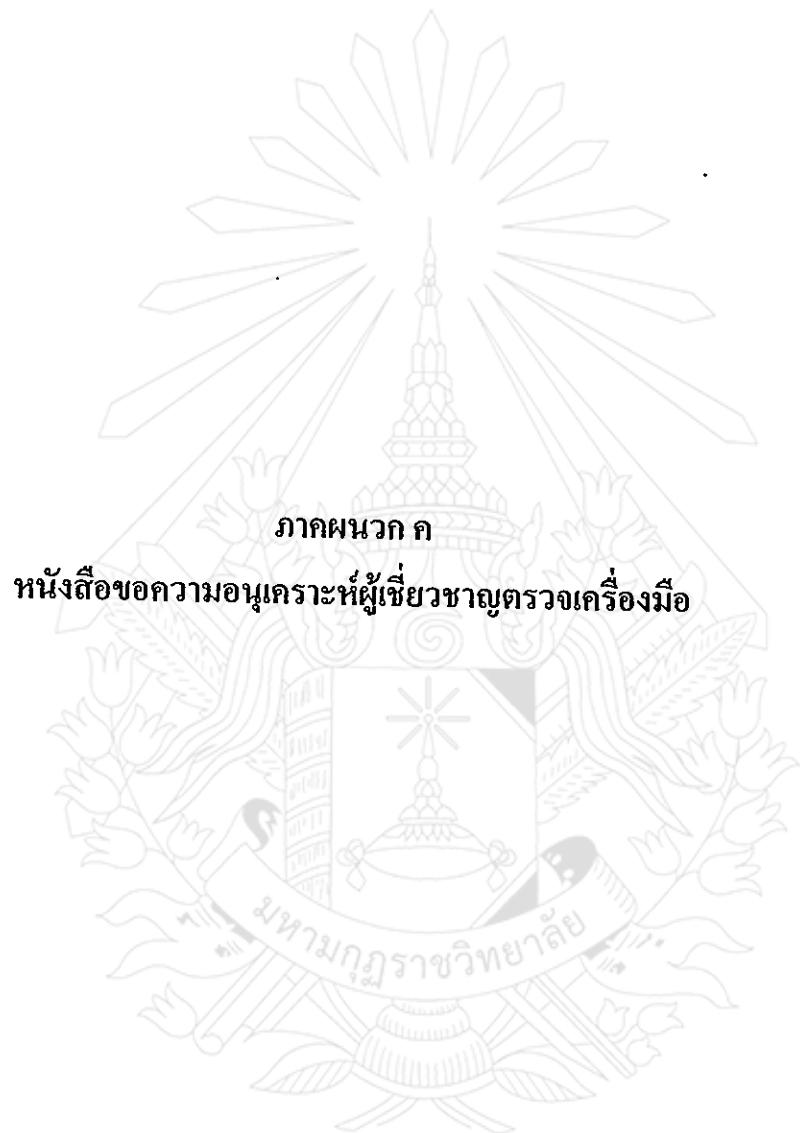
ขอเริ่มทราบมา

๒๘๑-๖๔๙๗

(พระครูปัลลัดสัมพันธ์เนวิริยาจารย์)

รักษาการคอมบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคอมบดีบัณฑิตวิทยาลัย ตึก ๑๖.๙๐๑๐๐๐ ชั้น ๕
โทร. ๐-๒ ๒๘๑-๘๓๑๕ โทรสาร: ๐-๒ ๖๒๕-๐๕๕๗
นางอาภาดา สุดเส็นหม โทร. ๐๘๑-๔๕๗-๑๗๕๕

ภาควิชา
หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาด្ឋูรราชวิทยาลัย โทร. ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๐๒-๓ ต่อ ๒๔๕
ที่ ๙๙ ๖๐๐๒ (๑) / ๑๐๕๑ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร คร.ธีรัคเม แสงแก้ว

ศิวะ นางอ่าหาด สุคลเส็นเผยแพร่ นักศึกษาปρิญญาโท หลักสูตรสาสนการศรัมมหาบัณฑิต สาขาวิชา
รัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาด្ឋูรราชวิทยาลัย ได้รับความเห็นชอบให้ทำวิจัยเพื่อ
สารนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล
ตะระแสลง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์” โดยมี พศ.พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมุสิก เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
และ พระมหาวิโรจน์ คุณดวีโร(คร.) เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารานิพนธ์ร่วม เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์
เหมาะสมที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือ หรือให้ข้อเสนอแนะการวิจัยดังกล่าว ได้ ตามสำเนา
แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด ที่ส่งมาพร้อมนี้แล้ว สำหรับวันและเวลา นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านคืบๆ
คุณเออง

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ และหวังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านคืบๆ

(พระครูปลัดสัมพิพัฒนวิริยาจารย์)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

นางอ่าหาด สุคลเส็นเผยแพร่ โทร. ๐๘๑-๔๕๗-๒๑๕๕

(ดร.ธีรัคเม แสงแก้ว)

๑๗ มี.ค. ๕๒

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาด្ឋាកุภาราชวิทยาลัย โทร. ๐-๒ ๒๔๒-๔๓๐๒-๓ ต่อ ๒๕๕
ที่ ศธ ๖๐๐๒ (๑) / ๑๐๕๑ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร รศ.ศรีษะ ท้าวมีคร

ด้วย นางอราดา สุคลเส้นผูม นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรค่าสารานศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
 รัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาด្ឋាកุภาราชวิทยาลัย ได้รับความเห็นชอบให้ทำวิจัยเพื่อ
 สารนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการค้นนิenneขององค์กรบริหารส่วนตัวบล
 อบและ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์” โดยมี ผศ.พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมุสิก เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
 และ พระมหาวิโรจน์ คุณดาวใจ (คร.) เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม เพื่อเสนอต่อบัญชีวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์
 เทียบเท่าที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือ หรือให้ข้อเสนอแนะการวิจัยดังกล่าว ได้ ตามสำเนา
 แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด ที่ส่งมาพร้อมนี้แล้ว สำหรับวันและเวลา นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วย
 ตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ และหวังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

(พระครุปัลลศัมพันธ์วิริยะอร์)

รักษาการผู้บัญชาติวิทยาลัย

นางอราดา สุคลเส้นผูม โทร. ๐๘๑-๔๔๑-๒๑๕๕

๑๗ ๓/๖๒

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหากุฏราชวิทยาลัย โทร. ๐-๒ ๒๘๒-๘๓๐๒-๓ ต่อ ๒๔๕
 ที่ ศธ ๖๐๐๒ (๑)/๑๐๕๗ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร อาจารย์ดอนอมศักดิ์ สุภิภักดิ์

ศรีวิ นางสาวาดา สุคเนันทน์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา
 รัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหากุฏราชวิทยาลัย ได้รับความเห็นชอบให้ทำวิจัยเพื่อ
 สารนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล
 ตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์” โดยมี ผศ.พิเชษฐ์ ดร.สุกิจ ชัยมุสิก เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
 และ พระมหาวิโรจน์ คุตตวิโร(ดร.) เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม เพื่อเสนอต่อบันทึกวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์
 เหมาะสมที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือ หรือให้ข้อเสนอแนะการวิจัยดังกล่าว ได้ ตามสำเนา
 แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด ที่ส่งมาพร้อมนี้แล้ว สำหรับวันและเวลา นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านศรีวิ
 คณเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ และหวังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านศรีวิ

๒๙๘๖๒๖๘๘๘๘๘๘๘

(พระครูปัลลสัมพิพัฒนวิริยาจารย์)

รักษาการคอมบคีบัณฑิตวิทยาลัย

นางสาวาดา สุคเนันทน์ โทร. ๐-๒-๔๕๐-๒๘๒๕๕

๒๕๕๒/๑๐๒

 อ.ส.ว. ๒๕๕๒

ที่ กช ๖๐๐๒ (๑)/๑๐๕๑

๑๓ มีนาคม ๒๕๕๒

มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิราชวิทยาลัย
๒๙๙ วัดบารันเวศวิหาร ถ.พระสุเมรุ กทม. ๑๐๑๐๐
โทร. (๐๒) ๒๘๑-๖๔๙๗, ๒๘๒-๘๓๐๙-๓, ๒๘๒-๘๑๐๕,
๒๘๒-๘๑๐๙, ๒๘๒-๗๗๑๕ โทรสาร: (๐๒) ๒๘๑-๐๔๔๔

เรื่อง ข้อความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร นายพรเพ็ชร สังฆจันทร์

ที่สั่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

ศ.ว. นางอ่าชาดา สุคลเส้นผ่าน นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสตรศึกษาสหศึกษา สาขาวิชา
รัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิราชวิทยาลัย ได้รับความเห็นชอบให้ทำวิจัยเพื่อ
สารนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการค่าเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตัวบ้านฉาง
ศะรังส อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์” โดยมี ผศ.พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมูลิก เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
และ พระมหาวีโรจน์ คุตตวิโร(ดร.) เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม เพื่อเสนอต่อบันทึกวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์
เหมาะสมที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือ หรือให้ข้อเสนอแนะการวิจัยดังกล่าว ได้ ตามด้านๆ
แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด ที่สั่งมาพร้อมนี้แล้ว สำหรับวันและเวลา นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านศ.ว.
ดังนั้น

จึงเจริญพรนที่อกราย และหวังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านศ.ว.

พระครุปลัดศัมพันธ์ พันธุรัตน์
(พระครุปลัดศัมพันธ์ พันธุรัตน์ อาจารย์)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

นางอ่าชาดา สุคลเส้นผ่าน โทร. ๐๘๒-๔๕๙-๔๑๕๕

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหากรุราชาทิ�ยลักษ์ โทร. ๐-๒ ๒๕๔๒-๘๓๐๒-๓ ต่อ ๒๕๕

ที่ ศธ ๖๐๐๒ (๑) / ๑๐๓ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เจริญพร รศ.สังเชียกอ่อง

ด้วย นางอาชาดา สุคลเส้นหม่น นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
รัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหากรุราชาทิ�ยลักษ์ ได้รับความเห็นชอบให้ทำวิจัยเพื่อ
สารนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล
ยะแสลง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์” โดยมี พศ.พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมุสิก เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
และ พระมหาวิรจัน คุณตุรีวนิช (ดร.) เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม เพื่อเสนอต่อบัญชีติดวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์
เหมาะสมที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือ หรือให้ข้อเสนอแนะการวิจัยดังกล่าว ได้ ตามด้านๆ
แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด ที่ส่งมาพร้อมนี้แล้ว สำหรับวันและเวลา นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วย
ตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ และหวังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

นาย ธรรม พูลสวัสดิ์
(นาย พูลสวัสดิ์ ธรรม)

พระครูปลัดสันพิพัฒน์วิริยาจารย์
รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

นางอาชาดา สุคลเส้นหม่น โทร. ๐๒-๒๕๑-๒๗๕๕

ภาควิชานวัตกรรม
แบบสอนตามเพื่อการวิจัย

เลขที่ [] [] []

แบบสอบถาม

เรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงาน ขององค์กร บริหารส่วนตำบลตระแสง อําเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

คำชี้แจง กรุณากำหนดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หรือข้อความที่ตรงกับความจริงหรือความพึง
พอใจของท่านมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปค้านส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

- 1) ชาย 2) หญิง

2. อายุ(ปี)

- 1) น้อยกว่า 30 ปี 2) 30- 40 ปี
 3) 41-50 ปี 4) 51 ปีขึ้นไป

3. การศึกษา

- 1) ประถมศึกษา 2) มัธยมศึกษา / ปวช. / ปวส.
 3) ปริญญาตรี 4) สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป

4. รายได้ต่อเดือน

- 1) ต่ำกว่า 3,000 บาท 2) 3,000-6,000 บาท 3) 6,001-9,000 บาท
 4) 9,001- 12,000 บาท 5) สูงกว่า 12,000 บาท

5. ระยะเวลาที่ท่านอาศัยอยู่ในตำบลจนเป็นเวลา (ปี)

- 1) ไม่เกิน 10 ปี 2) 10-21 ปี 3) 22 ปีขึ้นไป

**ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหาร
ส่วนตำบลกระแส อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์**

1. การดำเนินงาน ด้านเศรษฐกิจ

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. การส่งเสริมการรวมกลุ่ม เพื่อฝึกอาชีพ					
2. การประกอบอาชีพเสริมอย่างต่อเนื่อง					
3. สนับสนุนการนำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ประโยชน์อย่าง ประยุกต์และคุ้มค่าเพื่อส่งเสริมการผลิต ผลิตภัณฑ์					
4. ช่วยเหลือข้อมูลป่าวาระทางวิชาการ ด้านอาชีพเสริม ต่างๆ					
5. สนับสนุนด้านงบประมาณ เพื่อดำเนินโครงการต่างๆ เช่น อาชีพเสริมเพิ่มรายได้					
6. ส่งเสริมหา ตลาดรองรับผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น					
7. ส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้านเพื่อการสร้างอาชีพในท้องถิ่น					
8. มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน					

2. การดำเนินงาน ด้านสังคมและสาธารณูปโภค

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
9. ให้ความสนใจในการปรับปรุงแหล่งชุมชนที่เสื่อมโทรม					
10. สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น					
11. ให้ความสนใจเกี่ยวกับสุขภาพของชาวบ้านในท้องที่อย่างสม่ำเสมอ					
12. การแนะนำที่ดูดีต้องเกี่ยวกับสาธารณูปโภคและสุขอนามัย					
13. การพัฒนาด้านสังคมของชุมชน					
14. งานด้านกิจกรรมของเด็กและเยาวชนเพื่อด้านกัญชาสภาพดิศสม่ำเสมอ					
15. งานบำรุงรักษาคุณภาพของระบบประปาไฟฟ้า ถนนหรือโทรศัพท์อย่างต่อเนื่อง					
16. การจัดโครงการเพื่อคุ้มครองผู้สูงอายุและเด็กก่อนวัยเรียนเป็นพิเศษ					
17. ส่งเสริม สนับสนุนด้าน อุปกรณ์และการกีฬา					
18. สนับสนุนสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ					
19. สนับสนุนและอำนวยความสะดวกเรื่องไฟฟ้า, ประปา, ถนน และโทรศัพท์ให้กับทุกหมู่บ้าน					

3. การดำเนินงานด้าน การศึกษาและวัฒนธรรม

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
20. การให้ความสำคัญกับการศึกษาในชุมชน เช่น การรณรงค์ เข้าศึกษาต่อทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน					
21. สนับสนุนให้ประชาชนในท้องถิ่นเห็น ถึงประโยชน์และความสำคัญของการศึกษา					
22. สนับสนุนจัดสรรฐอุปกรณ์การศึกษาให้แก่โรงเรียนที่ขาดแคลนอย่างเหมาะสม					
23. ช่วยเหลือการศึกษาสำหรับนักเรียนที่ยากจนและเรียนเก่งอย่างเหมาะสม					
24. สนับสนุนกิจกรรมและการละเล่นพื้นบ้านเพื่อนำร่อง และสืบทอดประเพณีของท้องถิ่น					
25. ช่วยกิจกรรมของเยาวชนในด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่นและคนตระพื้นบ้าน					
26. ส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาชาวบ้านให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย					
27. การส่งเสริมศิลปะ ประเพณีในท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป					

**ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและแนวทางแก้ไข การดำเนินงาน ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ทั้ง 3 ด้าน คือ**

1. การดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ

ปัญหา

.....

.....

2. การดำเนินงานด้านสังคมและสาธารณูปโภค

ปัญหา

.....

.....

3. การดำเนินงานด้านการศึกษาและวัฒนธรรม

ปัญหา

.....

.....

ทางผู้จัดทำการวิจัย ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าอีก
ของท่านในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้

ภาควิชานวัตกรรม

ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม
และการทดลอง (Try out) และหาความเชื่อมั่น

ผลการการประเมินดัชนีความสอดคล้อง ค่า IOC

ข้อ คําถาม	รายงานผู้เชี่ยวชาญ					หาค่าความสอดคล้อง			
	รศ.สงบฯ	รศ.ศรชัยฯ	ดร.ธีรัตน์ฯ	อ.ถนนศักดิ์ฯ	อ.พรเพ็ชรฯ	รวม	คำนวณฯ	ค่า IOC	แปลผล
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	5÷5	+1	สอดคล้อง

สูตรคำนวณ IOC = (R1+R2+R3+R4+R5)/5

+1=แน่ใจว่าสอดคล้อง - 1=แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

0=ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง

ประวัติผู้ร้าย

- ชื่อ - นามสกุล : นางอาชาดา สุดเตี้ยนพน
- วัน เดือน ปี : 23 มิถุนายน พ.ศ. 2505
- ภูมิลำเนา : 53 หมู่ที่ 3 บ้านคอนกลาง ตำบลลับบ้านเป้า อำเภอพุธ ไชสง
จังหวัดบุรีรัมย์
- ที่อยู่ปัจจุบัน : เลขที่ 77 / 83 หมู่ 2 ตำบลลงเรือง อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
- การศึกษา
- พ.ศ. 2545 : ปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ตำแหน่ง/สถานที่การทำงาน

- พ.ศ. 2538 : เจ้าหน้าที่ ฝ่ายธุรการ กรมโยธาธิการ กระทรวงมหาดไทย
- พ.ศ. 2547 : เจ้าหน้าที่ ฝ่ายพัสดุ กรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน (ปัจจุบัน)

